SEXY

576

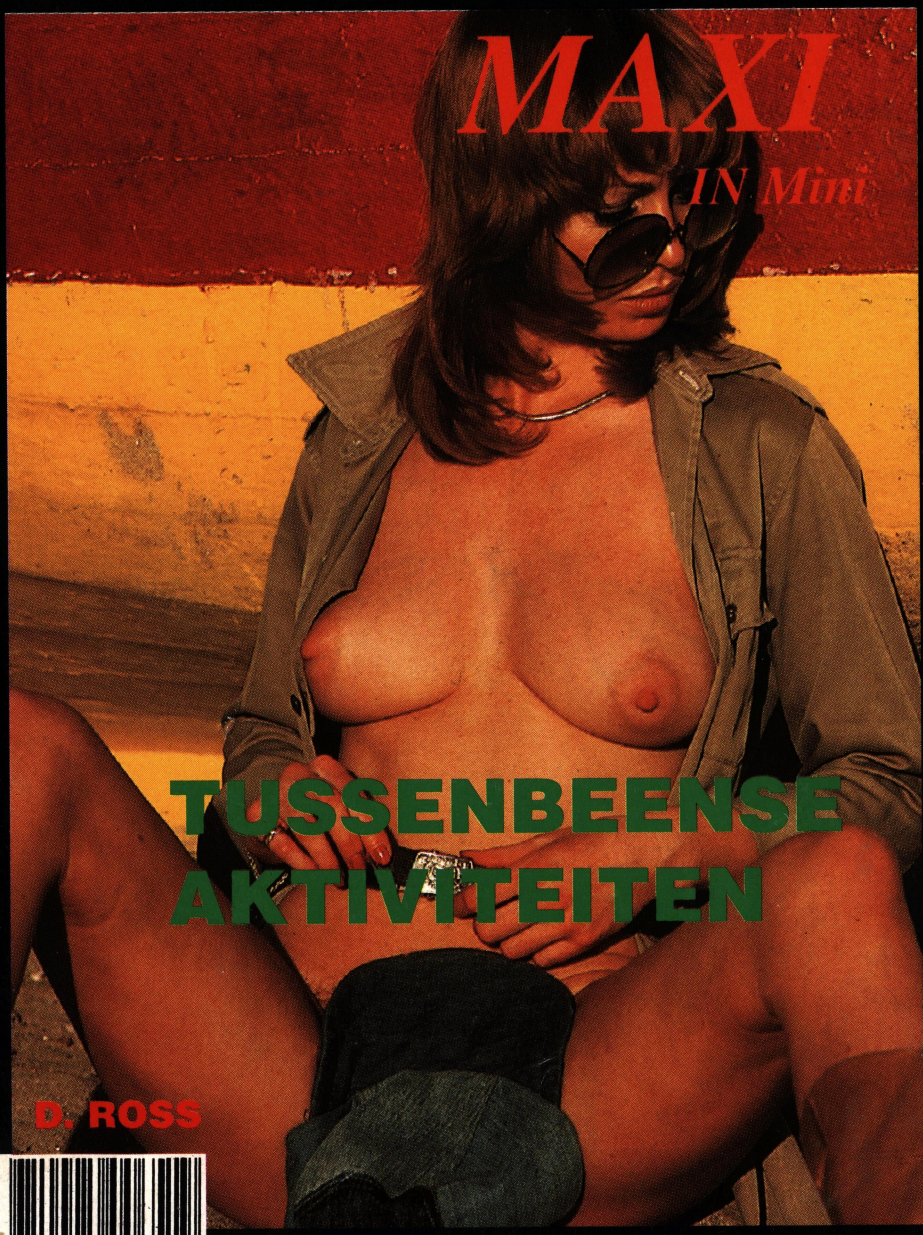

MAXI

IN Mini

TUSSENBEENSE AKTIVITEITEN

D. ROSS

8 710425 006519

f 3.50 - 65 Bfr

Tussenbeense aktiviteiten

Lex Brand, notaris van Sexbierum een klein maar welvarend Fries stadje, was die morgen al vroeg opgestaan. Langzaam en op zijn gemak had hij genoten van het ontbijt, klaargemaakt door zijn huishoudster Rina Rubens.

Voor het oog van de wereld was Lex al lange tijd weduwnaar, heimelijk echter al geruime tijd de minnaar van een gehuwde vrouw. Hij was echter erg omzichtig en sprak nooit over deze verhouding, zijn mooie minnares ook niet, vandaar dat tot op heden niemand achter hun geheim gekomen was...

De notaris was precies 40 jaar oud, maar hij zag er nogal wat jonger uit. Hij had nog steeds een aangenaam aandoende ferme kin. Zijn diepblauwe ogen, waarvan zijn minnares Kitty Prins eens had gezegd dat hij de mensen daarmee op een doordringende manier aankeek, schenen met de jaren blauwer te worden. Ook zijn haar was nog zwart, dik en gezond, zodat hij het de rest van zijn leven waarschijnlijk wel zou behouden.

Lex Brand was ongeveer 1.85 meter lang, dus niet bepaald klein van stuk. Hij had verder brede schouders en een slank middel, dus in zijn totaliteit een goed gebouwde man. Over zijn gezondheid mocht hij bovendien absoluut niet klagen en dat deed hij dan ook niet!

Doordat hij van huis uit welgesteld was hoefde hij buiten het weinig eisende notarisschap geen ander beroep uit te oefenen. Sexbierum was zoals gezegd een welvarend stadje, maar desondanks bracht deze welvaart voor de notaris geen volledige dagtaak met zich mee. Dat betreurde hij trouwens ook niet!

Omdat Lex Brand die morgen niets van belang te doen had besloot hij eerst naar de kapper te gaan. Zijn haar was nodig aan een goeie knipbeurt toe. Omdat de kapper vlakbij Lex Brand's huis zijn vak uitoefende besloot hij er maar heen te wandelen.

© 1995 by Uitgeverij Byblos.
Brussels.

Onderweg werd hij door verschillende inwoners van Sexbierum vriendelijk gegroet, want hij was erg populair in het stadje. Vooral veel vrouwen en meisjes keken de knappe notaris met smachtende blikken na. Heel wat inwoonsters van het stadje zouden maar al te graag eens het bed met hem willen delen, want er waren maar weinig mannen zo knap als hij in Sexbierum te vinden. Maar zo op het oog was de notaris liever vrijgezel.

Toen hij de kapperszaak van Ton Deuse binnentrad trof hij het, alleen Ton zelf was aanwezig. Hij kon dus dadelijk gaan zitten.

'Ik tref het vandaag, niet? zei hij lachend na de begroeting. 'En het is bovendien mooi weer vanmorgen.

'Zeg dat wel, antwoordde Ton Deuse vrolijk. 'Je bent er al vroeg bij vanmorgen, Lex!

De notaris en de kapper kenden elkaar al vele jaren, ze hadden samen op de lagere school gezeten. Lex was zijn schoolvriend Ton steeds trouw gebleven, ondanks het feit dat ze elkaar wel wat ontgroeid waren.

'Hoe wil je het hebben? vroeg Ton hem.

'Zoals altijd, gedekt model. En je mag me ook wel even scheren.

'Komt voor elkaar, zei Ton opgewekt, terwijl hij vlug en vaardig begon te werken.

'Heb je het al gehoord van dat ongeluk vanmorgen aan de rand van de stad?

'Nee, ik weet van iets, antwoordde Lex naar waarheid.

'Er is een vrachtwagen geslipt en tegen een viadukt gereden. De chauffeur is zwaargewond. Ik geloof dat jij hem ook wel kent, Henk Prins is zijn naam.

Lex voelde een schok door zijn lichaam trekken. Zijn oren werden vuurrood. Henk Prins was de man van zijn minnares Kitty!

'Zeg Lex, ik wil niet nieuwsgierig zijn, maar woont die Prins niet in een van jouw huizen? vroeg Ton Deuze terloops.

Lex slikte moeizaam na deze vraag van zijn vriend. Maar toen zei hij: 'Inderdaad, ik ken het gezin. Ja, ze wonen in een van mijn huizen. De vrouw van Prins heeft vroeger voor me gewerkt.

Ton Deuse maakte enkele knipbewegingen in de lucht.

'Zal ik weer doorgaan? vroeg hij.

'Ja, graag Ton, zei Lex, uiterlijk weer kalm, hoewel zijn hart snel klopte. Hij vroeg zich af of Ton kon merken hoe zenuwachtig hij in werkelijkheid was. Wat zou Kitty nu denken en doen? Hij moest zo gauw mogelijk naar haar toe...

Op dat moment kwamen er twee klanten binnen die Ton's aandacht van hem afleidden, iets wat hem goed uitkwam. Het was voor hem een grote opluchting toen Ton gereed was en het laken verwijderde. Daarna liet hij zijn brede schouders afborstelen, betaalde en nam joviaal afscheid.

Hij verliet de kapperszaak en liep snel terug naar huis. Hij ging naar de garage, opende die en stapte in zijn muisgrijze Jaguar.

Hij reed de oprit af en draaide de hoofdstraat in. Zoals altijd reed hij moedwillig de verkeerde kant op. Dat deed hij altijd als hij naar Kitty Prins ging. Via een omweg kwam hij dan uiteindelijk weer uit bij het huis waar de familie Prins woonde. Hun huis was het eigendom van Lex Brand. Hij verhuurde het voor een laag bedrag in de maand

aan Henk en Kitty Prins.

Het huis stond op een wat afgelegen plek aan de rand van Sexbierum. Hij reed naar de achterkant van het huis en stopte daar. Lex stapte uit en liep naar de achterdeur. Hij klopte eerst aan de deur voor hij die opende en naar binnen stapte. Alles was stil in het huis. Hij opende de deur naar de hal en riep zacht maar duidelijk:

'Is er iemand thuis?

Hij bleef staan luisteren. Even later hoorde hij van boven een stem roepen: 'Wie is daar?

Het was de stem van Kitty Prins.

'Ik ben het, Lex! antwoordde hij.

'O, een ogenblikje!

Op de eerste verdieping werd een deur gesloten. Lex keerde zich om en ging de keuken weer in. Hij ging op een van de keukenstoelen zitten en tastte naar zijn pijp en tabak. Rustig stopte hij zijn pijp.

Hij hoorde boven zich geplas van water in de douche. Niet lang daarna hoorde hij voetstappen de trap afdalen en Kitty kwam binnen. Lex veronderstelde dat ze haar gezicht had gewassen en zich opnieuw had opgemaakt.

Ze droeg een kamerjas en had aan haar blote voeten muiltjes. Terwijl hij opstond bedacht hij dat ze nog steeds een knappe vrouw was. Een prikkelend gevoel steeg op in zijn lendenen. Zijn penis verstrakte zich. Hij begeerde haar nog net zoveel als op de dag dat hij haar voor het eerst ontmoet had.

Ze was wel wat zwaarder geworden sinds hij voor het eerst kennis met haar had gemaakt, maar daar hield hij juist van...

Ze begroette hem niet met een glimlach. Maar Kitty had nooit zo vlot gelachen, al kon ze echt wel hartelijk lachen als ze zich werkelijk vermaakte. Trouwens dit was tenslotte een ernstige aangelegenheid.

'Liefste, ik heb het net gehoord over Henk, zei hij op zachte toon.

'Ja? Van wie dan?

'Ik was bij Ton Deuse de kapper en die vertelde het me. Hoe is het nu met je man?

'Ik ben zoeven nog bij hem geweest. Maar de doktoren lieten niets los, alleen dat zijn toestand naar alle omstandigheden gerekend redelijk was.

'Hoe ernstig is hij gewond? Kun je me dat vertellen?

'Henk heeft een gebroken arm en been, verschillende gebroken ribben en inwendige verwondingen.

Haar stem klonk vlak, haast onaangedaan.

'Grote goedheid, zei Lex.

'Het zijn juist die inwendige verwondingen waarvan de doktoren niet zeker zijn. Misschien is er blijvende schade aangericht.

Hij keek haar medelevend aan.

'Arme Henk, mompelde hij zacht.

Er welden nu tranen op in de mooie blauwe ogen van Kitty Prins.

'Ja, hij schijnt altijd pech te moeten hebben...

Ze liep langs hem heen naar de royale gootsteen en pakte een waterketel.

'Heb je tijd voor een beker koffie?

'Ach ja, natuurlijk lieveling.

'Als je het te druk hebt, hoef je niet te blijven hoor.

'Ik heb echt tijd genoeg, Kitty.

'Dat zal dan wel. Ik weet immers niet hoeveel tijd jij hebt.

'Schat, ik heb het werkelijk nog maar pas gehoord.

'Dat weet ik wel. Dat zei je net ook al.

Ze liet water in de ketel lopen en zette die op het gasfornuis. Lex wachtte tot ze klaar was. Toen liep hij naar haar toe. Hij nam haar in zijn sterke armen en kuste haar teder op de volle lippen. Genietend zoende hij de mooie 30jarige vrouw. Ze beefde in zijn armen. Opeens hief ze haar hoofd op om hem aan te kijken. Een felle gloed fonkelde door de tranen in haar ogen. Plotseling drukte ze bijna wild haar mond op de zijne. Lex was verbaasd over de heftigheid van haar kus. Dit soort hartstocht was wel het laatste dat hij van haar had verwacht. Toen ze haar hoofd terugtrok, bleef haar mond zo dicht bij de zijne dat hij de warmte van haar adem op zijn wang kon voelen. Toen fluisterde Kitty: 'Neem me mee naar boven, liefste.

Hij was hierop volkomen onvoorbereid, zowel op haar woorden als op het onbehaaglijke gevoel dat bij hem opkwam. Hij begon dan ook wat tegen te sputteren: 'Maar, Kitty, mompelde hij, 'is dat wel kies?

Ze keek hem werkelijk smekend aan.

Alsjeblieft Lex, ik heb een beetje troost nodig. Toe, neem me mee naar boven...

Hij moest haar wel haar zin geven. Hij keerde zich zwijgend om en legde zijn pijp in een asbakje. Toen hij weer keek, stond ze met haar rug naar hem toe bij de deur. Net alsof ze wachtte. Toen hij echter naar haar toeging, liep ze de deur uit en ging hem heupwiegend voor de trap op. Lex volgde haar naar de slaapkamer, waar ze de gordijnen dichttrok. Het bed lag al opengeslagen.

Met de rug naar haar toe trok hij langzaam zijn kleren uit en draaide zich daarna spiernaakt naar haar om. Zij had haar kamerjas uitgetrokken en zat al moedernaakt op de rand van het brede echtelijke bed. Lex Brand ging naast haar zitten en sloeg een arm om haar middel. Kitty Prins was een mooie vrouw, haar blanke borsten die uitdagend naar voren staken, glommen in de schemerige kamer. Op haar borsten zaten hier en daar grappige sproetjes. Haar tepels hadden een eigenaardige paarse kleur. Ze waren reeds opwindend stijf gepunt. Kitty kuste hem met open mond en Lex liet zijn tong naar binnen glijden.

Maar ze was die morgen erg ongeduldig, ze liet zich achtrerover glijjden en trok hem bovenop zich. haar heupen begonnen meteen heftig te bewegen. Lex was nog niet zo ver, dat besefte hij met een gevoel van paniek. En toen Kitty een ogenblik later merkte dat zijn lichaam niet reageerde, werd ze haast hysterisch!

Zo had hij haar nog nooit meegemaakt. Ze kreunde luidkeels en haar hoofd rolde van de ene kant naar de andere. Hij kroop verschrikt van haar af.

'O nee! O, God, nee, dat niet! riep ze hard door de stille kamer.

Ze begon onbeheerst te snikken. Haar prachtige volle lichaam schokte vreselijk.

'Kitty, zei Lex indringend. 'Het spijt me zo, schat.

Hij streelde haar over het haar, maar ze rukte haar hoofd onder zijn hand weg.

Gunde ze hem maar even de tijd. Hij was niet opgewassen tegen haar plotselinge

haast en heftigheid. Een beetje tijd had hij nodig... en dan teder, zacht en langzaam...

Toen zei hij weer: 'Het spijt me Kitty... en ik schaam mę zo.

'Over mij? vroeg ze van achter haar handen die ze voor haar gezicht geslagen had.

'Nee, antwoordde hij, 'over mezelf.

Maar dat was niet waar. Hij schaamde zich voor haar...

Wat was er meer vernederend dan een seksuele heftigheid waarop niet gereageerd wordt? Hij zou er héél wat voor over hebben gehad als hij haar meteen had kunnen berijden.

'Ik heb het gevoel dat ik je in de steek heb gelaten, zei hij tam.

'Of kwam je geweten in opstand omdat Henk hulpeloos in het ziekenhuis tegen de dood ligt te vechten? vroeg ze met betraande ogen.

'Misschien kwam dat er ook wel bij, bekende hij. Kitty kroop weer dicht tegen hem aan en streelde zacht zijn slappe penis. Hun monden vonden elkaar weer en opeens voelde Lex een geweldige erektie de kop opsteken! Een zucht van verlichting ontsnapte aan zijn lippen!

Ook Kitty bemerkte het meteen en haar verdriet verdween als sneeuw voor de zon. Ze boog zich voorover en zoende uitgelaten de dikke rode eikel. Haar slanke handen knepen genietend in de grote, volle ballen van haar knappe, oudere minnaar.

'Zo ken ik je weer, mijn lieveling, fluisterde ze hartstochtelijk.

'Kom, schat, kom bij me... liet ze er dadelijk vol verlangen op volgen. Haar warme stem klonk nog hees van het doorstane verdriet maar toch ook weer opgewonden.

Ze spreidde haar mooie benen wijd en uitnodigend en Lex liet zich er maar al te graag tussenglijden! Hij ervoer de aanraking van zijn gloeiende eikel met haar natte schaamlippen als bijzonder aangenaam. Hij nam er alle tijd voor om zijn stijve lid stukje voor stukje bij haar naar binnen te schuiven.

Eindelijk zat hij er tot aan de opgezwollen teelballen in. Onmiddelijk nam Kitty het heft weer in handen. Ze begon wild en onstuimig met haar billen op en neer te wippen, hem meesleurend in haar hartstochtelijke ritme!

Vol genot bewoog Lex zijn stijve pik op en neer in de hete vagina van zijn mooie jongere minnares. Ze kreunde als een bezetene en ook hij was nu vreselijk opgewonden. Hij liet tenminste duidelijk horen dat hij enorm genoot!

Met zijn sterke handen streelde hij over haar heerlijke malse tetters, trok aan de grote tepels en zoende ze af en toe uitgelaten als een kind. Lex was dolgelukkig dat alles weer koek en ei was!

Kitty had inmiddels haar slanke benen om zijn middel geslagen en drukte met haar hielen zwaar op zijn billen, terwijl haar puntige nagels diep in het vlees van zijn rug drongen.

Weldra klonken er luide kreten door de slaapkamer!

Kitty kwam heerlijk klaar. Ze jubelde het uit en haar kutsap vloeide rijkelijk naar buiten langs de als een zuigerstang werkende lul van de geile notaris. Terwijl zij haar orgasme nog niet helemaal verwerkt had, kwam ook hij tot een hoogtepunt. Even versnelden zijn bewegingen zich, het volgend moment spoot Lex zijn warme zaad in haar gretig trekkende en knijpende snee! Hij viel zwaar over haar heen en zoende haar teder. Ook Kitty voelde zich heerlijk voldaan.

Met haar sterke kutspieren kneep ze nog even liefkozend in zijn zich nu snel verslappende penis die weldra vanzelf naar buiten glipte. Lex rolde naast haar op het bed., Ze vrijden eerst nog een beetje na en vielen dan in een lichte sluimer waaruit Kitty het eerst ontwaakte. Ze schudde hem teder wakker.

'Zeg slaapkop, moet je niet eens gaan werken? vroeg ze lachend. Lex schudde slaperig het hoofd.

'Nee, vanmiddag pas, schat. Ik heb gelukkig nog een zee van tijd...

Hij trok haar naar zich toe, gaf haar een indringende kus en trok haar vervolgens bovenop zich. Kitty werd daarbij wat gewaar tegen haar buik en keek nieuwsgierig omlaag.

'Wat? Alweer? riep ze opgetogen uit. Zijn lange lul vertoonde inderdaad opnieuw een indrukwekkende erektie! Speels schoof Kitty er met haar behaarde buik overheen en Lex werd op slag weer bloedgeil. Hij greep haar felle tieten stevig beet en zoende haar heftig op de mond.

Kitty kroop overeind en kwam op zijn dijen zitten. Tomeloos opgewonden propte ze zijn stijve lat haar hete kut binnen. Lex Brand hijgde, vol geile verwachting.

Weldra danste de jonge vrouw heftig op en neer op het gespierde lijf van haar minnaar. Hij gaf goed tegenspel met snelle, rammende stoten in haar druipnatte fluit. Haar borsten deinden heftig, in het ritme van haar eigen neukbewegingen.

'O, lieveling, wat heerlijk... fluisterde de opgewonden notaris, 'ga door, het is zó geweldig!

'Ja, we doen het goed samen, hé? zei Kitty opgetogen. Ze genoot zelf ook met volle teugen. Haar doodzieke man was ze tot haar schande helemaal vergeten. Ze dacht alleen nog maar aan het heerlijke neuken met de viriele notaris. Hij beleefde ook verrukkelijke ogenblikken, zoals altijd als ze samen neukten, want een paring met Kitty Prins was immer één groot neukfeest! Kitty was niet alleen maar een mooie en schitterend gebouwde vrouw.

Ze was ook een ideale sekspartner voor een man. Een intense paring met haar gaf hem alles wat een echte man nodig had! Trouwens zoals zij was er tot nu toe geen andere vrouw in zijn leven geweest. Ook zijn jong gestorven vrouw niet.

Hij stak zijn handen omhoog en pakte de paarse tepels van haar wippende borsten tussen zijn duim en wijsvinger. Zacht kneep hij erin op een bepaalde manier waarvan hij zeker wist dat zij er van hield. Kitty begon geil te kirren en haar vaginale sappen stroomden reeds weer over zijn ballen omlaag.

'Heerlijk, lieveling, je stoot zo verrukkelijk... mompelde Kitty zacht voor zich uit. 'Toe geef het me... spuit m'n buik maar vol met je warme zaad!

En meteen spoot hij reeds... en hij bleef spuiten... het leek wel of er geen einde aan kwam, zoveel sperma vloeide naar buiten haar gretige kut binnen!

Kitty kraaide van geilheid, ze wipte zo heftig op en neer dat zijn lange pik bijna uit haar flamoes sprong! Met moeite kon hij hem in haar schede houden.

Naderhand bedankte ze Lex onder tranen voor de beide paringen en toen hij later afscheid van haar nam was hun verhouding hechter dan ooit!

Kitty Prins was op een avond nu 5 jaar geleden, naar Lex Brand's huis gekomen en had belet bij hem gevraagd. Hij wist zich zelfs nog te herinneren dat hij toen zuurkool

met spek zat te eten. Ze had Rina Rubens, de huishoudster van Lex, gevraagd of ze hem kon spreken.

'Een zekere mevrouw Prins zou u graag even willen spreken, was de huishoudster hem komen vertellen.

Lex opkijkend van zijn bord had gevraagd: 'Wat is het voor iemand?

'O, een heel nette, lang niet onknappe vrouw, meneer.

'Laat haar maar zolang even in de zitkamer wachten tot ik klaar ben met eten, mevrouw Rubens.

Toen hij 10 minuten later de salon binnenkwam, trof Lex daar een blonde vrouw van ongeveer 25 jaar aan, zo knap en zo mooi gebouwd dat hij aangenaam verrast was. Ze stond meteen op van de stoel waarop ze zat toen hij binnenkwam. Ze reikte hem vormelijk de hand. Een koele smalle hand.

'Gaat u toch weer zitten, zei hij vriendelijk. De notaris liet Rina koffie brengen en stak zelf een pijp op.

Vervolgens richtte hij zich tot de mooie vrouw.

'Wat kan ik voor u doen, mevrouw Prins?

Het bleek dat haar man en zij in financieële moeilijkheden zaten. Haar man was ziekelijk en stond als chauffeur bij een uitzendburo ingeschreven. Hij zat vaak zonder werk, daardoor was het van kwaad tot erger gekomen en hadden ze schulden gemaakt. Op dat moment ging het veel beter met haar man en hij had ook kans op een vaste baan, maar de schulden waren te groot om ineens afgelost te kunnen worden.

Toen mevrouw Prins later op de avond zijn huis verliet had hij haar probleem geheel op kunnen lossen. Die nacht kreeg zijn huishoudster, die af en toe bij hem sliep, het zwaar te verduren! In de paar uur die mevrouw Prins bij hem doorgebracht had, had ze, zonder dat ze het zelf wist, hem bloedgeil gemaakt. Daar kon mevrouw Rubens dus later de vruchten van plukken!

Hij kwam die nacht drie keer klaar tussen haar grote massieve borsten terwijl hij haar tot besluit nog een keer in de natte pruim neukte!

Op een vrijdagavond zag Lex opeens mevrouw Prins in de stromende regen in de binnenstad lopen. Ze haastte zich naar een bushalte. Hij reed zijn auto naar de rand van het trottoir en riep haar aan.

'Mevrouw Prins... hierheen! Hij hield meteen het portier voor haar open.

'Kan ik u wegbrengen? vroeg hij.

'Ik geloof niet dat ik uw kant uitga, zei ze aarzelend.

'Stapt u toch in, anders wordt u drijfnat.

Hij stapte uit en nam de zware boodschappentas van haar over. Hij zette de tas op de achterbank. Mevrouw Prins stapte in en hij kwam daarna naast haar zitten. Hij boog zich langs haar om te zien of het portier goed dicht zat.

'Ik mag u onderweg niet verliezen, grapte hij goedgemutst omdat er zo'n mooie vrouw naast hem zat.

'Zo woest rijdt u toch niet, wel? vroeg ze kwasi angstig.

'Nee hoor, zei hij lachend. 'Tot nu toe ben ik nog nooit een passagier kwijtgeraakt.

Hij zweeg even en vroeg toen: 'Hoe gaat het eigenlijk met uw man?

'O, alles gaat gelukkig prima, alleen het huis waarin we wonen is een ramp!

'U hebt u me dat vroeger al eens verteld, merkte Lex op. 'Maar daar weet ik misschien wel raad op.

'Is het echt? Wat dan, meneer Brand?

'Over een paar weken komt er een huis van me aan de Falko Zaadstraallaan vrij. De bewonders gaan verhuizen naar Leeuwarden.

'De Zaadstraallaan? Maar die woningen daar zijn toch veel te duur voor ons? vroeg ze nog steeds verbouwereerd.

'De huur is lager dan van het huis dat u nu bewoont. Het huis heeft drie slaapkamers en het ligt in een rustige buurt.

'En u wilt het echt aan ons verhuren?

'Waarom niet? Ik denk dat het net iets voor jullie is. De lage huur kan jullie misschien over de moeilijkheden heen helpen. Jullie zijn er inmiddels in geslaagd om je uit de ergste narigheid omhoog te werken, maar als je man weer ziek zou worden kan het misschien opnieuw mis gaan.

'Dat is waar, beaamde ze. 'Ik zal er dadelijk met mijn man over praten. In elk geval dank ik u hartelijk voor het fijne aanbod.

'Geen dank, hoor. Denk er maar eens rustig over na en laat het me dan weten. Afgesproken, mevrouw Prins?

'Ja, afgesproken, meneer Brand. Wanneer wilt u het weten?

'Liefst zo gauw mogelijk. Zeg mevrouw Prins, u kunt de woning uiteraard eerst gaan bekijken voor u een besluit neemt.

'Dat is fijn. Mag ik het u maandag laten weten?

'Ja, dat is prima, mevrouw Prins.

Op datzelfde moment stopte hij voor haar huis. Hij was haar nog even behulpzaam met het dragen van de boodschappen naar de voordeur.

'Dus maandag hoor ik van u? vroeg hij haar de hand gevend. Ze beaamde dat, groette hem en verdween naar binnen.

Lex Brand keerde zijn auto en reed naar huis terug. De hele weg terug had hij een hevige erektie. Hij moest voortdurend aan mevrouw Prins denken. Wat een stoot van een vrouw was dat!

Thuis gekomen ging hij onmiddelijk op zoek naar Rina Rubens. Hij haar niet dadelijk vinden. Uiteindelijk vond hij haar op de zonnebank aan. Dat kwam goed uit, want ze was al geheel naakt. Haar enorme massieve borsten trokken hem als magneten aan. Terwijl hij zich gejaagd uitkleedde strekte ze haar armen al naar hem uit. Ze was warm en opgewonden en ze wist dat haar werkgever een prima minnaar was. En daar kwam ze het volgende half uur opnieuw achter.

Hij bezat haar als een wilde stier en deed de zonnebank schudden, zo heftig stootte hij in haar rijpe pruim. Rina Rubens kermde als een uitzinnige en ze zweette als een otter. Haar baas trouwens ook. Hun lichamen glommen onder het licht van de zonnebank.

Toen hij ten slotte brullend als een stier zijn zaad in haar flamoes loste kreeg ook zij een heerlijk hoogtepunt te verwerken.

's Nachts nam hij haar eveneens weer in zijn bed op. Ook de daarop volgende zaterdag en zondag viel hij haar voortdurend 'lastig'. Maar Rina Rubens m

met haar rijpe lichaam straalde van geluk, want ze was een wellustige vrouw. Ze had liever één flinke lul in de hand dan tien op een plaatje aan de wand! Dus de geile buien van haar werkgever kwamen haar goed uit.

's Maandags belde Kitty Prins. Ze vertelde Lex Brand dat haar man en zij het huis graag wilden huren. Hij haalde het echtpaar op en reed naar het huis. Ze waren er allebei verrukt over. Henk en Kitty Prins waren blij met het buitenkansje in zo'n riante woning te mogen wonen. Lex gaf Henk Visser meteen de huissleutels.

'Laat me vooral weten als er iets mocht zijn waarvan u denkt dat ik het moet laten repareren, zei hij nog. 'Ik hoop dat u het in dit huis naar uw zin zult hebben.

Tijdens de maand die volgde had hij geen tijd haar te bezoeken. Maar tenslotte ging hij toch. Ze deed zelf de deur open. Kitty Prins was gekleed in een kamerjas en ze had een hoofddoek over het haar.

'Hallo, meneer Brand. Ik had u eigenlijk eerder verwacht.

'Het spijt me als ik nu ongelegen kom, zei Lex.

'Welnee, meneer Brand, daar gaat het niet om. Ik had u natuurlijk niet verwacht, maar u bent uiteraard welkom.

'Fijn, dank u wel, zei Lex lachend. Ze liet hem binnen en ging toen eerst haar handen wassen.

'Wilt u het huis eens zien? vroeg ze vervolgens. Ze ging hem voor door het huis en liet hem alles zien, de kinderkamer waar de baby sliep en de andere kamers. Het laatste gingen ze de echtelijke slaapkamer binnen. Opeens zei ze: 'U kwam zeker voor de huur?

Hij wendde zich naar haar om.

'Dacht u dat? vroeg hij stijfjes.

'Heb ik uw gevoelens gekwetst? vroeg ze. Lex Brand gaf haar geen antwoord.

'Maar u wilt het toch wel, hé?

Ze liet haar hand over zijn arm glijden tot ze zijn vingers vasthield. Met haar andere hand maakte ze de hoofddoek los.

Ze schudde het blonde haar even uit. Het was verder alsof ze elkaar zonder woorden begrepen. Hij trok haar naar zich toe en ze kusten elkaar. Lex vroeg zich af of ze het bonzen van zijn hart tegen het hare kon voelen.

'We zullen de baby nog wakker maken, zei ze met haar gezicht tegen zijn wang. Toen maakte ze zich los uit zijn armen en ging de gordijnen sluiten. Toen ze daar klaar mee was nam hij haar weer in de armen. Hij hield haar dicht tegen zich aan. Lex kuste haar tot hij lichaam tegen dat van hem voelde bewegen. Hij beefde verrukt en met zachte drang duwde hij haar achterover op het echtelijk bed. Ze lagen zwijgend naast elkaar. Ze zei niets toen hij de knopen van de zijden kamerjas losmaakte en de twee panden als twee donkerblauwe vleugels naast haar uitspreidde. Haar prachtige lichaam lag lang en blank onder hem. Hij besefte dat hij altijd al had geweten hoe het eruit zou zien. De warmte ervan wond hem nu hevig op. Hij kuste het stevige blanke vlees van haar borsten in de uitsnijding van de bustehouder. Hij was te ongeduldig om de bustehouder af te doen om van haar blote borsten te genieten.

'Een andere keer, dacht hij vastberaden.

Kitty Prins zuchtte toen ze zijn hand tussen haar dijen voelde. Ze zuchtte opnieuw,

lang en huiverend, toen zijn lange stijve lid even later gemakkelijk haar schede binnendrong.

Hij was verbaasd en verrukt over de heftigheid van haar reaktie. Ze kreunde: 'Arrgg! toen ze samen klaarkwamen en het genot langzaam uit hun lichamen wegebde.

Ze bleven stil liggen. Het hoofd van Lex lag naast het hare en hij kuste haar oorlelletje terwijl zijn hand zacht over haar platte buik streelde.

Zo ging er een poosje voorbij tot Kitty opeens onder hem bewoog.

'Ik moet opstaan, fluisterde ze. Ze glipte onder hem vandaan. Hij hoorde haar in de badkamer bezig met water. Toen stond hij zelf ook op. Hij bracht zijn kleding weer in orde. Lex wachtte op de gang tot ze weer te voorschijn kwam. Ze liep langs hem heen zonder hem aan te kijken. Zou ze zich misschien schamen?

'We kunnen beter maar weer naar beneden gaan, stelde ze voor. Hij volgde haar gedwee. De keukendeur die hij had vergeten te sluiten stond nog open.

'Kijk nou toch eens, zei hij er naar wijzend. Kitty sloot de deur en wendde zich naar hem om.

'En? vroeg ze toen.

Hij keek haar zwijgend aan.

'Is alles nu in orde? vroeg ze vervolgens.

'Wat bedoel je?

'Dat was het toch wat je wilde, hé?

'Was je daar zo zeker van?

'O ja, dat zag ik aan de manier waarop je naar me keek. Ik heb trouwens gehoord dat je wel op vrouwen gesteld bent.

'Wat heb je dan gehoord? vroeg Lex vaag geamuseerd.

'O, niks bijzonders, praatjes hier en daar.'

'Bedoel je dat ik erom bekend sta?

'Nee, zo erg is het niet. Maar je bent weduwnaar en geen homo.

'Dank je wel.

'Trek het je maar niet aan, zei Kitty. 'De meeste mensen mogen iemand wel die tenminste een kerel is.

'Tja, dan...

Ze nam een haarborstel en begon krachtig haar lange haar te borstelen.

'Dus, zei ze, 'je bent goed voor me geweest en nu heb ik je iets teruggegeven.

Lex Brand was teleurgesteld.

'Is dat alles wat het voor je betekende? Alleen maar een soort terugbetaling? Heb je dat aldoor gedacht. Dat ik je alleen daarom wilde helpen?

'Nee, ik wil niet beweren dat je alles met opzet hiervoor hebt gedaan, maar aan de andere kant denk je toch ook niet dat er veel tussen ons bestaat, wel?

Het was allemaal een beetje te openhartig voor hem. Hij haalde zijn schouders op.

'Nee, dat geloof ik ook niet.

'Dan hoef je je dus tot niets verplicht te voelen door wat er tussen ons is voorgevallen, zei ze zacht.

'Als je denkt dat je schuld nu is betaald, zei Lex vaag. Ze keek hem nu recht aan.

'Probeer je me soms duidelijk te maken dat je nog eens terug wilt komen?

'Daar geef je me niet veel kans toe, wel?

'Ik ben een getrouwde vrouw, weet je...

'Daar hoef je me niet aan te herinneren.

'Wat wil je dan precies, meneer Brand?

Hij kromp ineen na deze woorden.

'Luister eens, we zijn net met elkaar naar bed geweest. Je zou me nu toch wel Lex kunnen noemen, niet?

'Och, hier... en alleen... goed dan, Lex. Zeg jij dan maar Kitty. Waar ben je op uit? Vond je het zo prettig of wil je alleen maar weten of je hier altijd terecht kunt?

Lex Brand kreeg een kleur. Hij knoopte zijn kolbertje dicht. Hij keek om zich heen naar zijn pijp.

'Wat is er? vroeg Kitty Prins. 'Heb ik je soms beledigd?

Hij draaide zich snel naar haar om.

'Grote goedheid, moet je alles zeggen wat er in je hoofd opkomt? Je hebt en had geen enkele verplichting tegenover mij. Ik wil niet dat je dit als een soort zakelijke overeenkomst beschouwt. Heus, ik koop geen vrouw, niet met geld, geschenken of wat dan ook. Ik heb ook nooit gedacht dat jij te koop was, Kitty.

'Doe niet zo geprikkeld, Lex. Ik weet graag waar ik aan toe ben.

'Nu dat duidelijk is, zal ik maar gaan.

Kitty Prins liep naar het aanrecht.

'Ga zitten dan zal ik een kop koffie zetten.

'Ik kan misschien beter gaan...

'Nee! Luister eens goed, Lex. Als je nu weggaat hoef je niet weer terug te komen, begrijp dat goed!

Ja, dat begreep hij inderdaad. Hij ging zitten met een blij, voldaan gevoel. Hij wist nu waar hij aan toe was.

Kitty hield zich intussen bezig met het zetten van de koffie en het te voorschijn halen van de kopjes en dergelijke. Opeens zei ze rustig: 'Vond je het echt prettig, Lex?

'Ja, héél erg, antwoordde hij met grote opluchting in zijn diepe stem. Ze keek hem aan. Er verscheen een zachte uitdrukking op haar gezicht die hij nog niet eerder gezien had.

'We deden het samen goed, hé? merkte ze vervolgens op.

Hij glimlachte onwillekeurig, terwijl haar woorden tederheid bij hem opwekten... en nog iets anders...

'Héél goed zelfs, zei hij toen, 'ik zou het dadelijk opnieuw kunnen doen. Kijk maar...

Hij wees na die woorden op de grote bult voor in zijn broek. Kitty sloeg haar ene hand voor het gezicht.

'Wat? Kun je nu alweer? stamelde ze vol eerlijke verbazing. 'Henk kan nooit zo vlug achter elkaar. Hij heeft er ook nooit zoveel zin in. Dat had hij zelfs niet toen we pas getrouwd waren...

'Maar hij is toch wel normaal, ik bedoel hij is toch geen homo?

'Nee, absoluut niet, maar hij is soms impotent, vermoedelijk een gevolg van zijn vele ziektes.

'Dat kan inderdaad wel de oorzaak zijn. Gelukkig heb ik daar persoonlijk nooit last van.

'Daar mag je inderdaad blij om zijn, want leuk is het niet voor een man. Henk lijdt er oprecht onder, dat weet ik zeker.

De koffie was inmiddels klaar en Kitty schonk twee kopjes in. Ze dronken beiden genietend van de werkelijk heerlijke koffie en hun tongen kwamen meer en meer los. En toen Lex een uur later wegging waren ze elkaar veel nader gekomen en zelfs een beetje verliefd geworden.

De tijd die volgde schonk grote voldoening, ondanks hun gevoel van bedrog en ongerustheid. Lex zorgde ervoor dat hij ook een paar keer op bezoek kwam als Henk Prins thuis was. Hij zou liever helemaal geen omgang hebben met de man die hij bedroog, maar voor de nieuwsgierige ogen in de buurt was het beter dat hij de rol van een vriend van het gezin Prins speelde.

Hij liet dure en niet altijd strikt noodzakelijke reparaties aan alle huizen verrichten waardoor hij weer een exkuse had om zich in de buurt te vertonen. Ondanks alle voorzorgen wist hij dat er toch praatjes zouden ontstaan en omwille van Kitty was hij zo voorzichtig en diskreet mogelijk.

Hij was blij toen de zomer voorbij was en de dagen korter werden, zodat hij in het donker kon komen. Lex Brand koesterde een beschermend gevoel voor Kitty dat door hun liefdespel nog werd vergroot. Hij wist dat ze dankbaar was omdat hij haar altijd kans zag haar te bevredigen. Hij leerde Kitty haar zinnelijkheid te ontplooien die door de onbekwaamheid van Henk Prins was geremd en door hem nu ten volle werd ontwikkeld.

Kitty Prins zag er bloeiend uit. Haar huid kreeg weer een jeugdige glans en de vage maar toch zichtbare tekenen van spanning veroorzaakt door de impotentie van haar man, verdwenen na verloop van tijd geheel.

Al was het in het begin bijna niet merkbaar, toch begon ze wat dikker te worden. Ze ergerde zich, als hij haar plaagde, bijvoorbeeld als hij haar stevige heupen beetpakte of haar borsten in zijn handen woog als hij met haar het bed deelde.

'Hou toch op, zei ze dan. 'Ik weet wel dat ik dik begin te worden, ook zonder dat jij er telkens over begint.

Lex duwde op zo'n moment vaak zijn gezicht tussen haar borsten.

Dat deed hij dan om een lach te smoren, want hij wist dat ze op het punt van het dikworden erg gevoelig was.

'Hou toch op, zei ze dan gepikeerd. 'Ik weet heus wel dat ik dik begin te worden, ook zonder dat jij er telkens over begint.

'Ik vind het juist prettig, verzekerde Lex . 'Ik heb altijd al zo'n Rubensvrouw willen hebben, met veel stevig blank vlees om van te genieten.

'Zover is het met mij gelukkig nog niet, maar ik zal iets aan mijn figuur moeten doen. Op mijn leeftijd mag ik nog niet zo gezet worden als een vrouw van middelbare leeftijd.

Lex Brand begon dan meestal smakelijk te lachen.

'Je hebt geen vierkante centimeter huid dat ik niet zou willen kussen, zei hij dan oprecht.

'Slijmerd, lachte ze op zo'n moment. 'Je moet die streken vast en zeker bij een of andere hoer geleerd hebben!

'Toevallig ben ik in mijn hele leven nog nooit bij een hoer geweest.,

Hij legde daarna zijn hand zacht onder haar volle borsten.

'Ja, zuchtte Kitty en keerde zich op haar zij om hem te kunnen bekijken. Hij voelde haar zachte borsten tegen zijn lichaam en mompelde: 'Dikkerdje...

Het was maar een grapje dat ze te dik werd. Ze had een werkelijk prachtig lichaam als was haar middel natuurlijk niet zo smal als dat van een jong meisje. Haar borsten waren echter hoog en stevig en haar heupen eveneens goedgevormd. Hij drukte zich dichter tegen haar aan. Zijn verlangen wakkerde meteen aan, als altijd. Zijn penis werd groot en stijf en Kitty maakte er zich wellustig meester van.

Ze was werkelijk dol op zijn potente lul en op het vermogen van hem op nagenoeg elk moment van de dag tot een erektie te komen. Hij greep op zijn beurt haar weelderige borsten met de paarse tepels en begon het blanke vlees intensief te strelen.

Kitty kreunde intens en drukte haar warme lijf hartstochtelijk tegen zijn gespierde body.

'Heerlijke man, fluisterde ze schor van passie in zijn oor voordat ze hem fel in zijn oorllelletje beet!

'Dat vraagt om wraak! riep Lex. Hij duwde haar vlug achterover op het bed en liet zich zwaar op haar vallen. Ze spreidde meteen gehoorzaam en opgewonden haar mooi gevormde benen. Terwijl hij met zijn mond de hare sloot, tastte hij tussen haar benen, haar schoot was als gewoonlijk al heerlijk vochtig...

'Je bent al helemaal klaar voor me, nietwaar lieveling? fluisterde hij hees.

'Ja, schat... toe kom bij me in. Ik verlang zo naar je heerlijke stijve lul! antwoordde ze vol wellust.

Dat liet Lex zich geen tweemaal zeggen, hij zocht even en vond dan het plekje waar hij zich het liefste van de hele wereld bevond!

Gemakkelijk als gewoonlijk gleed hij bij haar naar binnen en zij ontving hem met een gelukzalig lachje. Ze sloeg meteen haar lange benen om zijn heupen en trok haar minnaar zo dicht mogelijk naar zich toe.

Hun paring ging van start, eerst langzaam, bijna traag, maar allengs sneller en wilder. Hun lichamen golfden en deinden als één lijf op en neer. Kreunen en steunen deden ze om de beurt of gelijktijdig. Ze genoten zonder enig gevoel van schaamte met volle teugen van elkanders lichamen.

Hun hoogtepunt kwam verrassend tegelijk, gepaard gaand met veel misbaar en rumoer. Terwijl Lex zich in haar schede leegspoot, kraste Kitty gillend en in opperste vervoering met haar puntige nagels voren in de het vel van zijn brede rug!

'Dankjewel, liefste, het was zó heerlijk, zei ze even later dankbaar. 'Ik heb weer enorm genoten, dank je, liefste.

Ook Lex bedankte zijn minnares innig voor het genoten genot.

Zo waren ze in de loop der jaren meer en meer naar elkaar toegegroeid en was hun liefde dieper en dieper geworden. In de tussenliggende jaren had Kitty nog het leven geschonken aan een dochterje Romy genaamd, die vast en zeker aan de penis van Lex ontsproten moest zijn, want Kitty's man was intussen nagenoeg geheel, impotent

geworden. Slechts af en toe was hij nog wel eens aktief maar het werd minder en minder.

Lex leek daarentegen met de dag potenter te worden, niet alleen Kitty voorzag hij rijkelijk van zaad. Ook zijn huishoudster Rina Rubens (die haar naam eer aandeed) kreeg geregeld een beste veeg van de viriele notaris!

Zo stonden de zaken er voor in de tijd dat Kitty's man Henk met de dood worstelde. Ze ging elke dag trouw op bezoek bij haar doodzieke man en 's nachts kwam Lex haar dan troosten.

Overdag, tussen zijn werkzaamheden door, zag hij ook nog geregeld kans zijn geile huishoudster Rina haar gerief te geven!

Rina Rubens was al huishoudster bij zijn vader geweest. Hij had haar nadat zijn vader hertrouwd was, van hem 'overgenomen'.

Dat kwam zo: Brand senior was met een jongere vrouw hertrouwd, die het niet nodig vond er een huishoudster op na te houden. Omdat Lex na het huwelijk van zijn vader apart was wonen had hij Rina Rubens als huishoudster wel kunnen gebruiken. En dat 'gebruiken' deed hij zelfs in dubbel opzicht... hij gebruikte haar als huishoudster en hij gebruikte tevens haar lichaam!

Lex Brand was zoals reeds eerder gezegd zelf ook getrouwd geweest maar zijn vrouw was bij een autoongeluk om het leven gekomen. Lex was toen tijdelijk bij zijn vader gaan wonen.

Zijn vader was eveneens notaris geweest. Hij had zich op 60jarige leeftijd uit de zaken teruggetrokken en Lex was in zijn plaats beroepen. De moeder van Lex was toen al geruime tijd dood. De vader van Lex had na de dood van zijn vrouw een huishoudster in dienst genomen. Deze huishoudster, mevrouw Rina Rubens genaamd was een stuk jonger dan de oude Brand en tien jaar ouder dan Lex.

Wat er zich soms tussen de weelderig gebouwde huishoudster en zijn vader afspeelde, daar kwam Lex door een toeval achter...

Op een nacht kon hij moeilijk slapen, iets wat anders nooit voorkwam. Op een zeker moment hoorde hij een vaag gerucht buiten zijn slaapkamer. Voorzichtig, omdat hij ernstig rekening hield met een inbreker, keek hij om de hoek van zijn kamerdeur.

Maar wat hij toen zag dat had hij nooit durven dromen! Hij zag de huishoudster mevrouw Rubens die uit de slaapkamer van zijn vader kwam, nog bezig een enkel kledingstuk over haar naaktheid te doen, het van voren dicht te knopen en glad te strijken! Even zag hij in het flauwe licht van de maan dat door een hooggeplaatst gangraampje scheen, een flits van blank, weelderig vlees! Zijn penis werd spontaan keihard.

De rest van de nacht kreeg hij voortdurend erekties bij de gedachte aan wat zijn vader en de huishoudster uitgespookt hadden! \tab Hij besloot er dus de volgende avond op te gaan letten. Zo gezegd zo gedaan. De volgende avond bleef hij op zijn kamer zitten luisteren tot hij de voetstappen van zijn vader in de hal hoorde. Toen hij zijn vader de deur van zijn slaapkamer hoorde sluiten, knipte Lex het licht in zijn eigen kamer uit. Hij zette de deur op een kier en bleef in een stoel zitten wachten.

Weldra hoorde hij lichtere voetstappen op de loper in de gang. Hij zag mevrouw Rubens wat overdreven angstig naar alle kanten de flauw verlichte gang inkijken, voordat zij de deur van Lex' vaders slaapkamer opende en naar binnen glipte.

Lex sloop onhoorbaar door de gang en luisterde aan de deur. Hij hoorde het tweetal praten en lachen en toen de geluiden van hun verstrengelde lichamen, het hijgen van mevrouw Rubens, haar verzaligd kreunen. En weer werd zijn lul keihard! De rest van de nacht dacht hij na over de mogelijkheid om ook eens van het zonder enige twijfel lekkere lijf van mevrouw Rubens te genieten...

Maar voor hij het zover wilde laten komen besloot Lex zijn vader en diens minnares eens te beloeren. Daartoe bestond namelijk een uitgelezen gelegenheid. Naast de slaapkamer van zijn vader bevond zich namelijk een ongebruikt vertrek. Dat vertrek was door een schuifdeur verbonden met de slaapkamer van zijn vader.

Het was voor Lex een kleinigheidje om voordat zijn vader naar bed ging in het vertrek te gaan zitten achter de schuifdeur die hij op een kier zette.

Precies om half 12 kwam Brand senior zijn slaapkamer binnen. Hij kleedde zich helemaal uit en Lex keek noodgedwongen toe. Zijn vader was uiteraard al niet jong meer maar hij zag er naakt nog best kranig uit. Hij was zelfs nog behoorlijk gespierd en zijn lul was van een alleszins redelijk formaat. Zijn borst- en schaamhaar was al geheel grijs.

Brand senior trok eenkamerjas aan en ging naar de badkamer. In zijn schuilplaats hoorde Lex het geplas van water. Enige tijd later kwam zijn vader weer terug in de slaapkamer. Niet lang daarna werd er zacht op de deur geklopt. Lex veerde meteen op. Nu kwam het!

Zijn vader opende de deur en Rina Rubens kwam huepwiegend binnen. Lex' vader nam haar meteen in de armen en hun monden smolten samen in een lange hartstochtelijke kus. De huishoudster was gekleed in een witte wollen peignoir die hooggesloten was, ze droeg verder alleen hooggehakte slippers. Toen maakte ze zich los uit de armen van Brand senior en trok de peignoir uit...

Lex zoog meteen zijn adem diep in. Rina Rubens was een grote, er zeer verlokkend uitziende vrouw met zwarte haren en blauwe ogen, maar dat wist Lex natuurlijk al wel. Maar de rest van haar lichaam had hij nog nooit gezien en dat kreeg hij nu te zien! En het benam hem bijna de adem. Haar boezem was massief, van overweldigende grootte, met dikke stijve, koraalrode tepels die recht vooruit wezen! Haar buik was op rond, op een erotische wijze... en haar pruim was...gladgeschoren! In de kamerjas van de oude heer Brand begon zich aarzelend een dikke bult te vormen en met een bezittersgebaar legde Rina Rubens er dadelijk een hand op.

Lex zag en hoorde zijn vader hijgen en dan Rina onstuimig bij de grote borsten grijpen! Hij kneep in de forse tepels en de huishoudster stiet kirrende geluidjes van wellust uit. Even stonden ze daar zo elkanders lichamen te strelen maar toen zei mevrouw Rubens hees: 'Kom, schat, laten we naar bed gaan, ik verlang naar je!

Ze stapte met wippende borsten in bed terwijl Brand senior zijn kamerjas uitdeed. Spiernaakt, met een forse erektie keerde de oudere man zich om naar het bed. Rina Rubens slaakte een gilletje en klapte in haar handen bij het zien van de grote stijve pik.

'Oh, schat,wat is hij weer groot... en zo lekker hard! riep ze kirrend uit. Ze tilde haar grote weke borsten op en bood ze hem als het ware aan. Lex' vader stapte ook in bed en kroop tussen haar gespreidde benen. Rina had haar ogen gesloten. Een geile uitdrukking verscheen op haar ietwat ontuchtige gezicht toen de oudere heer zijn grote appa-

raat tussen haar benen stak. Het duurde niet lang of de huishoudster begon te steunen van genot. Haar gekreun werd bij iedere stoot heftiger.

Ook Lex' vader begon allengs te steunen en te kreunen, terwijl hij op zijn bedaarde, maar ervaren wijze met lange halen op en neer ging in de natte, glinsterende snee van Rina. Mevrouw Rubens sloeg haar stevige lange benen om de heupen van de oudere man en maande hem tot meer spoed aan...

Op het laatst stiet het tweetal tegelijkertijd enige harde schreeuwen uit. De stilte die op hun heftige omarming volgde bewees Lex dat het geile tweetal volledig aan hun trekken was gekomen.

Na hun eerste paring lag het paar wat na te vrijen en ook wat te praten over personen uit de buurt en meer van dat soort prietpraat.

Maar ondertussen werden de tanige handen van Brand senior weer aktief, ze gleden over Rina's borsten, haar opwindende buik en haar benen. En steeds weer doken zijn vingers in de kloppende, kletsnatte, onbehaarde spleet tussen haar fraaie benen.

Het duurde niet lang of Lex' vader was weer klaar voor een nieuwe omarming! Zijn lid was weer stijf en groot geworden en hij wierp zich opnieuw op de weelderige huishoudster! Zijn verlangen was zo groot, dat hij op volle kracht haar druipende kale kut binnenramde! En Rina's vergenoegen was zo groot, dat zij al snel tot een hoogtepunt kwam en huilend haar orgasme beleefde.

Lex Brand keek intussen met uitpuilende ogen toe. Zijn penis was zo stijf dat het leek of hij op barsten stond... Hij moest iets doen...

Dus haalde hij zijn harde snikkel uit de broek en drapeerde er zijn zakdoek omheen. Hij hoefde maar een paar keer te trekken of zijn lul braakte reeds een grote hoeveelheid zaad uit. Dat luchtte hem niet weinig op!

Gedurende die tijd had zijn vader meer dan eens op de dikke tepels van Rina gezogen. Terwijl zij nog bij lag te komen van haar hoogtepunt trok Brand senior zijn nog stijve roede uit Rina's kokende spleet en kroop op haar weke lijf omhoog. Het duurde maar even en zijn van Rina's kutsap nog kletsnatte lul verdween tussen haar rijpe borsten. Ze ontving zijn vochtige penis met een gilletje van opwinding.

De oude heer brand bleek nog zeer potent te zijn want hij gaf nu een nummertje tietenneuken weg waar menig jongeman nog wel wat van kon leren! Mevrouw Rubens genoot er ook geweldig van, want ze vuurde haar minnaar enorm aan met ophitsende taal.

'Vooruit schat! harder! Oohhh... wat heerlijk neuk je me tussen mijn grote geile memmen! riep ze hijgend en kreunend.

Heftig wippend met zijn tanige billen bereed de oudere

man de mooie weelderige huishoudster. Rina lag zich onderwijl heerlijk te vingeren en omdat ze zo opgewonden was kwam ze al vrij vlug klaar. Haar geile gekreun en gegil inspireerde haar minnaar geweldig. Hij stootte nu uit alle macht tussen het warme weke vlees van haar inmense tieten. Het duurde dan ook niet lang of hij slaakte een gil en ejakuleerde met geweld tussen haar fiere borsten. Een plas zaad bleef achter op het blanke vlees. Juichend wreef mevrouw Rubens het warme sperma in de huid van haar machtige vleesheuvels.

Daarna kroop haar oudere minnaar ietwat stram van haar af en liet zich zuchtend

naast haar op het bed zakken waar zij zich meteen over zijn lul ontfermde. Ze likte het nog niet geheel verslapte neukapparaat geheel schoon. Maar toen ze zijn piel weer tot stijfheid probeerde te brengen lukte dat haar niet...

'Het spijt me, schat, mompelde Lex' vader wat gegeneerd, 'ik ben aan het einde van mijn latijn voor vandaag, morgenavond gaan we met frisse moed verder.

Ze fluisterde hem allerlei lieve en geile woordjes in het oor, maar tevergeefs, zij lul bleef zwaar en slap op de ballen rusten. Dus liet ze zich tenslotte maar van het bed afglijden. Ze verdween in de aangrenzende badkamer. Brand senior sloot de ogen en gleed in slaap. Even later, toen Rina met deinende borsten en hevig heupwiegend weer te voorschijn kwam, sliep hij diep en vast.

Ze wiegde naar haar peignoir en trok die aan. Met spijtige blikken zag Lex haar weelderige, opwindende lijf onder de zachte stof verdwijnen. Even later verliet ze zacht het vertrek. Lex wachtte enige minuten en ging er toen ook vandoor.

In de dagen die volgden dacht Lex alleen nog maar aan Rina Rubens, de geile huishoudster en minnares van zijn vader en hij was vreselijk jaloers op de oudere man... Hij kon zich er niet toe brengen haar de rug toe te keren en deze voor hem zo opwindende en aantrekkelijke vrouw te vergeten en op zoek te gaan naar een jongere vrouw.

Eerst dacht hij aan verliefdheid, maar dat kwam hem toch wat al te vreemd voor. Het was een pijnlijke kombinatie van wellust, begeerte, bewondering en verlangen en - bovenal bezitsdrang. In zijn dagdromen hield hij zich het liefste bezig met fantasieën waarin hij haar volledig in bezit nam...

Hij droomde dat zij zich aan hem gaf - doch niet vrijwillig; dat zou hem om de een of andere reden minder bevrediging hebben geschonken. Nee, hij droomde van een verre van gewillige overgave, waartoe hij haar had gedwongen zonder dat het begrip verkrachting daarop van toepassing was. Hij droomde dat ze haar kleren één voor één uittrok, dat die lange pezige vingers haar lichaam stukje voor stukje blootlegde en dat elk kledingstuk keurig opgevouwen op een stoel werd gedeponeerd. Haar houding zou koel, ijzig zelfs en boordevol verachting zijn.

Omdat ze een eerbare vrouw was zou ze zich niet al haar kleren uitdoen; ze zou alleen haar onderjurk aanhouden en wanneer ze dan, met haar rug naar hem toe, op het bed zat en haar blanke armen omhoog bracht om haar haar los te maken, zou hij naar voren reiken, de bandjes van de onderjurk omlaag trekken en zijn handen om haar borsten laten glijden... Geruisloos zou haar lange haar op haar rug neervallen en hij zou er zijn gelaat in begraven, haar vervolgens in de kussens neerdrukken en daarna woest en wild met haar paren...

Niets anders interesseerde hem. Al wat hij wilde was haar bezitten! En zo bleef hij zijn fantasieën koesteren en droomde hij urenlang over niets anders... dan het uitdagende lijf van Rina Rubens. Maar hij wist niet hoe hij het aan moest pakken om met haar naar bed te gaan...

Elke avond bespiedde Lex zijn vader en mevrouw Rubens bij hun liefdesspel. Elke avond moest hij zich een of meerdere keren met de hand bevredigen, zo wond het geile spel van het tweetal hem op.

En toen op een nacht nadat mevrouw Rubens en Lex' vader weer wild bezig waren geweest, gebeurde het waar Lex al zo lang naar verlangd had. Zoals gebruikelijk was

zijn vader na enkele wilde paringen uitgeput in slaap gevallen en maakte de huishoudster weer aanstalten om weg te gaan. Maar opeens, totaal onverwachts liep ze tot vlak bij de schuifdeur.

Zacht fluisterde ze: 'Ik weet dat je ons elke avond beloerd, kom zo meteen naar mijn kamer, ik verwacht je daar!

Dadelijk daarop verliet ze de slaapkamer en Lex bleef bedremmeld achter. Hij voelde zich net een kwajongen die op kattekwaad betrapt is. Maar niet lang, weldra hernam hij zich en verliet zijn schuilplaats. Regelrecht liep hij naar de slaapkamer van Rina en klopte met ingehouden adem op de deur.

'Binnen! riep ze gedempt. Hij trad naar binnen. En daar stond ze dan, naakt op een broekje van zwart kant na. Het enige wat hij kon zien was haar bleke rug en haar gladde stevige billen.

'Kom hier, zei ze met lokkende stem en schoorvoetend kwam Lex naderbij. Ze draaide zich om en toonde hem haar voorkant. Een verfrommelde onderjurk hield ze voor haar beide borsten en dat bezorgde Lex even een grote teleurstelling. Hij voelde zich net als een kleine jongen die voor het eerst een naakte vrouw denkt te zien terwijl op dat moment opeens het licht uitgaat.

'Sla je armen om me heen en kus me, fluisterde Rina. Haastig kwam Lex naderbij en nam haar hartstochtelijk in zijn gespierde armen. Zijn penis zwol onmiddelijk op en dat voelde de geile huishoudster dadelijk.

'Tjonge, tjonge, je bent al net zo'n vlugge als je vader, lachte ze. Haar lach borrelde diep vanuit haar keel op, een opwindende lach, de lach van een ervaren vrouw, een vrouw die gek op mannen is...

'Dit is fijner dan loeren, niet? vroeg ze lokkend.

'Ja, ja, stamelde Lex verlegen, 'veel fijner dan loeren...

Hij haatte zichzelf om zijn onhandig gedrag, maar hij kon niet anders reageren, de aanwezigheid van het warme vrouwenlijf in zijn armen maakte hem bloedgeil. Opeens kwaad wordend op zichzelf rukte hij de onderjurk uit haar handen en greep haar beide weelderige borsten op wilde wijze beet. Rina lachtte luid, op een heetmakende manier.

'Je hebt er zin in, hé? vroeg ze ondeugend lachend. Lex Brand zei niets, hij drukte zijn gloeiend gezicht tegen het geparfumeerde weke vlees van haar boezem en snoof opgewonden haar geur op.

Hij likte het blanke vlees en beet er zacht in terwijl zij ondertussen haar hand op zijn gulp legde en liefkozend zijn lul begon te betasten.

' je hebt lekkere dikke kloten, daar zit zeker veel zaad in, niet? vroeg ze hem begerig aankijkend.

'Nou en of, ze zijn boordvol, antwoordde Lex met schorre stem.

'Dat wil ik dan wel eens daadwerkelijk onderzoeken, merkte de geile huishoudster op, terwijl ze de rits van zijn broek omlaag trok.

'Doe gauw je kleren maar uit, want ik wil wel eens weten wat voor vlees ik in de kuip heb! vervolgde ze kirrend.

Natuurlijk wilde Lex maar al te graag aan haar bevel gehoor geven. Hij verlangde er naar zo gauw mogelijk met mevrouw Rubens in haar bed te duiken. Jachtig stroopte hij zijn kleren af en presenteerde zich naakt aan de huishoudster van zijn vader. Die

keek haar ogen uit en likte genietend met een rode tongpunt langs haar volle lippen.

'Tjonge, tjonge, je overtreft je vader nog met stukken en die is anders ook niet bepaald klein geschapen, zei ze goedkeurends met haar tong klakkend.

Ze liep naar het bed en sloeg de dekens terug. Daarna wenkte ze hem terwijl ze gejaagd haar hooggehakte slippers uitschopte. Even gehaast liep Lex naar het bed. Hij nam haar weer in zijn armen. Hun monden vonden elkaar in een wilde tongzoen en vervolgens kropen ze samen in bed. Ze vielen dadelijk wild op elkaar aan.

Lex zoende haar grote zachte tetters met een wildheid die hij zelf niet voor mogelijk hield. Zo geil als nu had hij zich trouwens nog nooit gevoeld. In zijn leven had hij al vele vrouwen geneukt, maar eentje als Rina Rubens was daar nooit bij geweest. De vrouwen die hij tot nu toe bezeten had waren meestal slank geweest met veel kleinere borsten. Hij kwam er al gauw achter, tot zijn schade en schande dat vrouwen met grote borsten veel heerlijker en fijner in bed waren. Maar dat niet alleen, ook warmer en opwindender!

Rina Rubens was een haast volmaakte minnares met een schat aan ervaring die het beste uit haar minnaars wist te halen, of ze nu jong van leeftijd waren, middelbaar of oud, dat maakte niets voor haar uit. Zolang ze maar de beschikking hadden over een liefst lange en dikke penis was ze dik tevreden en tot topprestaties in staat!

Omdat Lex Brand de beschikking had over een gespierd, lijf en een lul van het juiste formaat, was hij als was in haar geile handen. +

Terwijl hij haar glimmende boezem zoende, die ze snel met een speciaal soort liefdesolie had ingesmeerd, streelde Rina zacht met haar scherpe nagels over zijn brede, gespierde rug. Langzaam zakten haar handen omlaag en grepen de volle ballen van haar werkgevers zoon beet.

'Die zijn goed gevuld, kirde ze geil.

'Pas maar op, voor dat je het weet ben je zwanger, grinnikte Lex.

'O, maak je daar maar niet bezorgd over, ginnegapte Rina, 'ik gebruik al jaren de pil. Ik zou niet graag op mijn leeftijd nog een baby krijgen...

'Een kind is anders nooit weg, grapte Lex. 'Vooral een mooi meisje niet, waar of niet?

'Daar zit wat in, gaf Rina toe. 'Maar ik pas toch maar liever.

Die nacht neukte en besproeide Lex haar zes keer royaal met zijn zaad. En Rina was opgetogen over hem als minnaar. Maar ze ging elke avond trouw naar de slaapkamer van haar werkgever. Ze kon hem natuurlijk niet opeens haar lichaam weigeren, trouwens hij bevredigde haar op zijn manier eveneens, dus wou ze hem ook als minnaar aanhouden. Lex was nog steeds jaloers maar beloerde het tweetal niet langer hoewel Rina het wel aanmoedigde. Ze vond het namelijk wel spannend. Maar hij wachtte liever op zijn kamer tot ze bij zijn vader vandaan kwam en hij haar kon bezoeken. Soms kwam ze ook wel eens op zijn kamer. Maar dat gebeurde niet al te vaak.

Vijf jaar later was dus alles veranderd. De oude heer Brand was opnieuw getrouwd en Rina was nu de huishoudster van Lex geworden. Hij kon nu bij wijze van spreken dag en nacht over haar beschikken, wat hij soms ook deed. Maar omdat hij tevens een verhouding had met Kitty Prins gebeurde het wel eens dat hij Rina links moest laten liggen... Dat verdroot hem wel eens, en haar niet minder!

Zijn vader Paul Brand, was ruim een jaar na zijn tweede huwelijk opnieuw vader geworden, ditmaal van een dochtertje, Christina genaamd. Zijn vrouw Petra had zich onder het mom van een zwakke gezondheid als gevolg van de moeilijke bevallling, aan haar huwelijksplichten onttrokken. Dus had Paul Brand zich een maitresse aangeschaft. Selena Posthuma, die toen ze Paul Brand ontmoette juist weduwe was geworden, had hem nog nooit haar lichaam geweigerd. Ze had hem nog geen jaar nadat Christina was geboren eveneens een dochtertje gebaard wiens vader de overleden Sjoerd Posthuma zou zijn. Alba was echter een dochtertje van Paul Brand hoewel zij gelukkig op de moeder leek!

Die dag was de oude heer Brand naar een zakenrelatie van vroeger geweest. Op de terugweg naar huis besloot hij nog even bij Selena Posthuma aan te gaan. Een eindje voor de Rintje Ritsemastraat waar Selena woonde parkeerde hij zijn auto. De rest liep hij altijd. Het was een kleine koncessie aan de maatschappij en aan de gevoelens van zijn vrouw. Petra wist van Selena af, maar gaf voor het niet te weten. Ze was al lang blij dat haar echtelijke plichten haar bespaard werden. Van het begin af aan had ze geen plezier in hun echtelijke vereniging gevonden. Paul Brand had dat geweten, maar omdat hij zijn zinnen had gezet op het opnieuw stichten van een gezin zolang dat nog kon en in het bijzonder een dochter wilde verwekken, had hij daar geen aandacht aan geschonken.

Zolang hij het maar taktvol aanlegde kon hij er een maitresse op na houden naast zijn reputatie van een toegewijd gezinsvader te zijn.

Selena zou in veel opzichten een geschiktere vrouw voor hem geweest zijn. Dochter van een Friese arts en nicht van de burgermeester van Sexbierum, was ze levendig, geestig en intelligent.

Paul Brand kon met Selena praten. Ze bewonderde hem, vleide hem en gaf hem raad. Ze luisterde naar zijn problemen en - wat belangrijker was - ze had hem nooit haar bed ontzegd!

Toen hij spontaan besloten had bij haar aan te wippen, had hij alleen maar even een half uurtje rustig willen praten om zijn dag te bespreken, maar toen hij de koperen bel indrukte, gingen zijn gedachten naar Selena zelf uit en keek hij op zijn horloge. Het liep tegen half zes. Hij had gelukkig de tijd!

Ze deed zelf de deur open met de woorden: 'Ik zag je al uit mijn raam, Paul. Wat voert je hierheen?

Ze had een bezorgde blik in haar heldere bruine ogen en ze stak een hand uit om hem naar binnen te trekken.

'Jij voert me hierheen, liefste, antwoordde hij, met onhandige charme. 'Het is vandaag een geslaagde dag geweest, zéér geslaagd zelfs. Maar hij zal nog véél geslaagder eindigen!

Ze glimlachte tegen hem en hief haar gezicht op voor een kus. Toen nam ze zijn hoed en wandelstok, legde ze op een tafeltje en leidde hem de trap op.

Hij volgde haar en keek naar deinende billen in afwachting van het moment waarop ze zich begon uit te kleden. Hij vond het prettig in bed te liggen en naar haar te kijken.

Soms rukte ze ongeduldig haar kleren af, soms kwam ze bij hem om haar bustehouder los te laten maken. Soms stond ze achter het oosterse kamerscherm, dat hij haar

kado had gegeven en dan zag hij de kledingstukken een voor een er overheen vallen. Op andere ogenblikken bleef ze met haar ogen op hem gericht staan en trok kwellend langzaam ieder kledingstuk uit, zodat hij haar als ze eindelijk bij hem kwam begerig bij de volle borsten beetpakte.

Deze namiddag voelde ze zijn ongeduld en zonder enige teken van haast lag ze even later naast hem. De fysieke aantrekking tussen hen was gerijpt maar nog lang niet verdwenen! Als geen plichten hem dadelijk naar huis riepen, gingen ze op hun dooie gemak te werk, maar op een namiddag als deze sloegen ze zulke spelletjes over. Paul Brand wist precies hoe hij haar snel moest prikkelen en dat zij van het sensuele gevoel van een lang voorspel met gevarieerde liefkozingen hield. Hij wist ook, dat zij het soms prettig vond als hij hard en snel bij haar binnendrong.

Hij drukte Selena tegen zich aan en duwde haar toen achterover. Hij trachtte haar te bestijgen. Ze worstelden een paar minuten zwijgend waarbij zij alles deed om te verhinderen dat hij haar nam, tot hij haar met superieure kracht overmeesterd had. Toen hij haar met geweld nam, slaakte ze een harde gil en onderwierp zich met wilde overgave, draaiend en kronkelend op de maat van zijn lichaam tot de laatste stuiptrekking van genot.

Na afloop bleven ze hijgend in elkaars armen liggen. Eindelijk draaide hij zich af en zei Selena: - Ik houd nooit op me over je te verbazen, Paul.

Hij voelde zich doorgloeien van trots en dacht bij zichzelf, dat hij voor een man van 65 bepaald niet onderdeed voor menig jongeman.

Dit was ook haar bedoeling en ze was er blij om dat hij er nooit enig vermoeden van had dat zij hem opzettelijk vleide. Dat deed ze niet uit een gevoel van verplichting, maar omdat ze oprecht van hem hield.

In de begin van hun verhouding had ze altijd gedroomd, dat ze eens haar plaats als zijn vrouw zou innemen. Naarmate de jaren verstreken, was ze gaan inzien dat zulke gedachten vruchteloze fantasieën waren. Petra Brand, met haar eeuwige zorgzaamheid voor zichzelf, werd vast en zeker 100. En nu Selena tegen de 40 liep, had ze haar leven zoals het was leren waarderen. Ze dacht er vaak aan, dat ze misschien wel voorbestemd was om maitresse te zijn.

Ze had geen geld nodig en voelde zich daarom vrij om lief te hebben zoals ze zelf verkoos. Ze had van haar man gehouden, al was het niet het toppunt van opwinding geweest, meer kalme genegenheid, maar ze had zich wel onrustig gevoeld onder de plichtmatige gebondenheid. Met Paul was het heel anders. Ze hadden behalve dat ze dol op elkaar waren en hun wederzijdse fysieke aantrekking, geen verplichtingen tegenover elkaar. Het was een uitstekende formule gebleken.

Naast haar bewoog Paul. Ze vleide zich tegen hem aan en mompelde: 'Vertel me wat je vandaag allemaal gedaan hebt, Paul.

Onder zijn verhaal streelde ze hem teder en sensueel en dat miste zijn uitwerking niet. Weldra vertoonde zijn lid een forse erektie en Selena kuste de roodpaarse eikel. Ze vrijden daarna een poosje met elkaar.

Niet lang daarna zat zijn penis opnieuw tot aan de wortel in haar hete vagina en kermde zijn maitresse het nogmaals uit. Ook ditmaal wist de ervaren oudere man zijn

jongere minnares naar de hoogste toppen van het genot te voeren, waarna hij met superieur gemak haar schede ruimschoots met zaad doordrenkte.

Ze voelde zich dan ook moe doch voldaan toen hij niet lang daarna weer afscheid van haar nam. Ze stond nog even voor het raam en wuifde hem na terwijl hij terugliep naar zijn auto.

Die avond keek zijn vrouw toen hij zich in de slaapkamer uitkleedde misprijzend naar zijn rug en buik, daarop prijkten diverse uitingen van wellust, zoals afdrukken van zuigzoenen en kleine wondjes van puntige nagels. Ondanks alles voelde ze zich toch wel wat jaloers op Selena Posthuma waarvan ze wist dat zij haar man's minnares was.

Op haar manier hield Petra Brand wel van haar man, maar uitsluitend op een geestelijke manier. Lichamelijk verafschuwde ze hem. Trouwens alle mannen...

Wat bijna niemand wist was dat Petra Brand lesbisch was. Maar ze was geen gewone lesbische vrouw. Ze was een pedofiele lesbische. Dat hield in dat ze gek was op kleine meisjes, van zo'n 8 tot elf jaar. Zolang ze nog geen borstjes bezaten en geen haar op de kutjes hadden, moesten dergelijke meisjes voor Petra uitkijken...

Het was trouwens verbazingwekkend hoe gemakkelijk de vrouw dergelijke meisjes wist te versieren. Een mannelijke pedofiel had er gewoonlijk veel meer moeite mee om jongetjes of meisjes te verleiden tot lichamelijk kontakt.

Maar Petra Brand had daar geen moeite mee. Ze pikte haar slachtoffertjes overal op, in winkels, in het zwembad of zo maar ergens op straat! En ze was er zelfs trots op... De hoofdredakteur van het pornoblad Kip, de heer John Wonderheld had jaren geleden zelfs eens een vraaggesprek met haar gehad. Dat vraaggesprek laat ik hieronder volgen omdat het een duidelijk beeld schetst van Petra Brand. De kop boven het artikel luidde: Pedofemie. Met dit woord trachtte de heer John Wonderheld een vrouwelijk pedofiel aan te duiden. Of dit woord gemeengoed is geworden waagt de schrijver van deze roman te betwijfelen, hoewel hij het wel toe zou juichen. Je zou een vrouw als Petra Brand bijvoorbeeld ook een pedofile of pedofielin kunnen noemen, maar of dat mooie woorden zijn? Misschien weet een van onze vele lezers een mooie naam te verzinnen? Afijn, hieronder volgt de tekst van het vraaggesprek dat John Wonderheld had met Petra Brand die toentertijd een pseudoniem gebruikte. Ze bediende zich tegenover John Wonderheld van de naam Sandra. Dit om later geen last met de politie te krijgen.

Pedofemie. Zoals we in ons voorgaande nummer hadden beloofd, hebben we in dit nummer van Kip een gesprek met een vrouwelijke pedofiel. Allereerst wil ik even stellen dat pedofilie bij vrouwen niet minder voorkomt als bij mannen, maar het aantal 'misdrijven' van vrouwelijke hand komt niet zo zeer in de openbaarheid. Dit komt voor een belangrijk gedeelte omdat het gevaar dat uitgaat van een vrouw met een klein meisje (of jongetje) veel minder geacht wordt, dan van een man met een meisje of jongetje. Het beeld dat we vormen van een man met een meisje, dat is van een of andere smerige kerel die zo'n meisje verkracht. Ondertussen is de lieve vrouw die zich door haar buurjongetje van elf laat neuken of lesbische spelletjes met een klein meisje uithaalt, natuurlijk net zo'n 'vies' mens.

We zouden toch eindelijk wel eens af moeten van al dat hypokriete gelul. Uit onderstaand vraaggesprek blijkt dat zo'n verhouding tussen een volwassen vrouw en

een meisje van elf toch heel goed kan zijn.

Met een zenuwachtig lachje komt Sandra binnen. Ze is 25 jaar, en werkelijk beste lezers en lezeressen, een heerlijke vrouw om te zien. Prachtig roodbruin haar, een paar volle ronde borsten die door een knalgeel, strak truitje vastgehouden worden. Ze draagt verder een kort paars rokje en bezit een paar prachtige gevormde benen.

Deze benen maken het me moeilijk om me op het vraaggesprek te koncentreren! Maar dat is mensleijk, nietwaar? Na een wat ademloze stilte ga ik van start met het vraaggesprek.

J.W. : 'Waarom ben je zo nerveus, Sandra?

Sandra : 'Ja, het is ook zo gek hé, als je weet hoe ik ben.

J.W. : 'Nee, ik vind op seksgebied niets gek. Integendeel, ik vind het gek, dat mensen zó weinig eerlijk met elkaar kunnen praten over hun gevoelens.

Sandra : 'Ja, was dat maar waar. Was er maar meer kommunikatie, dan kon je je hart maar wat meer luchten.

J.W. : 'Wanneer merkte je op dat je erg op jonge meisjes viel?

Sandra : 'Nou, vroeger eigenlijk helemaal niet. Toen ik een jaar of 14 was, werd ik zelfs verliefd op een jongen van 21, die wel eens bij ons thuis kwam voor mijn oudere broer. Maar toen ik een jaar of 17 was, voelde ik me meer op mijn gemak bij meisjes van een jaar 0f 11 dan bij wat oudere of van mijn leeftijd. Later had ik ze liever nog jonger.

J.W. : 'Was je ook seksueel in deze meisjes geinteresseerd?

Sandra : 'Ja, dat geloof ik wel, ik had er alleen nog geen seksuele ervaringen mee.

J.W. : 'Wanneer had je dan je eerste seksuele ervaringen met een jong meisje?

Sandra : 'Toen een buurmeisje van 12, Henny, regelmatig bij ons over de vloer kwam. Ik vond dat ze zo'n lekker brutaal koppie had, en ik merkte dat ik ook seksueel door haar werd aangetrokken. Ik besefte toen ook dat mijn gedachten naar haar uitgingen als ik mezelf bevredigde.

J.W. : 'Hoe dacht je dan aan haar?

Sandra : 'In gedachten liet ik mij door haar klaarlikken. Ook dacht ik wel eens aan haar kutje, maar daar kon ik me geen goed beeld van vormen. Wel moet ik zeggen dat ik altijd heerlijk klaarkwam als ik aan haar dacht.

J.W. : 'Hoe ben je in feite met haar in kontakt gekomen, ik bedoel dus, hoe werd zij je minnaresje?

Sandra : 'Dat is heel gek gegaan. Ik heb het namelijk zo gespeeld, dat ik haar heb betrapt. Wij gingen met onze familie en de buren vaak naar een zwembad in de buurt. Nou is het zo, dat als je je daar wilt omkleden er altijd kerels zijn, (trouwens ook vrouwen, hoor) die in een kleedhokje naast de jouwe naar je staan te gluren door de gaatjes die in de wand zitten. Begrijp je dat? +

W.H. : 'Nou en of! Ik heb daar als jongen ook wel gebruik van gemaakt. Maar ga alsjeblieft gewoon verder en doe net alsof ik er niet ben.

Sandra : 'Ik vond het altijd wel een opwindend idee, dat er iemand stond te gluren. Op een keer dat we weer naar het zwembad gingen vertelde ik zo in het algemeen, dat je er altijd begluurd werd en dat ik dat zo rot vond. Direkt daarop stelde ik voor, dat wanneer ik me weer moest verkleden, Hennie het hokje naast me moest nemen zodat er

niet niet de een of andere vent naast me zou komen. Dit was een goeie zet van me! Natuurlijk stemden ze daar allen mee in. Dus gingen Hennie en ik naar onze kleedhokjes. Haar moeder riep zelfs nog: 'En jij kijkt ook niet, hé, Hennie? Waarop Hennie blozend terugriep: 'Ik ben toch niet maf, wel?

Maar wat ik hoopte gebeurd, Hennie kon zich toch niet helemaal bedwingen en al snel zag ik achter de verschillende gaatjes in de dunne wand, bewegingen. Mijn hart bonsde in m'n keel toen ik me heel langzaam ging uitkleden. Toen ik geheel naakt was, ging ik m'n kut even 'n beetje vingeren, maar het idee dat Hennie toekeek, maakte me zo vreselijk geil, dat ik heel snel klaarkwam. Vlug deed ik m'n bikini aan en riep: 'Hennie, ben je al klaar? Maar uit haar verwarde gestamel bleek dat zij nog niet klaar was, athans niet met omkleden. Ik keek snel ook even door een gaatje. Wat ik had verwacht, was helemaal uitgekomen. Daar zat mijn schatje, druk bezig zich te vingeren! Ik deed ded eur van m'n hokje open en ging op haar staan wachten. Met een rood hoofdje en een beetje bezweet kwam zij tevoorschijn. Zij durfde mij niet aan te kijken. We gingen naar de anderen en ik deed alsof er niets gebeurd was.

Toen we om een uur of vier 's middags terug gingen, herhaalde zich de procedure, met het verschil dat ik me nu niet vingerde, maar een lotionflesje in m'n kut op en neer bewoog. Daarna kleedde ik me snel aan en ging voor Hennie's deur staan wachten. Toen ze haar hokje uitkwam, moest ik even gemeen zijn om te bereiken wat ik wilde. Ik wilde uiteraard veel meer dan bekeken te worden, door een gaatje van een centimeter doorsnee. Ik vertelde Hennie, heel verontwaardigd, dat ik haar had zien gluren en dat ik dit aan haar vader en moeder zou vertellen.

Na een wanhopige poging van haar om mij te overtuigen dat er dan zeer vervelende dingen met haar gingen gebeuren, beloofde ik haar nog iets te verklikken, maar ze moest wel een keer bij me komen om uit te leggen waarom zij dat had gedaan.

Dat gebeurde een paard agen later. Ik was 's middags alleen en mijn ouders zouden pas laat thuiskomen. Ik liet Hennie op mijn kamer en haalde wat te drinken. Ze was helemaal niet op haar gemak en ik eigenlijk ook niet. Toen ik vroeg, waarom zij had staan gluren, vertelde Hennie me wat ze me had zien doen. Ik zei haar dat het heel normaal was, wat ik deed en dat ik ook had gezien dat zijzelf zich eveneens had bevredigd. Nou, daar schrok ze niet weinig van. Zonder naar haar te kijken, begon ik me uit kleden. 'Nu zie je me heel wat beter, merkte ik lachend op. Vervolgens gaf ik Hennie opdracht eveneens haar kleren uit te doen. Eerst wilde ze het niet. Toen deed ze het toch, maar hield haar broekje aan. Uiteindelijk trok ik zelf haar broekje uit en kwam er een beeldig kaal kutje te voorschijn met rose lipjes. Ik kon niet laten er even aan te komen Ik zei Hennie dat ze nu met een vinger in mijn kut moest gaan. Toen ze er met een vingertje inzat, werd ik zo ontzettend geil, dat ik haar hoofdje naar mijn schoot trok en hijgend riep: 'Lik me, Hennie! Vooruit lik me klaar, schatje!

Nou en hoe onbeholpen ze het ook deed, Hennie likte voor het eerst in haar jongen leventje een echte vrouwenkut klaar! Als ik klaar kom, dan vloei ik altijd overvloedig, dus kreeg Hennie heel wat te slikken! Het jonge ding was zelf ook erg opgewonden geworden. Ik begon haar op mijn beurt te vingeren en te beffen en terwijl ik zacht in de rose tepeltjes van haar piepkleine borstjes kneep hoorde ik haar kreunen van genot. Ze kwam toen nog niet echt klaar maar het scheelde niet veel.

We hebben na die bewuste middag nog vele genotvolle uurtjes met elkaar doorgebracht en het duurde niet lang of Hennie kwam elke keer op een waarlijk volwassen manier klaar! Zij was echt verliefd op mij geworden en ik op haar. Naderhand zijn de buren gaan verhuizen en heb ik Hennie nooit weer ontmoet. Maar na haar kwamen vele anderen en het gaat nog steeds door tot op de dag van vandaag. Ik kan niet meer zonder zulke prille frisse meisjes...

J.W. : 'Dus dat was het, Sandra?

Sandra : 'Inderdaad, John.

J.W. : 'Nou, bedankt voor je eerlijke uiteenzetting en ik denk dat vele vrouwen (en mannen) graag hetzelfde als Hennie hadden willen meemaken, Sandra!

Af en toe mocht Petra Brand het bovenstaande vraaggesprek nog graag eens nalezen. Het exemplaar van Kip waarin het vraaggesprek stond afgedrukt, was daarom al behoorlijk beduimeld.

Ze liet het artikel ook vaak lezen aan haar kleine minnaresjes. En die raakten er dan ook weer opgewonden van. En dat was uiteraard ook Petra's bedoeling... want ze was een zeer geraffineerde vrouw. Ntab Terwijl haar man Paul met zijn maitresse Selena Posthuma lag te neuken had Petra de jeugdige Lonny Fuckstra op bezoek. Ze was op een wat eigenaardige manier met haar minnaresje Lonny in aanraking gekomen.

Op een dag speelde Lonny, die 11 jaar jong was, in het grote park. Het was eigenlijk een beetje te koud, het had gesneeuwd die morgen en de sneeuw was in de loop van de dag bevroren tot een kille harde laag.

Tegen de avond was de wind opgestoken en blies huiverend door de bomen en struiken van het park. Overal om het kind heen waren nu de grote, grillige bewegende schaduwen. De zon hing nog even boven de dikke rij bomen, die het speelterrein van de kinderen beschutte.

Het meisje speelde geestdriftig door, haar lange blonde haar fladderde in de wind, terwijl ze de glijbaan afgleed, die glom als een spiegel in het late licht. Af en toe riep ze iets, een luide, hoge kreet van plezier. Ze riep tegen niemand, want de anderen waren al minstens een half uur naar huis.

Zij was de laatste op de nu stille speelplaats in het park. Lonny sprong op de schommel en zwaaide uitbundig heen en weer, op en neer, terwijl haar blonde haar meezwaaide en haar knappe gezichtje gloeide. Haar rokje wapperde mee omhoog en liet een paar smalle blanke dijen zien, de tengere dijen van een kind...

Er was niemand om haar gezelschap te houden, alleen ergens tussen de bomen stond de oude man... Hij wachtte geduldig. Hij stond daar al een hele tijd te wachten...

Toen de zon eenmaal onder was gegaan bleef Lonny nog een poosje in het park spelen. Maar omdat het al echt donker begon te worden, besloot het kind tenslotte naar huis te gaan.

Ze nam het smalle pad, dat van de kinderspeelplaats naar de grote weg liep, die dwars door het park sneed. Van die grote weg uit kon je de straat bereiken, waar het meisje woonde. Daar langs de weg brandden ook de lantarens al.

Op het smalle paadje was het duister en het meisje werd bang en begon te hollen. Zij was nog maar 50 meter van de grote weg verwijderd...

Het smalle pad tussen de hoge bomen was erg donker. De kleine Lonny rende nu,

haar nagels in haar handpalmen geklemd.

Ze was plotseling bang geworden, niet alleen voor het donker, maar ook voor wat haar thuis wachtte... Lonny wist best, dat ze niet zo lang in het park had mogen blijven spelen. Haar hartje bonsde. Ze wilde, dat ze al thuis was.

Maar opeens zag ze de oude man. Hij stond opzij van het paadje, een tiental meters voor haar. En hij lachte naar haar. Het meisje was blij, dat hij daar stond. Ze zou met hem mee lopen tot aan de uitgang, misschien mocht ze zijn hand wel vasthouden...

En inderdaad de oude man vatte Lonny's handje. Hij zei, dat ze met hem mee moest gaan, dan zou hij een lekkere kaneelstok voor haar kopen.

Lonny zei, dat ze naar huis moest, maar de oude man zei, dat ze niet weg moest lopen. Omdat het voor kleine meisjes veel te gevaarlijk was alleen in het park te lopen. Het kind keek vol vertrouwen naar hem op, ze was blij met zijn gezelschap. En plotseling, terwijl ze nog naar hem opkeek, trok hij haar mee de struiken in...

Het kind probeerde te schreeuwen, maar er was opeens een hand voor haar mondje, die stonk naar knoflook en vis. Het meisje stikte bijna. Ze wilde schoppen, vechten, haar kleine vuisten gebruiken tegen deze verstikkende hand. Maar voor ze iets had kunnen raken kreeg ze een harde klap tegen haar hoofdje en een stem snauwde, dat ze nu stil moest zijn, want dat hij haar anders de armen en benen zou breken. Lonny verstijfde bijna van schrik en dacht, dat ze dood zou gaan.

Het was erger dan de verschrikkelijkste nachtmerrie, die ze ooit had gehad. Ze kon zelfs niet meer gillen. Haar keeltje zat totaal dicht. Het was alsof er een dikke brok in zat.

Toen voelde ze de handen, die over haar lijfje gingen en aan haar kleren trokken. Haar broekje werd naar beneden geschoven over haar smalle kinderlijke dijen. Ruwe vingers vol eelt knepen in haar hard in haar gladde billetjes en haar buikje. Haar tengere benen werden ruw uit elkaar getrokken.

Instinktief verzette ze zich nog, hield haar benen stijf, maar het hielp allemaal niets. Er werd iets bij haar naar binnen geduwd tussen haar benen, een hard, vreemd ding, dat bij de oude man hoorde. Het drong diep in haar lichaam door en deed verschrikkelijk veel pijn. Het bleef er een hele tijd in, af en toe werd ze omhooggerukt tegen de man aan en dan deed het nog meer pijn. Toen hoorde ze opeens de man steunen en rochelen.

Het lange harde ding verdween uit haar buikje. Ze hoorde iemand hard wegrennen tussen de bomen en toen lag ze daar, alleen, stil afwachtend, of er nog meer met haar zou gebeuren.

Na een poosje begon ze te huilen en om hulp te roepen. Ze durfde niet op te staan. Maar opeens waren er zachte vriendelijke handen, die het broekje omhoog schoven en haar jasje dichtknoopten. Ze werd opgetild en iemand zei allemaal vriendelijke woordjes tegen haar, sussend, troostend. Op dat moment begon Lonny pas te huilen, werkelijk hartvercheurend. Haar hele lijfje schokte van het huilen, haar keel brandde van de geweldige snikken die zich uit haar lichaampje omhoog persten. Ze klemde zich wanhopig aan die iemand vast en voelde warme lekker ruikende kleren, waar ze haar natte gezichtje tegen aan kon drukken. Zo werd ze weggedragen...

Toen het kleine meisje eindelijk uitgehuild was, keek het omhoog in het gezicht van de vriendelijke meneer. Ze zag met haar branderige, gezwollen ogen een geruststel-

lend gezicht met een goudomrande bril en een grote grijze, zacht aandoende snor. Deze oude man was veel aardiger en beschaafder dan die van straks. Deze zou haar geen pijn doen. Hij zou haar thuis brengen bij pappie en mammie.

Later keek ze om zich heen en zag, dat ze in een auto zat met grote leren banken en een heleboel knopjes, wijzertjes en klokjes naast het grote stuur.

De aardige meneer vroeg haar, of ze weer helemaal in orde was en toen ze zei, dat ze het alleen maar een beetje koud had, sloeg hij zijn arm om haar tengere schoudertjes heen en drukte haar tegen zijn warme, dikke jas.

Plotseling voelde ze zich zo behagelijk en veilig, dat ze weer begon te huilen. Terwijl ze doorsnikte bleef de lage, warme stem sussend tegen haar praten, dat ze direkt fijn thuis zou zijn en dat er dus niets meer was om over te huilen.

En, terwijl ze haar hemelsblauwe ogen opende om tegen hem te glimlachen, zag ze zijn hand voor haar heen naar het portier reiken en de knop indrukken, die het portier afsloot. Diezelfde hand kwam terug en gleed langzaam onder haar rokje en begon aan haar broekje te frunniken. Het kind keek verlamd toe, hoe haar rokje omhoog werd geschoven... De deftige heer schoof haar broekje omlaag en stak zijn vingers in haar sneetje. Hij bewoog de vinger snel op en neer. Toen hij de vinger weer uit haar schootje trok zat er bloed aan!

Lonny slaakte een kreetje en viel flauw!

Toen ze eindelijk weer bij kennis kwam dacht ze dat ze bezig was te stikken. Toen ze haar ogen opende zag ze dat de heer iets in haar mondje gestopt had dat hij snel op en neer bewoog. Het was een hard, warm ding, ruw en met aan het eind veel haar.

Zijn gezicht was vuurrood en er liep kwijl uit zijn mondhoeken. Opeens stootte hij nog harder met het omvangrijke ding in haar mondje en Lonny dacht nu werkelijk dat ze zou stikken. Plotseling kreunde de man en slaakte een schorre kreet en meteen daarop sprongen dikke warme stralen vloeistof in haar keeltje. Lonny moest er tegen slikken anders was ze zeker gestikt. Ze kokhalsde en kreeg braakneigingen. Maar het volgende moment trok de man de dikke vleesstaaf uit haar mondje en en trok haar tegen zich aan.

Met een hand borg hij zijn penis weer op en wendde zich tot Lonny.

'Kalm aan maar, meiske, er is niets aan de hand, hoor. Ik zal je weer naar de bewoonde wereld brengen.

Hij startte de auto en reed deze naar de dichts bijzijnde straat. Daar zette hij haar pardoes uit de auto en reed met gedoofde lichten verder. Lonny wankelde naar het dichtsbijzijnde huis en drukte op de bel. De deur werd geopend en een dame verscheen in de deuropening. Toen begon het Lonny voor de ogen te draaiden en ze zakte bewusteloos in elkaar. De verschrikte dame tilde haar op en droeg het slappe lijfje naar binnen.

Toen Lonny na een tijdje de ogen opensloeg lag ze in een groot heerlijk warm bed. Ze voelde zich weer veel beter. De mooie dame zat naast haar. Ze hield het smalle handje van het meisje in haar slanke hand.

'Hoe is het nu, liefje? vroeg ze teder.

'Pappie en mammie, stamelde Lonny. 'Ik wil naar huis!

'Rustig maar, kindje, ik heb je ouders al gebeld. Ze zullen hier zo wel zijn.

Lonny slaakte een zucht van verlichting. Ze verlangde vreselijk naar haar ouders. Maar ze voelde zich ook op haar gemak bij deze mooie deftige dame. Ze vond haar veel liever dan die vieze oude mannen, die zulke slechte dingen maar haar gedaan hadden. Walgelijke dingen... Ze werd opnieuw misselijk bij de gedachte aan de handelingen die de beide oude mannen onafhankelijk van elkaar met haar hadden uitgespookt...

Petra Brand, zo bleek de knappe vrouw te heetten, sloeg een arm om haar heen en kuste het mooie meisje op de rose lipjes.

Ze was heimelijk verliefd op het jonge ding geworden. Ze had zelden zo'n knap meisje gezien. De kleine Lonny kon zo bij de film!

En zo had Petra Brand haar tegenwoordige minnaresje leren kennen. Lonny's vader en moeder waren het aangerande meisje komen halen en ze hadden Petra wel duizendmaal bedankt voor haar goede zorgen.

Een week later was Lonny haar een groot boeket bloemen komen brengen. En naderhand kwam ze vaker en vaker op bezoek bij Petra Brand. En de geraffineerde Petra had het weinig moeite gekost om het jonge ding te verleiden en haar lesbische lusten op haar bot te vieren. Door haar ervaringen met de beide verkrachters had Lonny een afschuw van mannen gekregen, zelfs van haar vader nam ze onbewust wat afstand...

Het was dus voor de door de wol geverfde Petra geen al te groot probleem geweest om Lonny te verleiden. En het meisje kwam maar al te graag naar het mooie huis van Petra om zich door de oudere vrouw te laten verwennen in alle opzichten...

En terwijl Paul Brand met zijn minnares Selena Posthuma paarde, lagen Petra Brand en Lonny Fuckstra in het ronde bed van Petra en likten elkanders kutten. Petra's kut was evenals die van Lonny geheel onbehaard. Maar daar had ze zelf voor gezorgd. Ze vond het veel schoner en mooier. En Lonny's kleine vagina was uiteraard nog nooit behaard geweest, binnenkort zouden de eerste haartjes wel verschijnen, maar nu was haar meutje nog zo glad als haar aalgladde billetjes.

De elfjarige kon al behoorlijk beffen, dat had Petra haar uiteraard geleerd. En ze mocht het graag doen, want Petra's kut rook altijd heerlijk en ze vond het fijn om te zien hoe geil de mooie dame werd als ze met haar spitse tongetje in diens kut rondwoelde. Soms beet ze zacht op het kleine donkerrose, uitpuilende klitje. Op zo'n moment schokte het hele lichaam van Petra en dan kreunde ze hardop. En dan was Lonny trots op zichzelf.

Maar Petra verwende de kleine Lonny evenzeer. Wat dat betreft was ze absoluut niet egoistisch. Integendeel ze hield ervan om het jonge meisje door en door te verwennen, niet alleen in bed. Ze gaf haar ook vaak geschenken, en dat waren meestal nogal dure dingen. Niet overdreven duur, maar toch ook niet bepaald goedkoop.

Die middag had het tweetal ook weer urenlang allerlei lesbische spelletjes met elkaar gespeeld. Nu lagen ze in elkanders armen na te soezen.

Ze streelden elkaar daarbij op een lome bevredigde manier en genoten van elkanders nabijheid. Toen stond Petra opeens op en liep naar de grote hang- en legkast in de hoek van de slaapkamer. Daaruit haalde ze een groot pak.

'Dat is voor jou, mijn kleine lieveling, zei ze lief lachend. Lonny klapte blij in haar handjes.

'Wat zit er in, tante? vroeg ze. Ze noemde Petra altijd tante omdat ze zelf geen tantes had.

'Maak maar gauw open, dan zie je het meteen, kirde Petra. Gejaagd begon het meisje het pak open te maken. Toen ze de inhoud zag, viel haar mond wijd open. Het pakket bevatte een kleine bustehouder en een bijpassend tangaslipje van zwarte kant en hooggehakte schoentjes van zwart lakleer.

'Trek het gauw eens aan, lieveling, zei Petra opeens weer opgewonden. 'Ik wil zien hoe het je staat.

Dat was niet aan dovemansoren gezegd. Het naakte meisje begon meteen de beha om te doen. Ze had weliswaar nauwelijks borstjes maar het bustehoudertje paste precies. Het tangaslipje leverde ook geen moeite op en de schoentjes eveneens niet.

'Loop eens heen en weer als een mannequin, zei Petra het mooie meisje met haar ogen verslindend. Lonny gehoorzaamde. Eerst wat wankel maar weldra een stuk rechter paradeerde ze door de kamer heen. En Petra Brand keek met brandende ogen naar de mooie elfjarige. God, wat was ze verliefd op dit prille kind...

Even later kon ze zich niet langer bedwingen, ze tilde Lonny op en droeg haar naar het grote bed. Ze legde haar er op neer en kleedde het meisje snel weer uit. Haar tong verdween in het gladde sneetje tussen Lonny's smalle witte dijen. Weldra snikte het meisje van genot, want de geraffineerde vrouw had haar volkomen in haar macht.

En toen Petra even later haar tong terugtrok en een dunne dildo in het tere kutje stopte dansten Lonny's billetjes driftig op en neer. Schreiend van genot kwam het meisje klaar, waarbij het laken onder haar kontje nat werd van haar sappen, want wat dat betreft was het jonge ding erg voorlijk. Haar manier van klaarkomen was reeds heel volwassen...

Niet lang daarna nam Lonny afscheid, het werd voor haar tijd om naar huis te gaan. De bikini en schoentjes liet ze achter bij Petra, want haar nogal preutse ouders mochten deze geraffineerde kledingstukken niet zien. Ze zouden zich doodschrikken!

De dag daarop was het zaterdag. Op zaterdag ging Lonny Fuckstra vaak met haar vriendje Ronald Ruk naar de binnenstad. Hoewel ze geregeld lesbische spelletjes deed met de deftige mevrouw Brand, was ze haar vriendje Ronald toch trouw gebleven. Ze was zelfs nog steeds verliefd op hem. Maar van oudere mannen moest ze totaal niets meer hebben... Maar ze kon Ronald toch moeilijk met een oudere man vergelijken! Nee, Ronald was en bleef haar vriendje wat er ook gebeurd was.

'Maar als ze ons nou eens pakken? vroeg Lonny benauwd. Winkelende mensen keken nijdig op, toen Ronald tussen hen door naar buiten schoot en bij Lonny ging staan.

'Wie pakt ons nou? vroeg hij ongeduldig. 'Hoe kunnen ze nou nagaan waar ons telefoontje vandaan komt? We bellen toch gewoon op vanuit een cel. Doe nou niet zo stom, Lonny. Kom mee, dan kunnen we lachen. Denk maar dat het een wetenschappelijke proef is, als je soms last mocht hebben van je geweten. Moet je opletten hoe lang ze erover doen om hier te zijn. Volgens mij minstens tien minuten, zeker op zaterdagmiddag!

Hij grijnsde. Lonny vond het allemaal erg eng, maar toch voelde ze de rillingen van opwinding over haar rug lopen. Ze voelde dat haar kutje nat werd. Dat had ze de laatste

tijd vaker als ze zich ergens over opwond. Of als ze ergens erg blij om was. Ja, ze zouden wel kunnen lachen. Ronald had gelijk. Maar als haar ouders er achter zouden komen... Dan zou er wat zwaaien!

Ze zuchtte eens diep en keek naar het vrolijk verlichte warenhuis van de firma Droom & Vleesman. Overal hingen kerstballen, sterren, klokken en kartonnen kerstmannen. Paniekerige moeders sleurden dreinende kinderen achter zich aan. Bij de deuren was het een enorm gedrang.

'Goed, ik doe mee, zei ze gauw, vóór ze weer van gedachten zou veranderen. Ronald pakte haar hand en trok haar mee, tussen het toeterende verkeer door, naar de telefooncel net over de brug. Samen gingen ze naar binnen. Lonny voelde in haar zakken naar de telefoonkaart. Ze had hem gelukkig bij zich. Ze stak de kaart in de gleuf. Ronald toetste het nummer van de brandweer in. Lonny keek naar buiten. Gelukkkig, er stond niemand te wachten.

'Alarm! Brand! riep Ronald in de hoorn. Hij liet zijn stem paniekerig klinken.

'Brand! Snel! Het is bij Droom en Vleesman in de Hoofdstraat. De hele zaak vliegt straks nog huizenhoog de lucht in!

De telefoniste wilde weten waar hij vandaan belde, maar Ronald smeet de hoorn op de haak, dubbel van het lachen. Lonny kon het allemaal niet zo leuk vinden. Ze bedacht wat er nu allemaal zou gaan gebeuren en voelde zich een beetje schuldig. Maar ze onderdukte dat gevoel zo goed en kwaad als ze kon. Ronald trok haar mee de cel uit.

'Kom, ga mee, kijken wat er gebeurt!

Zonder op auto's of mensen te letten rende hij terug naar het warenhuis van Droom en Vleesman. Lonny kwam hijgend achter hem aan draven. Voor het warenhuis bleef ze staan. Haar hartje bonsde, het zweet stond in haar handen.

'We gaan er niet in, hoor, fluisterfde ze. 'Nee, Ron, dat doen we niet, hoor. Ik dacht dat we buiten zouden blijven kijken. Ik wil er niet in!

'Ben je nou helemaal een haartje betoeterd? Binnen, dáár gaat het gebeuren! We hebben toch zeker niet al die moeite gedaan om een beetje buiten op de stoep te blijven kijken? We zitten niet op de reservebank, hoor! Nee, ik wil er bij zijn!

Lonny aarzelde nog steeds. Wat hadden ze gedaan? Wat kon er niet allemaal gaan gebeuren? 'Brandweer voor de gek gehouden'. Ze zag de koppen al in de Sexbierumer Courant. En als ze er ooit achter zouden komen wie gebeld hadden zouden Ronald en zij worden afgeschilderd als: 'Weer zo'n stelletje tieners, die niets beters te doen hebben dan paniek zaaien in een warenhuis'.

Ze vond er opeens niets meer aan, het spannende was er helemaal af. Zelfs voor Ronald wilde ze zich niet meer groot houden.

'Ach, is mijn schatje bang? vroeg Ronald spottend. Zo deed hij vaak, alsof hij haar een trutje vond. Ze zei niets. Hij begon te vleien.

'Lieve Lonneke, kom nou mee! Ik ga, wat je ook doet! Wat maakt het uit, we zijn toch gewoon aan het winkelen net als die hele troep. misschien koop ik wel kerstkransjes voor je!

Tja... het zou toch wel stom wezen om er nu mee op te houden. De brandweerwagens konden elk moment komen aanrijden, en als ze zouden zien dat er geen brand was, zouden er wat boze gezichten zijn, een beetje heen en weer geren, en dan was

alles voorbij. Ze had gewoon een beetje de zenuwen, dat was alles. Waarom zou ze niet mee naar binnen gaan als Ronald dat zo leuk vond? Ze deed uiteindelijk toch altijd wat hij wilde. En als ze dat niet zou doen, misschien nam hij dan wel een andere vriendin om er samen streken mee uit te halen. Lonny gaf het dus maar op en ging met het mee het warenhuis in.

Ze werden meteen meegesleurd in de drukte. Het was benauwd en lawaaierig. En boven dat alles uit klonk een blatend kinderkoortje dat zong: 'De herdertjes lagen bij nacht in het veld...

'Jasses, zouden al die mensen hier uit vrije wil naar toe zijn gegaan? schreeuwde Ronald in haar ortje. 'Het lijkt meer een soort zelfkwelling als je naar die snuiten kijkt?

Ze baanden zich een weg langs de zwaar geurende parfumafdeling en de sieraden. Ze werden zowat verpletterd tussen plastic tasjes en zakken en hun mopperende eigenaars. Ronald sleurde Lonny de trap op.

'Waarom gaan we niet met de roltrap? vroeg ze. Heel vaag nog hoorde ze in de verte het geloei van sirenes. Ze voelde zich doodzenuwachtig en wat misselijk. Haar kutje werd ook weer nat.

'Hier is het lang niet zo druk. Als we heel langzaam lopen, kunnen we alles goed zien. Doe in hemelsnaam normaal, Lonny. Je staat te bibberen van de zenuwen, siste Ronald haar in het oor.

'Nou, wat had jij dan gedacht? Ze hoorde zelf hoe gek haar stem klonk. Het het geloei van de sirenes kwam dichter en dichter bij. Intussen waren ze op de eerste etage aangeland. Naast elkaar gingen ze op de trapleuning zitten.

'Er is vast ergens brand of een ongeluk, hoorden ze een moeder tegen haar opgewonden zoontje zeggen. Ronald lachte tegen Lonny en kneep haar in een arm. Maar ze voelde zich leeg en was bang. In haar jaszak vond ze een paar dropjes. Een daarvan stak ze in haar mond. Misschien zou ze zich wat rustiger voelen als ze wat te kauwen had.

De sirenes klonken nu vlakbij. Ze overstemden de kerstmuziek en het geroezemoes van de klanten en het winkelpersoneel. Sommige hoofden draaiden zich nieuwsgierig om naar de deuren. Er begon iets van een paniekstemming te komen onder de mensen.

Lonny stak nog een dropje in haar mond. Net op dat moment stopten de brandweerwagens vlak voor het warenhuis. Ze verslikte zich en begon vreselijk te hoesten. Daar kwamen brandweermannen het gebouw binnen stormen.

'Het lijkt net een Holywoodfilm, zei Ronald lachen. 'Nou nog de politie met regenjassen en slappe hoeden.

'Ronald Ruk, je bent heus niet lollig, zei Lonny verontwaardigd.

Ze keek nerveus naar de mensen om hen heen. De paniek was nu kompleet. Overal werd geduwd en gestompt. Niemand snapte precies wat er aan de hand was.

'Dat zal de grote baas wel wezen, merkte Ronald op.

Hij wees met zijn rechterwijsvinger in de richting van de roltrap. Een keurige heer in een donker pak kwam naar beneden. Hij duwde klanten zonder pardon opzij.

'Die is ook niet meer zo kalm als hij zou moeten zijn. Hij is uit zijn fraaie kantoor gekomen om te kijken wat er aan de hand is.

De mensen drongen zich naar de uitgangen toe, zonder zich te bekommeren om

aanmaningen tot kalmte. Ronald kneep Lonny in haar arm toen de de bedrijfsleider begon te gebaren tegen de brandweermannen.

'Wie zou het meest van zijn stuk zijn? De bedrijfsleider vanwege zijn zaak of de brandweermannen omdat ze niet lekker thuis kunnen zitten met een pilsje? merkte hij snerend op.

'Het is bijna 5 uur, zei Lonny zonder dat ze eigenlijk wist waar dat op sloeg. Opeens wilde ze dat ze ergens anders was, bijvoorbeeld bij de mooie Petra Brand. Het gaf niets meer waar ze zou zijn als het maar niet hier was. Ronald zou ze dan kwijt zijn...

Dat leek opeens ook niet belangrijk meer, nu ze al die angstige gezichten zag en het huilen hoorde van kleine kinderen.

Op de parterre, precies onder de plek waar Lonny en Ronald zaten, stonden de bedrijfsleider en een paar verkopers met de brandweerlieden te praten. Dat wil zeggen: ze schreeuwden om zichzelf verstaanbaar te maken. Flarden van boos gepraat drongen tot Lonny en Ronald door, ze konden sommige woorden letterlijk verstaan. Woorden als 'telefoontje' en ...vliegt de lucht in' en 'paniek zaaien zonder reden...'.

De bedrijfsleider stuurde een van de verkopers ergens heen. Even later klonk een klik en hoorden ze een mannestem door de luidsprekers.

'Dames en heren, hier volgt een mdedeling. Er is brandalarm geslagen, maar voor zover wij weten is dat volkomen ongegrond. Er is geen enkele reden tot paniek, maar uit veiligheidsoverwegingen verzoeken wij u het gebouw kalm en waardig te verlaten. Wij kunnen de zaak dan grondig uitzoeken. Ik dank u voor uw aandacht

Weer een klik. Toen werd de stilte die de klanten ven in de greep had gehad, verbroken. Iedereen begon te rennen en te draven naar de roltrappen en de liften. Allemaal wilden ze natuurlijk zo gauw mogelijk beneden bij de uitgangen komen.

'Het lijken wel vissen die tegen de stroom in zwemmen, zei Ronald schamper. Hij scheen het allemaal nogal leuk te vinden.

'Zouden jullie ook niet eens gaan? vroeg een stem achter hen.

De verkoopster van de hoedenafdeling sloot haar kassa af en verdween.

'Ja, laten we gaan, Ron, drong Lonny aan. 'De lol is er nou wel af.

Als ze heel eerlijk was, moest ze toegeven dat de lol er voor haar al een hele tijd af was.

'Kijk ze toch eens dringen. Ronald had blijkbaar nog niet veel zin om weg te gaan. Twee verkopers keken argwanend naar hen. Waarom zaten die twee daar nog op de trapleuning? zag je ze denken. Lonny raakte nu echt in paniek. Wat was er logischer? Iedereen was toch bang? Nu werden ze misschien wel verdacht. Ze zaten er gewoon om te vragen, zo kalm en alleen daar bij op die trapleuning.

'Ronald! Ze liet zich van de leuning glijden en fluisterde dringend: 'Kom mee, vlug, ze hebben ons in de gaten. En ze kijken zo naar ons. Volgens mij hebben ze door, wie gebeld heeft!

'Goed dan, hierheen.

Terwijl de verkopers naar boven renden, duwde hij Lonny in de richting van de roltrappen. In de drukte verloren ze de twee verkopers uit het oog. Maar in plaats van naar beneden gingen ze naar boven.

'Waarom gaan we er niet uit? hijgde Lonny.

'Moet je zien wat een drukte. Voor we daar doorheen komen! Dan krijgen ze ons nog te pakken, want ze verwachten natuurlijk dat we die trap afgaan. Ze zullen zo'n minuut of 5 bij de uitgang blijven rondhangen, want ze geloven natuurlijk dat we regelrecht naar buiten gaan. Akls we dan niet komen, zullen ze wel denken dat ze ons gemist hebben. We wachten ergens boven tot de boel wat leger is, en dan gaan we. Gauw, op je hurken, we zijn de enigen die naar boven gaan.

Ze bleven op hun hurken zitten tot ze op de volgende verdieping kwamen.

'Nog één hoger, beval Ronald Ruk.

Ze stopten op de etage met bedden en meubels.

'Doe net of we haast hebben, zei Ronald. Er waren nog heel wat mensen. Ze doken weg achter een groot bankstel. Opeens hield Lonny haar adem in.

'Ze zijn boven! fluisterde ze. Met haar hoofd wees ze in de richting van de roltrap, waar de twee verkopers op de uitkijk stonden.

'Wat moeten we doen?

'Hierin! Ronald duwde haar in een grote klerenkast die open stond.

Hij kroop erbij. De deur trok hij dicht. Ze konden het gemompel en geroep van klanten horen. Ook hoorden ze de verkopers aan de klanten vragen of ze twee tieners gezien hadden met spijkerbroeken en legerjacks aan en lang slordig haar.

'Dat zijn wij, spotte Ronald.

'Zo lief hebben we ons anders ook niet gedragen vanmiddag, fluisterde Lonny terug. Ze voelde zich schuldig en bovendien belachelijk in die klerenkast. Ze moest zich ontzettend inhouden om niet de slappe lach te krijgen.

'Heb je soms mieren in je broekje? fluisterde Ronald.\tab

'Nee, idioot. Ik dacht...

De stemmen klonken nu verder weg en ze zuchtte van opluchting. Ronald stompte haar in de ribben.

'Nou, wat was er dan zo leuk, giebelaartje?

'Ik moest ineens aan een tv-reklame denken, al een ouwe geloof ik: als u in de knel zit, uw bankier weet uitkomst, giechelde ze.

'Jouw ouwe heer is bankier, dus...

'Maar hij is immers de baas niet, zei Lonny gauw, want ze voelde dat hij het niet zo aardig meende.

'Je zag er anders uit als de dochter van een direkteur op die foto in de krant, zei hij nog steeds pesterig.

'Bah! Die afschuwelijke rotfoto! Vader had me naar de kapper gestuurd en ik moest per se een lange jurk aan. Net of het iemand een barst kon schelen of ik op die afscheidsreceptie van zijn baas was!

'Volgens mij wou je pa zijn maat de dikke deur eens even laten zien wat een mooie dochter hij heeft, spotte Ronald.

'Mooi is anders, snauwde Lonny. 'Ik kreeg zowat een rolberoerte toen ik dat kiekje zag, en dan die ouwe bal met zijn arm om mijn schouders!

'Je scheen het anders best lekker te vinden, je keek tenminste zo verlekkerd en geil...

'Jaloers?

'Ik zou hem maar een kansje geven! grinnikte hij in haar rose oortje.

Hij deed de kastdeur een eindje open en toen gauw weer dicht.

'Ze gaan naar beneden, denk ik. Ze staan bij de roltrap. Het zal wel zowat sluitingstijd zijn.

Lonny rilde. Ze begon nog meer spijt te krijgen van het hele geval, en het praten over haar vader had het er niet beter op gemaakt.

Hij had nooit gezegd dat ze niet met Ronald uit mocht...

Tenminste nog niet. Maar haar ouders wisten allebei dat hij al een paar keer met de politie in aanraking was geweest en steeds op het nippertje de dans was ontsprongen. Als hij ooit gepakt zou worden, kon ze Ronald wel vergeten. Haar vader zou haar verbieden met hem om te gaan.

Na een paar minuten deed Ronald heel voorzichtig de deur een eindje open. Het was donker. De verkopers waren weg. Er was niemand meer...

Ze deden de deur helemaal open. De meubelverdieping werd alleen nog verlicht vanaf de straat.

'We moeten eruit, gilde Lonny benauwd. 'Ron, stel je voor dat de deuren dicht zijn voor we beneden komen?

'Niks aan de hand. Ze blijven vast wel tot ze alles goed gekontroleerd hebben, zei hij, maar erg zeker van zijn zaak leek hij niet. 'Er brandt trouwens nog licht beneden.

Hij knikte in de richting van de roltrappen die nog steeds werkten. Voorzichtig slopen ze naar een raam om naar buiten te kijken.

'De brandweerwagens zijn weg, Ron! We moeten gauw naar beneden.

Haar stem sloeg over door haar angst en ze hoorden de echo weerklinken. Ronald pakte haar bij een arm.

'Hou je mond, Lonny! Er zijn nog steeds mensen beneden, zo te horen.

'Maar hoe komen we ooit naar buiten als alleen het personeel er nog is? Lonny's ogen waren groot van angst. 'Die twee verkopers verdachten ons, en omdat we wegrenden wisten ze het zeker. En ze hebben het natuurlijk aan iedereen verteld!

Het leek lang geleden dat ze de brandweer gebeld hadden. Het grote probleem was nu: hoe konden ze het gebouw ongezien verlaten?

'Kom op, zei Ronald ruw, en hij sloeg zijn arm stevig om haar heen. 'We komen nergens als we hier blijven staan kijken.

Op dat moment stopten de roltrappen en gingen de lichten beneden uit. Ze keken elkaar aan, zonder een woord te zeggen in de plotselinge stilte. Ronalds gezicht leek grauw in het beetje licht dat van buiten kwam, dacht Lonny misselijk van angst. En ze vroeg zich af of hij net zo bang was als zij.

Even stonden ze als aan de grond genageld. Allerlei gedachten tolden door Lonny's hoofd.

Maar op de een of andere manier kon ze niet zeggen wat ze wilde zeggen. Ze voelde hoe Ronald in haar schouder kneep.

'We zitten opgesloten, zei ze angstig. 'Het hele weekeinde zitten we vast. Opgesloten, Ron! De deuren zitten op slot...

Ze huilde bijna. Ronald schudde haar door elkaar. 'Hou op met dat hysterisch

gedoe. Laten we eerst maar eens rondkijken, zei hij geërgerd. 'Misschien zijn er wel andere uitgangen die van binnenuit opengaan.

'Waar dan? Volgens mij zijn ze allemaal hetzelfde.

Lonny probeerde het beven van haar handen te bedwingen en de dikke prop uit haar keel weg te slikken. Het lukte niet.

'Wat weet jij er nou van? Laten we eerst maar eens rondkijken voor we in paniek raken.

Ze liepen de roltrap af naar de kledingafdeling, op hun hoede voor het minste of geringste geluid. Maar er was niets te horen. Lonny's Zweedse klompen klotsten op de metalen treden, hoe goed ze ook haar best deed om zachtjes te doen. Het klonk nogal griezelig door de lege ruimte.

'Nog eentje verder naar beneden, zei Ronald alsof hij tegen een klein kind praatte.

Ze kwamen op de parterre. Het leek uren geleden dat het er propvol was met mensen die kerstballen kochten, en dat het benauwd, lawaaierig en licht was. Nu kwam er alleen wat licht van buiten. Ze liepen in de richting van de drankafdeling en de supermarkt.

'Dood van de honger hoeven we in elk geval niet te gaan, zei Ronald. 'Eten zat, en cola en zo is er ook voldoende. Zelfs sherry en wijn als je zin hebt om zat te worden.

'Dank je feestelijk, ik heb alleen maar zin om naar huis te gaan, mompelde Lonny.

Het zou gekkenwerk zijn om nu te dicht bij de uitgang te komen, want er liepen nog steeds mensen op straat. Bovendien alle deuren zaten op slot. Er zaten zelfs soort balken voor. Het zou natuurlijk stom zijn een deur in te slaan, want dan ging vast en zeker de alarminstallatie werken. Een halfuur lang zochten ze naar aan andere uitgang, probeerden ze alle sloten, maar het hielp niets.

'Tja, Lon, we kunnen er maar beter het beste van maken, zei Ronald kortaf. 'Het zal best meevallen. Er is eten en drinken. Boeken en tijdschriften zijn er zat, en spelletjes niet te vergeten, en uiteraard zijn er ook wel radio's.

Hij grinnikte.en sloeg een arm om haar heen.

'En dan ben ik er nog om je warm te houden.

Hij haalde de schouders op toen ze zich losrukte.

'Kijk, als het nou een autoslot was... Ronald probeerde haar op te vrolijken, maar hield op toen hij zag hoe wit ze was.

Hij scheen het nog altijd niet te snappen. Lonny rilde. Ze probeerde maar niet aan thuis te denken, wat ze zouden zeggen, hoe woest haar vader zou zijn als ze het hele weekeinde niet zou komen opdagen. Hij zou vast en zeker denken dat ze was weggelopen. En dan zou hij de politie erbij halen!

'Koud? vroeg Ronaald bezorgd. 'Er zijn dekens en bontjassen zat boven. En bedden zijn er ook genoeg, zelfs waterbedden, dus we kunnen heerlijk maffen. Het wordt echt leuk als we een beetje aan het idee gewend zijn. We moeten ons gewoon kalm houden en er het beste van maken.

Hij deed maar net alsof het een leuk avontuur was, dacht Lonny driftig. Voor hem gaf het ook allemaal niks. Zijn vader zou het niet eens merken als hij twee dagen niet thuis was, zelfs een maand niet. Maar de hare... Ze deed ontzettend haar best om niet te huilen, ze wilde zich niet gedragen als een trut, maar ze kon er niet meer tegen.

'De kou kan me niet schelen. Haar stem trilde van de zenuwen. 'Maar ik moet naar huis bellen, ik moet ze wat vertellen. Anders gaan ze zich zorgen maken...

'Ja, natuurlijk.

Waarom moest hij zo spottend doen? Of was zij zo overgevoelig?

'Snap dat dan, Ronald! Stel je voor dat ze de politie bellen. En dat het op de radio en t.v. komt dat ik vermist ben. Hoe lang zal het duren voor die verkopers doorkrijgen dat ik er net zo uitzie als het vermiste meisje? Dan weet iedereen wie over die zogenaamde brand gebeld heeft en kunnen we onze lol wel op!

Alles wat ze zei klonk verwijtend, dat wist ze wel, en hij keek haar dan ook boos aan. Hij voelde dat ze hem van alles de schuld gaf. En eigenlijk was dat ook zo... Ten slotte keek hij wat minder nors. 'Tja, het spijt me, Lonny.

Dat deed hij niet gauw, zeggen dat hem iets speet. Ze knikte.

'Dank je, Ron. Maar je moet echt snappen dat ik gelijk heb. Ik moet opbellen en vertellen wat er gebeurd is.

'En waar had je gedacht te kunnen bellen? vroeg hij sarkastisch.

'Mafketel! Weet je niet eens dat er telefoons zijn op de 4e etage? Kom, ik ga meteen!

'Even wachten!

Hij pakte haar bij de arm. 'Wat ga je zeggen, Lonny? Dat je in het warenhuis Droom en Vleesman opgesloten zit met mij en maandag na enen wel weer komt opdagen? Dat lijkt me geweldig! Wat zullen ze dol op me zijn!

'Wat moet ik dan doen? Ze kunnen beter de waarheid weten dan een heel weekeinde lang in de zorgen om mij zitten! snauwde ze.

'Doe niet zo ontzettend stom, Lon. Je ouwe heer mag me toch al niet. Wat zal-ie zeggen als je alles vertelt? Ook over dat valse brandalarm'?

Ronald schudde haar door elkaar. Haar tanden klapperden. Hij had gelijk. Ze kon haar vader niet vertellen over dat telefoontje. Hij zou een hartinfarkt krijgen!

'Als je zo nodig moet bellen, kun je dan niet zeggen dat je het weekeinde bij een vriendin bent? stelde Ronald voor.

Dat zou best kunnen. Ze was wel eens vaker bij een vriendin gebleven. Voordat ze echter zoiets goed had gevonden, had haar moeder haar altijd uren lang zitten ondervragen. Maar die zou nog wel bij de kapper zitten. Dat kwam goed uit. Haar vader was gemakkelijker voor de gek te houden.

'Ik zal zeggen dat ik bij een vriendin van school logeer, zei ze een besluit nemend.

Ze klommen de trappen weer op. Ronald pakte onderweg wat stroopwafels en andere lekkernijen mee. Even later waren ze op de 4e etage en kon Lonny haar telefoonkaart in de gleuf stoppen en het nummer intoetsen. Ze hoorde de zoemtoon en trok wit weg.

'Schiet toch een beetje op! drong Ronald aan.

Het moest dan maar. Ze voelde zich ineens slap in haar benen toen ze de stem van haar vader hoorde met de gewone geluiden van alledag op de achtergrond. Ze kreeg het vreemde gevoel dat er nooit meer iets normaal zou zijn. Ze slikte krampachtig. Haar stem moest absoluut normaal klinken.

'Pappa? O, luister eens, ik ben bij Marieke. Ze heeft een feestje vanavond en ik mag

van haar moeder blijven slapen dit weekeinde.

'Marieke wie? Kennen we haar? Ik kan me niet herinneren dat je het ooit over een Marieke hebt gehad.

'Ach wel, pappa, Marieke Gezelle. Haar vader zit in de verzekeringen of zoiets. +

'Tja...ik weet niet wat je moeder ervan zal zeggen. Ze is er niet. Vraag het haar straks zelf maar.

Zijn stem klonk aarzelend.

'O, ze vindt het vast best, pappa. Moet je horen, ik moet nou echt gaan. Mariekes moeder wacht op me in de auto. We gaan namelijk nog een paar meisjes uit de klas ophalen, zei Lonny om het allemaal nog wat echter te laten klinken. 'Zeg maar tegen mamma dat ik straks terugbel. Of anders morgen.

'Dat moet je zeker doen, kindje. Want ze zal zich beslist zorgen maken.

'Ja, pa. Dag hoor!

Ze smeet de hoorn op de haak. Ze trilde over haar hele lichaam. Lonny voelde zich misselijk. Ronald sloeg zijn arm om haar heen en ze hing slap tegen hem aan. Hij kneep even in haar kleine borstjes en kust haar in de hals.

'Geweldig, Lonny! Zeg, wie is die Marieke eigenlijk?

Ze glimlachte flauwtjes.

'Heb ik maar verzonnen. Tegen de tijd dat mijn moeder thuiskomt, is hij die naam alweer vergeten. Maar hij weet in elk geval nog dat ik zei dat haar vader in de verkeringen zit. Zulke dingen vergeten mannen nooit. En daarmee zal hij mijn ook moeder geruststellen.

Ronald had eigenlijk wel gelijk, dacht ze. Haar ouders waren echte burgerlijke mensen. Hij keek haar vol bewondering aan.

'Je bent nog niet zo stom als je soms lijkt, schatje, zei hij niet zo vleiend. 'Geweldig gedaan!

Zelf was ze niet bepaald trots op haar optreden. Normaal gesproken zou ze blij zijn als Ronald haar prees. Maar nu voelde ze zich alleen maar rot en ze had vreselijke hoofdpijn. Terwijl ze langzaam de roltrappen afslenterden, voelde Lonny dat ze wilde lachen en huilen tegelijk. Gewoon omdat ze bedacht dat ze alleen maar naar de drogisterijafdeling hoefde te lopen om aspirine te halen. Alles wat ze zou willen hebben lag hier voor het grijpen! Het leek hier wel de schatkamer van Alladin en de wonderlamp. En toch, in plaats van dat ze blij was, kneep ze hem vreselijk. Maar waarvoor eigenlijk? Ze was pas 12 geworden en dus niet meer een kind. Ze dwong zichzelf alles heel nuchter te bekijken. Hier zaten ze dan opgesloten in het warenhuis van Droom en Vleesman voor het weekeinde. En het was hun eigen stomme schuld! Maar Ronald had gelijk. Ze moesten er maar het beste van maken. Ze had hem nu helemaal voor zichzelf alleen, twee dagen lang...

En nachten, bedacht ze ineens wat minder op haar gemak. Ze hoopte dat hij maar niet zo proberen...

'Ik sterf van de honger, zei ze gauw om van die gedachte af te komen. 'Waar zijn de stroopwafels, Ron?

Ze liet zich op een lage toonbank zakken. Hij scheurde het zakje open en ze aten samen alle wafels op.

'Wacht hier even, dan ga ik wat cola halen om de zaak weg te spoelen, stelde Ronald voor.

'Niet te lang wegblijven, hoor!

Ze wou hem nog naroepen dat hij geld moest neerleggen op de toonbank, maar hij zou natuurlijk denken dat ze gek was. Toch vond ze het eigenlijk niet goed om zomaar te stelen. Ze beet op haar onderlip. Doodeng was het zo alleen hier. De stilte was eng, maar ook het zachte getingel van de kerstballen die door de tocht op en neer bewogen werden.

Lonny durfde geen vin te verroeren. Doodstil bleef ze zitten op de plaats waar Ronald haar had achtergelaten. Ze zuchtte van verlichting toen hij terugkwam. Hij gaf haar een blikje cola en trok het zijne open.

'Voel je je weer wat beter, Lon? vroeg hij op bijna tedere toon.

'Ja, hoor, wel wat, zei ze om zich heenkijkend. Het was hier niet erg donker, want de straatlantaarns waren op dezelfde hoogte als de ramen op deze verdieping. Ze kende deze afdeling heel goed. Dames- en herenmode. Ze voelde zich opeens weer wat zekerder van zichzelf.

'Laten we wat geks gaan doen, stelde Ronald voor, 'anders duurt het allemaal zo lang. Laten we die maffe kleren eens aantrekken. Nou hebben we de kans! Niet van die stomme wijven achter je aan die vragen of je niet meer dan twee stuks meeneemt naar het pashokje.

Lonny klaarde op bij het idee en ze lachte voor het eerst echt sinds het hele zaakje was begonnen.

'Dat is beter! lachte Ronald. Hij trok haar dicht tegen zich aan en betastte nogmaals haar borstjes. Opnieuw zoende hij haar maar nu op de mond. Lonny voelde dat haar kutje nat werd...

'Ik was bang dat je me zou laten zitten nou ik je in moeilijkheden heb gebracht. En dat zou ik rot vinden, fluisterde Ronald in haar rose oortje. Heb ik toch niet gedaan? zei ze een beetje verlegen. Het lag meer voor de hand dat hij háár zou laten zitten, dacht ze.

Omdat ze zich zo kinderachtig gedroeg. Maar wonder boven wonder scheen hij dat toch niet van plan te zijn. Ze voelde zich opgelucht toen ze samen hand in hand tussen de kledingrekken door schuifelden.

'Vooruit, Lonny, showen! Hoe vind je dit geval? Ronald haalde een krankzinnige, lange donkerblauwe fluwleen jurk met veren aan de hals uit een rek. Ze hield het kledingstuk tegen haar lijf en ging erbij staan als een mannequin.

'Deze zal het worden? grinnikte ze.

Ze trok haar legerparka uit en wurmde zich in het donkerblauwe geval. Ze trok het over haar spijkerbroek en trui heen aan.

'Góh, moet je dat zien, giechelde ze. 'Ben ik het nog wel, Ron? Volgens mij ben ik toch meer het spijkerbroek en T-shirt-type.

'Nou, met dat bonestaakfiguur van jou kun je alles aan!

'Bedankt voor het kompliment. Maar nou ben jij aan de beurt. Er zijn hier ook mannenkleren. Trek ook eens wat aan!

Ronald scharrelde wat tussen de kleren en kwam terug met een vest van schapevacht die stukken te groot was voor zijn magere lijf. Lonny lachte uitbundig.

'We lijken Bonny en Clyde wel, merkte ze grijnsend op. 'Nou nog elk een paar pistolen of revolvers, een stelletje agenten en het zaakje is komplleet.

'We zullen straks een stelletjes wapens gaan halen op de speelgoedafdeling, beloofde haar vriend. Lonny begon er plezier in te krijgen. Ze zag er nu de lol wel van in. Ze waren hier veilig. Niemand wist waar ze uithingen. Ze hadden het hele warenhuis voor zichzelf. En als ze alles maar precies zo achterlieten als ze het gevonden hadden en naar buiten wisten te komen als maandag om één uur de eerste mensen kwamen winkelen, zou niemand er ooit achter komen dat ze er geweest waren. Gelukkig dat het kersttijd was. Het zou vast goed druk zijn maandag...

'Laten we de hoeden eens proberen, stelde Ronald voor. 'Moet je deze eens kijken!

Ze lachten zich rot om de grote zwierige vilthoeden en trokken bontmutsen over hun oren, zodat ze net spionnen uit Rusland leken.

'Je bent een geweldige spionne, schat van mijn hart, zei Ronald dramatisch.

'Zo gek zie jij er ook niet uit, lachte Lonny, toen hij haar om het middel pakte en vurig kuste.

'Verdomme, die dikke rotjas, mopperde hij. 'Ik kan je helemaal niet voelen, en die jurk maakt me wild... Lonny... Lonny, is er wat?

Ze antwoordde niet, was plotseling helemaal verstijfd. Hij liet haar langzaam los, maar haar handen grepen zich vast aan zijn vest. Ze keek langs hem heen, over zijn schouder en in de spiegel waarvoor ze om elkaar hadden staan lachen met hun bontmutsen. Lonny voelde de hoofdpijn weer opkomen.

'Ronald, zeg alsjeblieft dat ik het me verbeeld, fluisterde ze dringend. 'Maar er zijn paskamers achter me, nietwaar? Ik zie ze in de spiegel... je weet wel, met van die deuren die niet niet helemaal tot de vloer rijken...

Ze praatte heel snel, alsof ze bang was. En ze was bang nu, doodsbang!

'Ja, dat klopt, antwoordde hij traag. 'En wat zou dat?

'Kijk naar de verste van hier. Ze deed haar uiterste best om niet te klappertanden. Wel beefde ze als een rietje.

'Draai je hoofd iets om, niet te snel... Zie ik het goed, Ronald, of komen er schoenen en broekspijpen onder dat deurtje uit?

Haar mond was zo droog alsof ze een dag door de Sahara had gelopen. Haar ogen prikten van de inspanning om te kunnen zien wie daar zo langzaam uit die paskamer te voorschijn aan het komen was.

Ze merkte ineens dat ze Ronald stijf vastheild en dat hij er net zo bang uitzag als zij. En tevens voelde ze zich belachelijk in die fluwelen jurk. Ze rukte zich de bontmuts van het lange blonde haar.

'We kunnen hier niet de hele nacht zo blijven staan, fluisterde Ronald in haar oor.

'Wat moeteen we doen? We zitten met hem opgesloten, wie hij ook mag zijn. fluisterde ze angstig terug.

En toen, tot hun grote schrik, zagen ze onder de deur van een andere paskamer ook twee voeten bewegen.

'Jesses, het zijn er twee! siste Ronald. 'Zullen het soms die twee zijn die ons achterna zaten in de winkel'?

'Dat zou me wat moois wezen, zei Lonny somber. 'Dan hebben ze ook nog gezien

dat we hun spullen hebben gepast!

Ze keken zwijgend toe hoe de ene man op de deur van de andere paskamer klopte. Het klonk als een kanonschot in de stilte van het enorme, lege warenhuis.

'Kom er maar uit, Henk, zei de eerste man. 'Ze hebben ons ontdekt.

Lonny en Ronald keken elkaar aan. De stem klonk niet of hij van een winkelrechercheur of verkoper was.

Het was een rauwe, schorre stem. De man die er bij hoorde was middelgroot en breedgeschouderd. De andere paskamer ging open en er kwam nog een man naar buiten, 'n stuk groter dan de eerste. Hij had vast moeten bukken in die paskamer, was het enige wat Lonny kon denken. En daarna voelde ze alleen nog maar het bonzen van haar hart, terwijl de mannen dreigend op hen af kwamen.

'Hou je kalm, zei Ronald. 'Ik ben immers bij je. Dat hij haar hand in de zijne hield, had haar moeten troosten. Maar op dat moment had ze al haar spaargeld ervoor willen geven om gewoon thuis te mogen zitten in de kamer met die eeuwige tv aan.

'Zozo, zei de man die Henk heette. 'En wie hebben we daar?

Hij keek hen doordringend aan en zei toen lachend tegen zijn maat: 'Ik denk zo, Joop... Ik denk dat we hier een stelletje schorem hebben. Zeg op, wat hadden jullie hier willen jatten?

Lonny hield haar adem in en Ronald vloekte. Verdorie, dacht Lonny hysterisch, het waren echte schurken! En ze dachten dat Ronald en zij hier ook zaten om te stelen! Ze had ineens zin om te lachen.

Henk kwam dreigend een stap dichterbij. Ze klemde zich aan Ronald vast.

'Blijf van haar af! beet de jongen Henk toe. Henk begon weer zacht te praten. Zijn hese stem gaf haar de kriebels.

'En hoe hebben jullie het voor mekaar gekregen? Hoe hebben julie je laten opsluiten? Stelletje blagen! Of wilden jullie soms een paar dagen lekker vozen?

Lonny's gezichtje gloeide. Dat ze zich afvroeg of ze Ronald misschien van zich zou moeten afhouden was één ding, maar die enge Henk...

'Hou op, klootzak, snauwde Ronald opeens. Hij deed een uitval naar Henk, maar die greep hem bij zijn arm en duwde hem in de kledingrekken.

'Hola, maatje, zei Joop kortaf. 'Jullie zijn geen echte pikkers, dat zie je zo. Jullie zijn er zo maar in geslopen met die rotzooi van zostraks. Nou, er is genoeg te jatten voor ons allemaal, hoor. Hou je poten van die griet af, Henk. Niks voor jou, zo'n spriet.

Henk stond Ronald en Lonny aan te staren. Zijn ogen vernauwden zich en flitsten heen en weer.

'Dat grietje is geen harde, Joop, zei hij traag. 'Moet je zien, vol zenuwen. Maar dat jong, dat lijkt me toffer. Dat brandalarm was natuurlijk voor niks, niet? Jullie weten zeker wel wie dat gedaan heeft, of niet soms?

Grijnzend keek hij hen aan.

'En wat zou dat? vroeg Ronald Ruk brutaal.

'Niks, zei Henk. 'Alleen zijn jullie geen engeltjes. Dat is ons inmiddels wel duidelijk geworden.

'Goed hoor, zei Ronald spottend. 'Dus jullie zijn hier voor je eigen zaken. En hoe hadden jullie gedacht je buit hieruit te krijgen vóór maandagmiddag? Of is dit soms jul-

lie weekeindeuitstapje?

'Oppassen, maatje, snauwde Joop hem toe. 'Ga nog even verder met je brutale...

'Maar hoe willen jullie er dan uit komen? vroeg Lonny listig. 'De deuren zijn immers overal vergrendeld.

De hese Henk lachte vals.

'Personeelsdeuren, liefje. Geen enkel probleem. We gaan er net zo uit als de nachtwaker erin komt.

Ronald en Lonny keken elkaar aan.

'Nachtwaker? Komt die hier dan?

Ineens kreeg Joop Klep, zoals hij voluit heette, haast.

'Over een uur. Verrek, Henk, we moeten opschieten! We hebben al genoeg tijd vermorst met dit tweetal. Die jonkies mogen ons niet langer tot last zijn!

'Tja, dan moesten we ze maar vastbinden, hé, zei Henk Zeiker opeens heel vastberaden.

Lonny slikte. Alklerlei gedachten tolden door haar hoofd. Ze kon niet helder denken. Ze wist alleen maar dat ze iets moest verzinnen om zich het ongure tweetal van het lijf te houden.

'Je kan ons hier niet tegen onze wil vasthouden. Mijn vader heeft veel invloed in deze stad, zei ze zo zelfbewust als ze maar kon. 'En op ontvoering staat een zware straf, of wist je dat niet?

'Wat bedoel je met ontvoeren? vroeg Henk. 'En wie is die belangrijke vader van jou dan wel?

Lonny's verstand werkte niet meer. Ze kneep Ronald in zijn arm. Hij moest haar helpen. Hij kon dat vast wel.

'Hij is direkteur van een grote zaak en heeft een enorm salaris Je had vorige week zijn foto nog in de krant hebben kunnen bewonderen, samen met mijn vriendinnetje hier Haar vader zal het beslist niet op prijs stellen als zijn lievelingsdochtertje hier tegen haar wil wordt vastgehouden, merkte Ronald meteen op.

Hij hield Lonny's hand stevig vast. Henk Zeiker grijnsde breed.

'Nou die dure meneer zal jouw gezelschap ook wel niet zo zien zitten voor zijn lieve dochtertje...

Ineens klonk er geluid vanuit het souterrain! Met een ruk keken ze alle vier om. Lonny's hart bonsde toen Joop zijn grote hand over haar mond legde. Ze luisterden gespannen naar het geluid dat van beneden af weerklonk. Dus er was toch iemand in het warenhuis! Ze wist niet of ze moest lachen of huilen. Want het kon best nog een inbreker zijn...

'Verdomme, de nachtwaker! fluisterde Henk. 'Hij is veel te vroeg.

'Zijn wijf wou hem zeker kwijt wezen! siste Joop terug. 'Nou gaat het verdomme vervelend worden. We hadden al lang en breed weg kunnen wezen als-ie zich maar aan zijn tijd gehouden had. En als we niet met dit tweetal hadden moeten smoezen.

Hij keek hen woest aan, maar Lonny was helemaal duizelig van opwinding. Ze hoefden alleen maar de aandacht van de nachtwaker te trekken. Dan konden ze met hun drietjes die schurken best de baas. En opeens, vóór ze er goed over nadacht, beet ze keihard in de hand over haar mond. Joop rukte luid vloekend zijn hand weg en sloeg

tegen een kledingrek aan, dat met veel geraas omviel. Het geluid beneden stopte. De beide misdadigers grepen Lonny en Ronald nog steviger vast.

'Vuile kleine teef! siste Joop, 'en nou je bek houden, of ik knijp je strot dicht. Hij is zo hier.

Ze hoorden langzame, zware voetstappen de trap opkomen, en Lonny moest haar best doen om niet te gillen. Maar er stak nu iets scherps tussen haar ribben. Ze begreep best dat het een mes was. Ze was misselijk van angst toen ze de nachtwaker aan hoorde komen. Ze hoorde duidelijk zijn raspende ademhaling. Ze zagen ook de lichtbundel van zijn zaklantaarn bewegen... Verdorie, dacht Lonny hysterisch, hij komt hierheen!

Ze wilde schreeuwen, maar de inbrekers hielden hun handen voor haar en Ronalds mond. Ze wou de nachtwaker waarschuwen, maar ze was verstijfd van angst. En toen scheen ineens het licht recht in haar ogen.

'Wat gebeurt hier? De stem van de nachtwaker klonk schor.

Met één snelle beweging werd Lonny opzij gesmeten, toen de nachtwaker wilde vluchten. Joop sprong hem op zijn nek en sloeg de man met iets hards en glimmends op de slaap. Ze smoorde een gil toen Ronald haar tegen zich aantrok. Ze wilde niet kijken maar ze moest wel...

Henks stem klonk angstig. 'Je hebt hem verdomme dood geslagen!

Het tweetal boog zich over het bewegingsloze lichaam heen.

Joop pakte de zaklantaarn en richtte hem op de nachtwaker. Het was een oude man en zijn gezicht was grijs. Hij had een flinke gapende wond aan de zijkant van zijn hoofd die flink bloedde.

'Hij is niet dood, snauwde Joop, 'alleen buiten westen.

Henks stem klonk nog steeds bang.

'Nou, ik weet het niet zeker. Zijn smoel heeft een rotkleur. Zitten we mooi in de penarie!

'Hou je bek. Je bent nog stommer dan die twee hier! zei Joop, maar hi was kennelijk toch ook niet zo zeker van zijn zaak. 'Hij komt wel weer bij, dat zul je zien.

De nachtwaker kreunde, alsof hij dat wilde bevestigen. Maar zelfs van een afstand konden Lonny en Ronald zien hoe blauw zijn lippen waren.

'Er moet een dokter komen, merkte Lonny op, 'het is een oude man.

'Hou jij ook je waffel dicht! beet Joop haar toe. 'Henk, help me eens. We binden hem vast en stoppen een prop in zijn mond. dan horen we hem tenminste niet als-ie ligt te kreunen. En die kinderen binden we ook tegelijk. We hebben nog veel werk te doen, dus opschieten!

'Je laat hem toch niet zo liggen? vroeg Ronald woedend. 'Als je hem nu al niet vermoord hebt, dan gaat-ie nu zeker dood. Hij houdt het echt niet veel langer uit zonder verzorging. Het is bovendien verrekte koud hier voor zo'n oude man.

Joop Klep was al bezig de nachtwaker vast te binden met ceintuurs die hij van jassen en jurken had afgerukt. Hij propte een sjaal in de mond van de oude man en bond er toen nog een strak omheen.

'Voorlopig ben ik jullie zat, blafte hij. 'Die vent komt heus wel weer bij.

'Ik zie het niet zitten, Joop, mompelde Henk Zeiker.

'Vroeg ik je wat? Muil dicht!

Lonny hield haar adem in. Zouden ze haar ook zo'n prop in de mond stoppen?

'Hij gaat dood, zei ze schril. 'Jullie worden op zijn minst voor doodslag veroordeeld. En wij zijn getuigen tegen jullie!

Henk draaide haar pols een kwartslag om. Ze moest op haar tanden bijten om het niet uit te gillen van pijn.

'Wat zei je, schatje? Hij sprak zo zacht, dat ze hem bijna niet kon verstaan, maar dat maakte haar des te angstiger. Vervolgens begon hij haar piepkleine borstjes te betasten.

Ze voelde dat kwijl uit zijn mond op haar nek druppelde. Ook dat nog... En ze voelde ook een hard voorwerp tegen haar billetjes drukken... Ze wist dat hij geprikkeld was en een stijve lul had gekregen...

'Opschieten! blafte Joop. 'We moeten al ver weg zijn voor middernacht!

'Niet ver genoeg, beet Ronald hem toe. 'We weten hoe jullie eruit zien, en je kan je niet altijd verbergen. Of wil je ons ook vermoorden, net als die ouwe man?

Even zei er niemand iets. Toen begon Henk dringend tegen Joop te fluisteren.

'Bek dicht, ik moet even nadenken. Joop schudde hem geïrriteerd van zich af. 'Dit verandert de hele zaak. We kunnen ons moeilijk laten verlinken door die schatjes!

Lonny voelde zich steeds banger worden.

'Er zit niet genoeg poen in de kluis om ver te vluchten, merkte Henk paniekerig op. 'Ze hebben bijna alles naar de bank gebracht. En we hebben ook niet de tijd om de spullen te verkopen als we weg moeten wezen. We moeten het land uit en dat kost een hoop poen. Een vals paspoort kost verdomme al kapitalen!

'Dacht je dat ik dat niet wist? Joop duwde hem weg. 'En als je nou je kop niet houdt... Ik zit te denken! We moeten poen hebben, veel poen...

Onafgenbroken staarde hij Lonny aan.

'... en daar kan dit schatje ons aan helpen! vulde hij zichzelf opeens aan.

Hij is gek, dacht Lonny. Nu snapte ze ineens hoe stom het was om tegen dit stelletje over een rijke vader te beginnen...

'Ja maar, zei ze wanhopig, 'het is niet waar. Mijn vader heeft helemaal geen geld. Hij heeft niet eens een eigen zaak, en die vent in de krant was mijn vader niet. Ik mag hem niet eens!

'Van mij hoef jij je pappie niet te mogen, grinnikte Henk. Hij streelde nu haar kleine billen door de spijkerbroek heen. Ze hoorde de opgewondenheid in zijn stem.

'Hij is mijn vader niet, echt niet! riep ze uit.

'Nou, dat zullen we dan wel eens zien, zei Joop kalm. 'Hij heeft zijn lieve dochtertje toch niet geleerd te liegen?

'Lonny liegt niet! zei Ronald driftig.

'O nee? Nou, we zijn er gauw achter hoeveel poen hij over heeft voor zijn dochtertje. En dat moet heel wat zijn!

Ronald kneep Lonny's hand bijna fijn. O ja, ze zag het duidelijk voor zich, net als hij. In het begin had het net een spelletje geleken. Was het maar een spel. Maar dit was allemaal veel te echt. En zij, zij was de inzet!

'Geloof me toch!

Lonny probeerde haar stem niet bang te laten klinken. Al tien minuten lang hadden Joop en Henk haar gepest en hatelijke opmerkingen gemaakt over rijkelui die maar

alles hadden, en of het niet tijd werd dat alles eerlijk werd verdeeld.

'Ze kunnen dus echt de krant lezen. Of leren ze al die mooie woorden van de tv? had Ronald teruggespot, en Joop had hem daarop een kaakslag verkocht.

Maar Henk was de ergste, dacht Lonny. Elke keer als ze naar hem keek, kreeg ze de kriebels van angst. En het was nog erger als hij zijn mond opendeed en zo zacht en dreigend begon te praten met zijn lage, hese stem.

Als ze in de stemming was geweest om te lachen, zou ze gezegd hebben dat hij zo uit een Amerikaanse gangsterfilm kon zijn weggelopen. Maar het leek erg lang geleden dat ze gelachen had. Het was al moeilijk genoeg om niet te janken.

'Ik weet niet wat jullie willen, stamelde ze ten slotte.

'O nee, lieverdje? lachte Henk. 'Erg slim zijn ze niet, hé Joop? Ik zou zo zeggen dat zo'n uitgekookt grietje als jij wel zou snappen wat we van plan zijn. Maar we zullen het allemaal netjes voor je uitdenken, popje. En dan leggen we het je even uit. Geen flauwekul meer, anders zouden jij en je vrijer wel eens een ongelukje kunnen krijgen met de lift of zo...

Zijn woorden klonken erg dreigend en welgemeend. Lonny beefde dan ook als een rietje.

'Jij gaat je lieve rijke pappie bellen. En je doet precies wat wij zeggen. Geen geintjes dus.

De stem van Joop Klep klonk ongeduldig.

'Mijn ouders zijn vanavond uit, zei Lonny vlug, maar Ronald trapte haar op de tenen. Henk keek haar nadenkend aan.

'Zo, gaan ze samen soms de bloemetjes buiten zetten? Maar ze hebben je zeker wel gezegd waar ze heen gingen, nietwaar? Zo zijn jouw ouwelui vast wel!

Dat klopte precies, dacht Lonny kwaad. Daar hadden ze altijd ruzie over. Dat ze altijd moesten weten waar iedereen was. Alsof het huis in zou storten als zij geen lijstje had van allerlei telefoonnummers.

'En als ik dat nou niet weet? vroeg ze flink. Henk draaide ha

ar pols weer om. Hij kneep genietend in een van haar borstjes. Ze wist nu zeker dat hij pedofiele nijgingen had...

'Dat weet je best, fluisterde hij. Toen liet hij haar pols zo plotseling los, dat ze tegen Ronald aan viel. Die hield haar meteen stevig vast.

'Blijf van haar af! snauwde hij. 'Zie je dan niet dat ze doodsbang is? En jullie zijn bovendien stom. Haar vader is net zo min bankdirekteur als ik!

Joop wilde hem weer slaan, maar Ronald ontweek de klap handig.

'Ophouden, we moeten nadenken, zei Henk. 'We gaan zo wel verder.

Wat zouden ze doen? dacht Lonny bang. Je hoorde zo vaak van ontvoeringen en losgeld, en als de families of politie niet meewerkte, werden de slachtoffers vermoord teruggevonden... Zouden dit ook moordenaars zijn? Hoe zagen moordenaars er eigenlijk uit? Je kon het toch niet aan hun gezicht zien...

'Lonny, hou op!

Ze had niet eens gemerkt dat ze stond te trillen, terwijl de tranen over haar gezicht stroomden en ze piepend en hijgend ademhaalde, tot Ronald haar venijnig in de arm kneep.

'We moeten ons verstand erbij houden, zei hij in haar oor. 'Ze zitten een of ander plan uit te broeden, en je zult moeten bellen of je wilt of niet.

'Maar hoe kan ik bellen? Vader wordt gek, vooral omdat ik eigenlijk bij een vriendinnetje hoor te zitten.

'Je kunt toch net doen alsof je je ouders belt bij hun vrienden, en dan bel je je huis zodra je denkt dat ze weg zijn. Dan kun je tegen die twee zeggen dat ze waarschijnlijk met zijn allen uit eten zijn en niet terug komen voor middernacht. Als je maar tijd rekt, en je ouders niets te weten komen. Dat is alles wat we kunnen doen. Dan kunnen we naderhand bedenken hoe we hieruit kunnenkomen.

Wat viel er te bedenken? Ze begon weer te trillen.

'Luister, Lonny, ze doen ons niks als ze denken dat we meewerken. En zo gauw als het warenhuis weer opengaat...

'Dat is pas maandagmiddag. Zouden ze echt zo lang geduld hebben? O Ronald, ik ben niet gek, hoor! Ik weet wat er gebeurt als het gangsters tegenzit. Ze kwamen hier om wat te stelen, en nou zien ze ineens een vette buit opdoemen. Dacht dat ze dat zouden laten liggen? Kom nou!

Hij luisterde niet eens, maar staarde naar de twee schurken.

'Ik vraag me af hoe ze hier uit willen komen, zei Ronald langzaam.

'Personeelsdeur, zei ze duf. Hij sloeg zich op het voorhoofd.

'Natuurlijk! Erg slim zijn we niet, hé, Lonny? De andere deuren worden van binnenuit gesloten, maar de personeelsdeuren natuurlijk niet. Als we maar niet zo gauw in paniek waren geraakt, dan hadden we het zelf ook wel kunnen bedenken.

Erg veel deed het er niet meer toe, dacht ze. De hoofdpijn werd steeds erger, niets zou meer helpen. Was ze maar bij Petra Brand, lag ze maar heerlijk in diens armen te vrijen. Wat kwam haar dat nu verlokkelijk voor... Trouwens, de personeelsdeur deed haar denken aan de nachtwaker en daar wilde ze liever helemaal niet aan denken - aan die oude man, vastgebonden met een prop in zijn mond ergens in een van de paskamers. Misschien was hij al wel dood! De gedachte maakte haar ziek, ze onderdrukte hem met veel moeite. Plotseling hoorde ze Henks stem vlak achter hen. Hij moest hen afgeluisterd hebben.

'Heb je eindelijk je koppie gebruikt? Goed zeg! Maar nou heb je er niks meer aan...

Hij grijnsde zo gemeen, dat Lonny de rillingen over haar rug voelde lopen. Ze probeerde kalm te blijven. Niemand zou er beter of slechter van worden als ze instortte.

'Maar jullie kunnen er toch uit? vroeg ze.

'Natuurlijk, grijnsde Henk. 'Hoe zou straks die vent van de veiligheidsdienst er anders in kunnen komen? We smeren hem zo gauw mogelijk, tenzij jij nog een goede reden weet om me hier langer te houden, schatje. Hij liet zijn vette hand onder haar truitje glijden en streelde haar rechterborstje. Lonny voelde haar tepeltje stijf worden. Ondanks alles werd haar kutje weer nat... Ze duwde zijn hand weg.

'Verdomde geilaard, kun je je kop niet eens even bij de zaak houden? snauwde Joop. Hij keek hen met een ijskoude blik aan.

Ik had het mis, dacht Lonny mismoedig. Joop is toch enger en gevaarlijker dan Henk.

'Vent van de veiligheidsdienst? vroeg Ronald scherp.

'Ja, die hier tegen enen komt kijken of alles in orde is, zei Joop Klep kortaf. 'Hij heeft twee bouviers bij zich en die laat-ie gelijk los als hij merkt dat er iets niet in orde is. Wij doen ons werk, en ik denk niet dat je het fijn zou vinden als je mokkeltje in de strot wordt gegrepen door een bouvier, of wel soms?

Lonny beefde vreselijk. Maar toch luisterde ze naar Joop. +

Hij vertelde haar dat ze haar vader moest bellen bij diens vrienden thuis.

'En geen geintjes, hoor. Je kent dat nummer wel uit je hoofd, bitste hij.

'Ik moet het opzoeken, ik weet het niet meer, mompelde ze. Ze kon het gewoon niet opbrengen zomaar naar de telefoon te gaan en te bellen. Als ze eerst maar wat kon bladeren, net doen of ze een nummer zocht, dan had ze wat adempauze.

Joop staarde haar een paar sekonden strak aan. Het leek wel een eeuwigheid!

'Goed dan. Als hij opneemt, zeg hem dan dat je ontvoerd bent, en dat-ie, als-ie je levend terug wil zien, 100.000 smakkers bij elkaar moet versieren. Later zullen we dan wel zeggen waar hij de poen heen moet brengen. Meer mag je nog niet zeggen. Je moet later nog een keer bellen. Heb je dat gesnopen?

'Hoe moet hij aan zoveel geld komen op zaterdagavond? vroeg ze wanhopig. Ze keek hulpzoekend naar Ronald. Aan hem heb ik ook niks, dacht ze minachtend. Hij staat gewoon goed op te letten hoe die twee het aanpakken, later kan hij er dan zijn voordeel mee doen...

De gedachte maakte haar opnieuw misselijk.

'En als je toch bezig bent, zeg er dan meteen bij dat hij de politie niet mag waarschuwen, want dat zijn mooie dochtertje dan niet zo mooi terugkomt als ze was, merkte Henk spottend op.

'Je vader kan zeker de poen bij elkaar krijgen als zijn rijke vrienden hem helpen, voegde Joop er aan toe. 'Dat doen die rijkelui altijd onder mekaar.

'Verdorie, ze moest meedoen, dacht Lonny wanhopig.

'Goed, fluisterde ze. 'Maar het heeft geen zin om ze voor acht uur te bellen, want ze zijn nu net onderweg schat ik.

Hoe laat was het eigenlijk? Ze was helemaal het gevoel van tijd kwijtgeraakt. Henk Zeiker keek op zijn verlichte horloge.

'Kwart voor acht. Mooi zo. We wachten tot even na achten. Kunnen we intussentijd wat gaan bikken, Joop. En jullie tweetjes ook. We hebben nog uren voor de boeg.

'Ik kan geen hap door de keel krijgen, mompelde Lonny.

'Da's dan rot voor je, schatje, dan mag je kijken hoe wij smikkelen, snauwde Joop Klep. 'Kom mee, jullie blijven vanaf nou mooi bij ons in de buurt.

Ze moesten naar beneden. Heel even voelde Lonny de krankzinnige gedachte in zich opkomen om naar de deuren te rennen.

Ze kon dan naar op de deuren gaan staan bonzen om de aandacht te trekken. Alles was beter dan de hele nacht hier te moeten zitten met die twee kerels. Ze hadden een mooi excuus om hier te zijn: ze waren opgepikt door deze twee tijdens de paniek over het brandalarm. Dat zou iedereen onvoorwaarlijk geloven!

Alsof hij haar gedachten kon lezen, greep Henk haar bij de arm en sleurde haar mee de supermarkt in, ver weg van de glazen deuren.

'Jij blijft bij mij, schatje. En Joop past wel op je vrijer, hij is niet vies van zulke

jonge knappen. Pak eens zo'n mandje, beval hij.

Lonny deed wat hij haar opdroeg, te duf om iets anders te doen. Ze vulde het mandje met de spullen die hij aanwees. Koek, chocoladerepen, appels en bananen.

'Geen stevige neut hier, mopperde Henk. 'Dan die slappe rotzooi voor theetantes maar.

Hij greep een paar flessen sherry. Lonny nam nog wat blikjes bier en cola, hoewel ze het er eigenlijk niet mee eens was. Ze vond dat ze geld moesten achterlaten. Maar ja, ze ko

nden toch ook niet verhongeren, dus ook nog maar wat biscuits en kaas erbij.

'Nou ben je tenminste verstandig, zei Henk tegen haar.

Misschien zouden ze wel zo dronken worden van al die sherry dat ze in slaap zouden vallen, dacht Lonny hoopvol. En dan zou ze wel even iemand anders opbellen...

Ze gingen weer naar de eerste verdieping. De twee mannen begonnen smakkend te eten en de boel weg te spoelen met grote slokken sherry. Ze draaide haar hoofd weg toen Henk dichterbij kwam met een zware drankkegel.

'Ben je niet lekker, lieverdje? Nooit eens iemand flink zien zuipen. Jouw pappie neemt zeker elke avond een borreltje en gaat dan tevreden slapen, niet?

Hij zette de sherryfles met een klap op de hoedentoonbank, zodat een flinke plons sherry op de hoeden spette.

'Nou, schatje, ik kan je wel zeggen, zo'n fles als deze is niks voor mij; ik kan er wel een paar aan, en dan loop ik nog kaarsrecht!

Walgelijk, zo trots als hij op zichzelf was. Dat ze dronken zouden worden en in slaap vallen kon ze dus ook wel vergeten...

Opeens sloeg Henk zijn armen om haar heen. Hij kuste haar in de nek. Zijn handen schoten onder haar truitje en knepen in haar borstjes. Lonny was als verlamd. Ze stribbelde niet eens tegen.

Henk trok haar achter de toonbank. Hij begon haar uit te kleden.

Ze was volkomen willoos. In een wip was ze naakt, want ondanks zijn lengte en gewicht was hij handig met zijn handen. Toen opende hij zijn gulp en haalde zijn lul te voorschijn. Het ding was middelgroot en volkomen stijf. Lonny keek er met uitpuilende ogen naar. Naar haar gevoel was zijn lid juist enorm groot. Maar dat kwam door de angst...

Het volgende moment kroop Henk naast aan. Hij greep haar naakte lijf en trok haar tegen zich aan. Zijn walgelijk ruikende mond perste hij op haar rose lipjes. Lonny huiverde van afschuw. Zijn dikke tong slipte haar mondje binnen als een trage vette slak. Lonny begon bijna te kokhalzen.

Zijn grote handen grepen haar aalgladde billetjes.

'Lekker geil diertje, bromde hij in haar mondje. 'We gaan eens lekker neuken, jij en ik!

Lonny gaf zich zonder tegenspartelen aan hem over. Ze wist dat ze volkomen machteloos was. Henk kon haar maken en breken.

Ruw trok haar haar smalle benen uit elkaar. Zijn dikke eikel drukte tegen haar onbehaarde kutje dat... kletsnat was! De schurk huiverde van voorgenot.

'Oh... jij heerlijk klein sletje, fluisterde hij verhit, 'je bent al lekker nat, ik voel het

duidelijk. Ja, je bent een heet vossertje, dat zag ik meteen al. Joop heeft daar geen gevoel voor. Hij doet zich voor als een echte macho, maar hij heeft liever een jongen. Dat vriendje van je is net wat voor hem! Precies dat soort jongens waar hij op valt! Ja, die Ronald zal nog wel wat beleven... arme jongen...

Lonny keek haar belager verschrikt aan. Ze begreep opeens waar Henk op doelde. Joop was een homo, hij zou Ronald misschien... Ze moest er niet aan denken... Homo's deden het altijd van achteren... Ze staken hun penis in hun partners kont... Oh God, dacht ze, laat Ronald dat bespaart blijven, zoiets verschrikkelijks gunde ze hem absoluut niet!

Opeens gilde ze het uit. Volkomen onverwachts was de lul van Henk haar kleine vagina binnengedrongen! Hoewel de reus niet bepaald zwaar geschapen was, voor iemand van zijn lengte en omvang was hij feitelijk nogal misdeeld, deed de penetratie haar toch nogal pijn.

Grommend klemde Henk haar tegen zich aan. Zijn handen klauwden in haar smalle, gladde billetjes. Zijn adem ging met horten en stoten, maar zijn penis flitste op en neer. Uithoudingsvermogen bezat de grote man wel!

Hij hield zijn woeste gepomp wel een kwartier vol. Lonny huilde ondertussen geluidloos. Ze beleefde in gedachten opnieuw de dubbele aanranding van enkele maanden geleden. Ook toen had ze zich volkomen ontredderd gevoeld. Later had Petra Brand haar op een werkelijk voortreffelijke wijze getroost en geholpen. En nog weer later waren ze minnaressen geworden. Opeens verlangde ze naar het zachte witte lichaam van haar mooie oudere minnares. Oh, lag ze maar weer in haar heerlijke, warme en bovenal veilige armen.

Op dat moment slaakte Henk een verstikte kreet en voelde Lonny dikke stralen lauwwarme vloeistof in haar kutje spuiten. En meteen daarna viel ze flauw. Hij gaf nog een paar extra harde nastoten en viel half over haar tengere lijfje heen. Maar ze merkte er niets van.

Ze kwam weer bij toen iets kouds en prikkelends in haar mondje vloeide. Henk was bezig een beetje sherry tussen haar lipjes te gieten. Ze rilde van afschuw en duwde de walgelijk ruikende fles weg. Met tranen in haar ogen richtte ze zich half op. Haar oog viel op het mandje met levensmiddelen dat onder handbereik stond. Ze pakte een zak koekjes en begon daar in te graaien. Ze propte een paar koekjes tegelijk in haar mond en begon haastig te kauwen. Met wat cola spoelde ze de kleffe koekjes weg. maar toch voelde ze zich wat beter. Ze at de hele zak koekjes leeg en dronk nog een blikje cola op.

Henk sloeg haar geamuseerd gade.

'Ja, neuken maakt hongerig, grinnikte hij. 'Ik heb al een hele rookworst soldaat gemaakt. Straks zitten mijn ballen weer vol zaad, dan zal ik je nog eens een flinke beurt geven. Het was lekker, nietwaar schatje? Je viel tenminste in katzwijm nadat ik je kutje volgespoten had. Dat is altijd een goed teken! Mijn meeste vriendinnetjes vallen altijd flauw als ik ze een beste beurt geef. Jij bent dus geen uitzondering.

'Wat... wat... is dat?! riep Lonny uit. Een huiveringwekkende kreet klonk vlakbij op. Net alsof er een mens vreselijk gepijnigd werd.

'O, dat is je vriendje, zei Henk lakoniek. 'Joop zal hem wel aan zijn pik geregen

hebben! De eerste keer doet dat bij jongens minstens zoveel pijn als bij een meisje.

Naakt als ze was rende Lonny in de richting van de afschrikwekkende gil. Ze bleef achter de toonbank als bevroren staan. Ze sloeg een hand voor haar mondje en trilde als een riet. De eveneens nog naakte Henk kwam achter haar staan. Hij sloeg zijn armen om haar heen en ondersteunde haar op een bijna tedere manier. Lonny keek met uitpuilende ogen naar Ronald en Joop.

Ronald lag voorovergebogen op zijn knieën. Hij steunde met de handen op de vloer. Joop stond achter hem. Zijn ding zat tot aan de ballen in Ronalds aars en bewoog ritmisch op en neer. Zijn broek hing hem op de hakken. Zijn pik was dikker en langer dan die van Henk. Lonny kon zich levendig voorstellen dat haar vriendje vreselijk leed. De branieachtige Ronald was onherkenbaar. Zijn gezicht was lijkbleek en hij huilde hartverscheurend, maar niet alleen van pijn. Nee, hij huilde omdat hij zich vreselijk vernederd voelde. Hij Ronald Ruk, de meeste getapte jongen van de school, werd in z'n kont genaaid door een kriminele flikker... Als dat ooit uit zou komen kon hij maar het beste van school gaan. Of zich ophangen. Of gaan emigreren naar Canada of zo...

Lonny keek onafgebroken vol medelijden naar haar vriendje. Ze leefde intens met hem mee. Toen Joop na een poosje begon te brullen en nog harder in Ronalds kont ramde, barstte zij ook weer in huilen uit. Ze zag dat Joop tenslotte zijn glimmende penis uit haar vriendjes achterwerk trok. Het ding glom en er zaten bruine en rode vlekken op. Dat was natuurlijk poep en bloed, dacht Lonny. Opnieuw viel ze in zwijm.

Toen ze bijkwam hadden Ronald en Joop hun kleding weer in orde gebracht. Zij kleedde zich ook snel weer aan. Evenals Henk. Ze aten en dronken opnieuw wat waarbij Ronald opvallend zwijgzaam was. Lonny begreep de reden maar al te goed. Hij schaamde zich voor haar omdat hij door een homo verkracht was, hij Ronald Ruk, waarop iedere meisje van de hele school verliefd was.

Ze kneep hem even gerusstellend in de arm toen ze daartoe de kans kreeg. Intussen was het bijna acht uur. geworden. Waarom ging de tijd altijd langzaam als je wilde dat hij vlug ging, en waarom vloog hij voorbij als je iets vervelends te wachten stond?

De twee misdadigers likten hun vingers af. Ze waren voortdurend aan het eten en drinken. Ze aten van alles door elkaar, vette worsten, nootjes, chocolade en noem maar op. Na elke hap namen ze trouwens ook een slok sherry. Het tweetal kon heel wat verstouwen, dacht Lonny met iets van jaloersheid. Zijzelf had nog steeds een misselijk gevoel. Dus greep ze maar een Mars en begon die op te smikkelen.

Kom, zei Joop opeens, 'we gaan naar de telefoon. Lonny's hart bonsde wild. Ze dwong zichzelf een paar maal diep adem te halen. Ze moest nu niet weer alles verpesten. Ze hoopte vurig dat er niets gebeurd was waardoor haar ouders waren thuis gebleven.

Hopelijk waren ze als altijd bij hun vrienden Mia en Henk Prins om te kaarten. Als haar vader de telefoon zou aannemen, zou ze sterven van schaamte en angst.

'Nou, we gaan beginnen, zei Joop opgeruimd. 'je weet wat je zeggen moet, niet? En geen geintjes hé? Geen verdekte boodschapjes of zo, alleen zeggen wat wij zeiden, en dan zeg je verder dat we zo tegen zes uur morgen weer bellen. Dan heeft-ie zat tijd om naar de bank te gaan en de poen te halen. Begrepen?

Ze knikte. Praten kon ze niet. Joost mocht weten hoe ze ooit iets uit zou kunnen brengen aan de telefoon, maar wie weet had ze geluk en hoefde ze niets te zeggen. Het

werd feitelijk wel tijd voor een beetje geluk.

Ronald Ruk hield haar hand stijf vast toen ze naar de telefoon liepen. Hij zag er niet meer zo brutaal als gewoonlijk uit. De aanranding door Joop had hem behoorlijk uit het lood geslagen...

'Hou je maar rustig, zei hij zachtjes in haar oortje. 'Er kan niets misgaan als je ouders uit zijn. En ze hebben zo'n vast leefpatroon dat ze absoluut weg zijn.

Ze voelde haar ogen prikken toen ze de spot in zijn stem hoorde. Kon hij daar nooit eens over ophouden? Zag hij dan niet in dat ze nu juist uitstel konden krijgen, doordat alles wat haar ouders deden zo voorspelbaar was?

Lonny had zich van haar leven nog niet zo alleen gevoeld, als op het moment dat ze in het telefoonboek bladerde. Ze bedacht dat het toch te donker was om iets te zien en dus maar moest doen alsof ze een nummer zocht.

'Schiet op! snauwde Joop Klep. 'Ze hebben je dat nummer vast en zeker vaak genoeg gezegd.

'Laat haar met rust, zei Ronald. Zijn stem klonk raar. Lonny bedacht ineens dat hij gefrusteerd moest zijn vanwege het feit dat Joop hem aangerand had. Arma Ron - voor hem was het ook geen lolletje, en hij voelde zich nog schuldig ook dat hij haar in zo'n rotsituatie had gebracht.

Ze haalde diep adem voor de beide mannen argwaan zouden krijgen.

'Ik weet het weer. De nummers zijn namelijk net veranderd, en daarom was ik in de war.

Ze draaide het nummer van haar huis en hield daarbij de hoorn krampachtig vast, terwijl ze de bel hoorde overgaan. Als er nu maar niemand was...

'Ze nemen niet op, zei ze zo rustig mogelijk. 'Meestal gaan ze met die mensen uit eten, dus dat zullen ze nou ook wel doen. Dat vertellen ze echter nooit van te voren.

'Geef hier! Joop rukte de hoorn uit haar hand en luisterde. Hij staarde Lonny aan, zijn ogen vernauwden zich tot spleetjes, zijn lippen klemde hij op elkaar van woede. Haar hart klopte haar in de keel.

'Ze zullen zo tegen twaalven wel weer terug zijn, zei ze nerveus, 'want ze maken het nooit erg laat. Misschien kan ik ze later thuis bellen. Hun vrienden zouden het trouwens toch idioot vinden als ze zomaar weggingen.

In het vage licht kon ze zien dat Ronald haar bewonderend aankeek. Ze slikte toen ze zag hoe opgezwollen zijn kaak was. Hij was kennelijk hard geslagen. Joop smeet intussen driftig de hoorn op de haak.

'Ze heeft gelijk, merkte Henk met z'n hese stem op. 'Die vrienden zouden misschien toch de politie bellen als haar oude heer zou zeggen wat er loos is. Laten we maar wachten. Heeft er iemand een leuk idee voor wat we intussen kunnen doen?

Lonny deinsde terug toen hij dichterbij kwam.

'Ik dacht dat jullie hier waren om te jatten, merkte Ronald heel spits op. 'Waarom doen jullie dat dan niet?

Henk Zeiker lachte gemeen.

'Waarom zouden we al die moeite doen? Niks in deze tent is zoveel waard als die 100.000 pegels die de oude heer van dit meiske ons gaat geven!

Elke keer als Lonny daar weer aan dacht, voelde ze zich misselijk worden. Wat

zouden ze doen als er geen geld kwam? vroeg ze zich af. En hoe lang zou het duren voor het tot ze doordrong dat ze hen de waarheid had verteld, namelijk dat haar vader helemaal geen rijke bankdirekteur was, maar gewoon een nette bankbediende met een maandsalaris, waarvan hij net zo moeilijk kon rondkomen als iedereen.

'Nou, we kunnen toch wel even hier en daar wat rondneuzen, besloot Joop. 'Er zit altijd wel wat tussen. Ik ga eerst kijken of ze hier niet een mooi nieuw pak voor me hebben.

Henk en hij duwden Ronald en Lonny over de kledingverdieping. Henk bleef bij hen zitten, terwijl de ijdele Joop kleren paste. Lonny wou dat ze durfde te lachen om de belachelijke, veel te jeugdige kleren die hij aantrok.

Maar Henk zat haar zijn drankadem in het gezicht te blazen. Hij streele zo nu en dan haar borstjes en billen. Ze wou dat ze naar Ronald kon gillen om hem tegen Henk te laten zeggen dat hij zijn tengels thuis moest houden. Maar ze was bang dat Ronald driftig zou wordfen en Henk zou aanvliegen. En dan zouden ze hem in elkaar slaan, terwijl hij al zoveel te verduren had gehad.

Trouwens , als ze Ronald in elkaar sloegen, was ze alleen met die twee en ze was veel te benauwd om dat te riskeren. Ze kon maar beter zo koel mogelijk doen als Henk haar wilde aanraken, ook al walgde ze van zijn drankadem.

Even later stelde ze voor om iets te drinken te halen. Er was immers wel een automaat.

Joop staarde haar nadenkend aan. Toen keek hij naar Ronald.

'Ga maar wat halen, zei hij. 'Zij blijft hier.

Het had geen zin om te argumenteren. Lonny keek Ronald wanhopig na. Henk pakte haar bij de arm.

'Vooruit, ga op je knieën voor me liggen, beval hij geil lachend, 'je vriendje is de eerste tijd wel even weg...

Ze gehoorzaamde bevend. Toen haalde hij zijn pik uit de broek. Die was weer geheel stijf.

'Vooruit neem hem braaf in je mond en zuig me klaar, luidde zijn tweede bevel.

'Nee, dat doe ik niet! jammerde ze. 'dat is vies!

'Niet zeuren, grijnsde Henk, 'anders zal ik je billen rauw slaan! Vooruit, open je mond, schatje.

Maar Lonny klemde haar tanden stijf op elkaar. Ze weigerde haar mond open te doen. Opeens greep Joop onverhoeds in. Hij pakte haar neusje beet en kneep er venijnig in. Lonny schreeuwde het uit. Ze sperde daarbij haar mond wijd open en daar maakte Henk gebruik en misbruik van. Hij duwde meteen zijn pik tot aan de ballen in haar mondje.

Lonny kokhalsde maar wist zich verslagen. Dus begon, ze met grote tegenzin en vol walging op zijn nog glibberige lid te zuigen. Henk knikte tevreden.

'Nu ben je weer een braaf meisje, zei hij goedkeurend. 'Doe maar flink je best, zoveel te eerder is het voorbij.

Daar zat wat in... Lonny begon dus sneller te zuigen en dat was kennelijk wel naar Henk's zin, want hij kreunde weldra amechtig.

Zijn pik ging ritmisch op en neer in Lonny's mondje.

'Je moet ook in m'n ballen knijpen en aan de schacht trekken!

Lonny gehoorzaamde meteen. Ze wilde dat het zo gauw mogelijk voorbij was. En gelukkig duurde het inderdaad niet lang meer. Opeens begon Henk heftig te hijgen en te kreunen. Hij stootte nog sneller en Lonny kreeg het vreselijk benauwd. Haar adem werd zowat afgesneden. Toen stiet Henk een rauwe kreet uit. Een kreet die Lonny hevig deed schrikken. Zijn pik ontsnapte haast aan haar mondje. Maar Henk greep meteen haar hoofd beet en dwong haar hem te blijven afzuigen. En dadelijk daarna begon de schurk te ejakuleren. Met kracht spoot zijn zaad in Lonny's krampachtig zui

gende mond. Ze verslikte zich reeds in de eerste druppels en begon hartverscheurend te hoesten. Daarbij ontsnapte Henks lul uit haar mond. De laatste stralen sperma troffen haar gezichtje. Zijn zaad sproeide over haar voorhoofd en het haar. Ze kwam onder het kleverige goedje te zitten.

'Je lijkt wel een clown, grinnikte Henk en zelfs Joop vertrok even zijn stroeve gezicht. Maar Lonny keek doodongelukkig. Ze huiverde en snakte naar wat drinkbaars om de vieze smaak in haar mond weg te spoelen. Het leek eeuwen te duren voor Ronald terugkwam met koffie op een dienblad dat hij onderweg had meegepikt.

'Ik heb speelkaarten meegenomen, zei hij. 'Twee pakken.

Hij gooide Joop er één toe. Die gromde alleen maar wat en keek er niet naar om.

Lonny en Ronald speelden kaart tot hun ogen er pijn van deden. Ze hadden in elk geval stoelen om op te zitten, maar het werd zo langzamerhand erg koud en Lonny rilde af en toe.

De tijd ging ontzettend langzaam, maar het werd uiteindelijk middernacht. De drukte op straat nam steeds meer af, en de twee bandieten werden ongeduldig.

'En nou moet je maar eens gaan bellen, teefje, zei Joop plotseling.

'En denk eraan, je zegt precies wat wij je gezegd hebben! Anders...

Het was net de herhaling van een tv-spel, dacht ze. Alles was al eens eerder gebeurd. Ze keek naar Ronald, die haar bemoedigend toeknikte terwijl ze het nummer intikte. En toen, vlug, voordat ze helemaal niet meer zou durven, brabbelde ze alles wat Joop haar gezegd had in de telefoonhoorn, zodra ze de stem aan de andere kant hoorde.

Ze was doodsbenauwd nu het zo ver was. Zodra ze klaar was, smeet ze de hoorn op de haak, voor Joop hem kon pakken. Ze voelde zich helemaal slap van opluchting, want als hij dat gedaan had, zou hij een metalen stem hebben gehoord...

Een ingeblikte stem die gezegd had: 'Bij de volgende toon is het 23 uur en 54 minuten precies.

Maar gelukkig had Joop haar bedrog niet ontdekt. Nu hadden ze weer even respijt. Maar erg lang zou ze het niet meer uithouden...

Een poosje later draaide Lonny zich om en om in de grote kleunstoel, waarin ze zich had genesteld met een dikke deken om zich heen. Na het telefoontje waren ze naar de meubelafdeling gegaan, en de twee mannen hadden gezegd dat ze het beste maar wat konden gaan slapen.

Belachelijk. Hoe kon iemand slapen met twee gangsters in de buurt, van wie de een steeds naar je zat te loeren en de ander luid snurkte. Ze keek naar Joop Klep, die op een van de duurste tweepersoonsbedden was gaan liggen. Ze dacht aan de verkopers - als die dat zouden zien, zouden ze vast de hele afdeling wilen ontsmetten!

Ronald schoot overeind toen ze opnieuw draaide.Wat is er, Lonny? Moet je nog een deken hebben? Anders kom ik wel bij je...

'Ach, hou toch op, antwoordde ze kwaad. 'Als je het zo nodig moet weten, ik moet naar de wc. Ik hou het bijna niet meer uit!

'Waar is de wc eigenlijk?

'Nog een trap op, vierde etage.

Hij gooide zijn deken van zich af en trok haar uit de stoel overeind.

'Kom maar mee.

Maar meteen was Henk bij ze. Lonny beet zich op haar lippen om niet in lachen uit te barsten. Hij zag er zo krankzinnig uit, met een deken om zich heen. Nou nog een sombrero op zijn vette kop, en hij zou een echte schurk lijken!

'Waar moet dat naar toe? Zeker een stil plekje opzoeken met zijn tweeën!

Zijn geile blik maakte haar razend.

'Ik moet naar het toilet, zei ze waardig, 'als u het goed vindt tenminste.

'En je vrijer gaat zeker mee om je handje vast te houden, niet?

'Het is nog een trap op, en daar is het zo donker...

Ze keek naar de roltrap die naar een donker gat leek te voeren. Eerst moest ze tussen al die meubels door de trap op, dan langs het serviesgoed en vervolgens langs het speelgoed, al die poppen...

Ze dachten toch zeker niet dat ze alleen naar boven zou gaan? Lonny kneep in Ronalds hand.

'Ik moet! zei ze wanhopig.

'Nou, liefje, dan ga ik toch mee, grijnsde Henk. 'We kunnen geen geintjes hebben met jullie. Wat zou je papa wel niet zeggen. Ik ga wel mee en zal opletten dat er niks met je gebeurt...

Ze zou nog liever met een uitgehongerde tijger naar boven zijn gegaan, maar gelukkig schoot Joop overeind. Die wilde het niet hebben.

'En wie moet er dan op jou passen, Henkie? gromde hij. 'Nee, ik ga met haar mee en jij blijft hier met die knul.

'Kan ik nou gaan, of was er nog meer? vroeg Lonny ongeduldig. Ze plaste al bijna in haar broekje...

Ze probeerde niet spottend te doen. Joop hield haar hand vast tot ze bij de roltrap was. Haar klompen klepperden zo luid, dat het haast onmogelijk leek dat niet de hele stad ze hoorde. De weerkaatsing van het geluid van haar klompen in de holle ruimte maakte haar nog zenuwachtiger dan ze al was.

Met Joop in haar kielzog liep ze naar de toiletten. Hij ging met haar naar binnen. Ze schoot het eerste de beste toilet binnen en deed de deur achter zich op slot. Ze rukte haar spijkerbroek en slipje omlaag en ging zitten. Weldra klaterde haar plas in de pot. Ze kon nu weer opgelucht adem halen. Wat was heerlijk eindelijk te kunnen plassen na zo lange tijd haar plas opgehouden te hebben. Het was eigenlijk ook een vorm van bevrediging, dacht ze bijzonder wijsgerig voor een meisje van haar leeftijd.

Toen ze klaar was, bracht Lonny haar kleding weer in orde. Ze opende de deur en meteen schoot Joop naar binnen. Zijn wreed gezicht was vreemd vertrokken. Lonny schrok er van. Ze wist meteen dat hij iets naars van plan was. En daarin vergiste ze zich

helaas niet...

Hij greep haar ruw bij de nek. Ze kreunde van pijn. Met zijn andere hand ritste hij haar broek los. Hij schoof de spijkerbroek samen met haar slipje naar beneden tot op de enkels. Toen duwde hij haar voorover. Ze moest met haar handen op de nog warme wc-bril steunen. Joop trok haar smalle, gladde billen uiteen. Meteen voelde Lonny iets warms en stijfs tussen haar achterste wangen. Een bloedstollende gedachte schoot door haar heen.

'Nee, dat niet! gilde ze dodelijk verschrikt. Meteen kreeg ze een venijnige pets van de wrede homo.

'Smoel houden! blafte hij. Snikkend liet Lonny hem zijn gang gaan. Ze voelde hoe zijn lid tussen haar billen rondtastte. En toen volkomen onverwachts drong het vervaarlijke ding in \'8e\'8en wilde stoot haar arme kontje binnen. Lonny gilde huizenhoog van pijn. De tranen stroomden over haar wangen. Ze trachtte hem van zich af te schudden, maar hij was veel te sterk.

Rammend bewoog zijn pik in haar nauwe kleine anus op en neer. Lonny dacht dat ze het zou besterven. Haar tranen drupten langzaam omlaag en vielen gedeeltelijk in de wc-pot.

Joop hield haar in een ijzeren greep. Hij was weliswaar homo maar toch smaakte het nauwe kontje van het jonge meisje hem ook wel. Meisjes en jongens van zo'n jaar of twaalf verschilden qua lichaam niet zoveel van elkaar. En een anus was tenslotte een anus. Daar zat weinig verschil in.

Tomeloos huilend liet Lonny hem tenslotte zijn gang gaan. Ze had het gevoel dat haar aarsje ingescheurd was en hevig bloedde. Maar dat was louter verbeelding. Het lid van de homo paste precies in haar kontgaatje. En de elastische sluitspieren hadden er zich meester van gemaakt.

Nog geen vier minuten later slaakte Joop een oorverdovende gil en begon hij als een razende te ejakuleren. Daarbij kneep hij haar venijnig in de borstjes en beet in haar nek. Ze kermde nu als een mager speenvarken en dat bezorgde haar opnieuw een flinke tik van de sadistische homo.

Tenslotte trok hij zijn lid uit haar kontje en veegde het verslappende ding schoon met een stuk toiletpapier. Hij scheurde ook een flink stuk papier voor haar van de rol.

'Hier veeg je kont maar schoon, grinnikte hij vals. 'En hou alsjeblieft op met dat gejank!

Hevig nasnikkend veegde Lonny zo goed en zo kwaad als het ging haar anus schoon. Daarna waste ze haar gezichtje schoon onder de kraan. Ze droogde haar gelaat af met een paar papieren handdoekjes uit de bak aan de wand.

Joop keek grinnikend toe. Toen ze haar slipje en spijkerbroek omhoog trok zag hij nog snel even kans om haar zeer fel in een van haar gladde billetjes te knijpen. Opnieuw gilde Lonny het uit van pijn. Dat leverde haar nogmaals een klap op die haar deed suizebollen.

Nog steeds erbarmelijk huilend liep ze achter hem aan weer naar beneden.

Beneden gekomen klemde ze zich meteen aan Ronald vast, tranen van opluchting in haar ogen.

'Tjonge, ik zou er tranen van in mijn ogen krijgen, spotte Joop. 'Maar nou moeten

jullie goed luisteren. Dadelijk komt hier die vent van de nachtveiligheidsdienst Securitas. Dat zal niet lang duren, hij schijnt gewoon van buiten af met zijn lantaarn naar binnen. Eén geluid van jullie en ik steek m'n mes tussen je ribben! En denk er maar aan dat die honden niet veel te eten krijgen, dus ze lusten wel wat. Hierheen, van die ramen weg!

'Gaat hij dan niet de nachtwaker opzoeken? vroeg Ronald hoopvol.

Joop grinnikte. 'Daar heeft hij het veel te druk voor. Als jullie je smoel houden, komt hij heus niet binnen.

Hij duwde hen naar een paar stoelen in een hoek en ging achter hen zitten, met het mes op Ronalds keel. Lonny vond het erg moeilijk om niet te huilen, vooral toen ze even later de veiligheidsman hoorden, die hen had kunnen helpen. Maar Joops mes en de honden...

Die smeerlappen weten het allemaal maar al te goed, dacht ze vol bitterheid. De voetstappen van de nachtveiligheidsman weerklonken, terwijl hij om het gebouw heen liep. Ze hoorden hem fluiten. Hij floot het liedje Die Gitarre und das Meer van Freddy Quinn. De nachtwaker had ook gefloten, dacht Lonny terwijl ze een snik onderdrukte. Eindelijk verwijderden de voetstappen zich, de man startte zijn auto en reed weg.

Joop en Henk wensten hen geluk met hun verstandig gedrag. Lonny probeerde het trillen te bedwingen en slikte om haar tranen in te houden. Hij had zo gewoon geklonken, die man, zoals hij daar liep te fluiten. Ze moest ineens weer denken aan haar ouders. Ze vroeg zich triest af wat ze zouden zeggen als ze haar nu zouden zien, en ze wist dat dat niet best zou zijn! Ze probeerde niet meer aan hen te denken, maar op een of andere manier lukte dat niet.

Was ze er maar nooit aan begonnen! Ondanks Ronalds troostende armen om zich heen wilde ze dat ze thuis was. Het leek eeuwen geleden dat ze de brandweer hadden gebeld en dit allemaal was gebeurd. Het was net of het niet echt was, of het twee andere mensen overkwam, niet hun.

Lonny kon de brok in haar keel niet weg krijgen. Ze hoopte dat het een boze droom was, en dat ze zo wakker zou worden uit deze nachtmerrie, in haar eigen veilige bed, thuis...

Ze verstopte haar gezicht in de dikke deken die om haar en Ronald heen lag. Ze merkte niet eens dat haar tranen hem nat maakten.

Lonny zat daar maar, totaal verslagen te piekeren. Wat hadden ze trouwens tot nu toe gewonnen? Toen Ronald haar voorgesteld had om niet haar ouders te bellen, maar 06-80 02 te kiezen, had ze zich erg opgelucht gevoeld. Maar waar had het toe geleid? Tijd rekken, had hij in haar oor gefluisterd. Hoe langer ze dat wisten vol te houden, hoe beter. Maar als het ochtend was, en ze moest haar vader weer bellen, wat dan?

Ze moest even geslapen hebben, dacht Lonny, want ze schrok plotseling wakker van het geluid van een sirene. Waarschijnlijk een politiewagen of misschien een ziekenauto. Ze hoorde het piepen van de banden toen de wagen het gebouw van Droom en Vleesman passeerde. Het sirenegeloei stierf langzaam weg in de verte.

Ze begreep niet hoe Ronald er doorheen kon slapen. Voorzichtig tilde ze haar hoofd een eindje op om te kijken of ze iets kon zien. Ze was helemaal verkrampt. Het was nog vrij donker, maar niet meer zo erg als eerst. Een eindje verderop kon ze horen pra-

ten. Ze spitse haar oren om op te kunnen vangen wat Henk en Joop bespraken.

Ze waren zoals gewoonlijk aan het ruziën, Eerst kon ze hen niet zien, toen bedacht ze dat ze bij het raam stonden. Ze zag hun gestalten afgetekend tegen het glas staan.

'Waarom zouden we dat doen? hoorde ze Joop grommen. 'Als haar ouwe heer morgen met zijn 100.000 pegels komt, zitten we op rozen. Uit die kluis hier kan nooit zoveel te halen zijn, en zeker geen 100.000, Henk!

Lonny hield haar adem in. Als Henk maar niet zo zacht praatte. Ze kon zijn antwoord helaas niet verstaan, maar uit Joops gebaren kon ze opmaken, dat hij Henk van iets af wou brengen. En het leek erop dat dat 'iets' wilde zeggen: inbreken in het kantoor van de warenhuisdirekteur.

Ach, waren ze maar niet zo stom geweest om dat verhaaltje over haar vader te verzinnen, dan... Als Ronald en zij niet hadden gedreigd dat ze hen toch zouden herkennen, zouden Henk en Joop niet in paniek zijn geraakt, en was dit alemaal niet voorgevallen.

Lonny moest er niet te veel aan denken. Ronald en zij hadden herhaaldelijk geprobeerd de bandieten ervan te overtuigen dat haar vader helemaal geen rijke bankier was. Maar dat zou ze heus niet soepeler maken als het eindelijk tot ze doorgedrongen zou zijn dat er geen geld te halen viel bij haar vader...

Steeds kwam het beeld weer in haar op van dat mes in Joops hand. Ze wist dat hij meedogenloos was. Dat had ze al wel gemerkt...

Toen hij haar daarstraks verkracht had was het haar wel duidelijk geworden dat hij evenals Henk geen skrupules bezat.

Ze probeerde aan iets anders te denken. Waar zou het kantoor van de warenhuisdirekteur zich eigenlijk bevinden? Ze probeerde zich de plattegrond van het warenhuis voor de geest te halen. Waarschijnlijk op deze etage, leek haar. Een van de vertrekken achteraan.

Ze dacht koortsachtig na. Stel je voor dat Henk zijn vriend kon overhalen erheen te gaan om het kantoor te doorzoeken. Dan zouden Ronald en zij hier alleen achterblijven, als die twee dachten dat zij sliepen. Haar hart klopte sneller. Als ze stiekum op blote voeten uit de stoel wegsloop zonder Ronald wakker te maken - dan kon ze naar de telefoon lopen. Ze kon de politie bellen of haar vader. Ze voelde dat ze in elk geval iets moest doen. Maar zou het lukken?

De twee schurken kwamen zacht naar hun stoelen lopen, en Lonny probeerde diep en regelmatig adem te halen. Henk keek het tweetal recht in hun gezicht. Lonny moest haar uiterste best doen het hare niet weg te draaien van zijn naar drank stinkende adem, maar ze hield vol. Eindelijk leken ze overtuigd.

'Met die twee hoeven we geen rekening te houden, hoorde ze Henk zacht zeggen. 'Wat jij ook zegt, Joop, ik ga!

Hij draaide zich om en ging weg. Lonny hield haar adem in. O, laten ze alsjeblieft samen gaan. Nou is er eindelijk een kans! Ze hoorde Joop iets grommen en tenslotte Henk achterna gaan. Meteen daarop kwam Lonny in aktie. Snel glipte ze uit de

klompen en behoedzaam maakte ze zich los uit de deken die ze daarna om Ronald wikkelde. Voorzichtig sloop ze naar de roltrap, zonder een geluid te maken. Ze rilde toen ze haar voeten op het koude metaal van de roltrap zette. Maar ze had geen tijd om

aan koude voeten te denken. Ze vloog de trap op naar boven. Eenmaal boven rende Lonny naar de telefoons.

Het lukt, het lukt! juichte ze in zichzelf. Ze had besloten de politie te bellen.

Vlug stak ze de telefoonkaart in de gleuf. Ze toetste het alarmnummer van de politie in.

'Regiopolitie Sexbierum, zei een sonore mannenstem.

'Help! siste Lonny. 'Mijn vriendje en ik worden door twee dieven gegijzeld in het warenhuis van Droom en Vleesman. Ze zijn nu in het kantoor van de direkteur en zodoende heb ik kans gezien naar de telefoon te sluipen. Ik moet nu weer ophangen anders betrappen ze me en vermoorden ze me misschien wel. Help ons gauw!

Ze hing meteen de hoorn weer op de haak en sloop naar beneden. In de verte hoorde ze Henk en Joop aankomen stommelen. Net op tijd bereikte ze haar stoel weer. Ze slipte onder de deken en probeerde haar adem weer te regelen. Ronald sliep nog steeds heel vast.

Henk en Joop doken weer in hun nabijheid op.

'Ik zei het al, bromde Joop, 'dat er niet veel te halen viel. Nee, met deze twee kinderen is meer eer te behalen!

'Daar kon je wel eens gelijk in hebben, Jopie, beaamde Henk.

Ze gingen weer zitten en Lonny hoorde hen drinken en eten. Ze zat daar maar en luisterde met gespitste oren. Sekonden gingen voorbij en regen zich aaneen tot minuten. Eindelijk, véél later hoorde ze in de verte het geluid van sirene's.

Henk en Joop hoorden het ook.

'Het geluid komt hierheen, zei Joop. Zijn stem klonk opeens niet meer zo zelfbewust. Henk grinnikte.

'Maak je toch niet zo druk, kerel, zei hij. 'Niemand weet immers dat we hier zijn.

Maar toen de politieauto's de straat in kwamen rijden en voor het gebouw stopten vloekten ze allebei tegelijk.

'Verrek, zei Henk. 'Ze komen hier wel heen! Kom op, Joop, we smeren hem, laat die kinderen hier maar achter. Daar hebben we toch meer last dan gemak van.

Joop zei niets. Hij draaide zich om en rende weg. Henk volgde hem meteen. Ze holden de roltrap af naar benden. Kennelijk wisten ze daar wel een uitgang te vinden.

Lonny schudde Ronald wakker. Het duurde een poosje voordat hij de ogen opsloeg. Lonny hield even een hand voor zijn mond.

'Ze zijn er vandoor, fluisterde ze. 'Ik heb zostraks kans gezien de politie te bellen. Ze zijn net gearriveerd, hoor maar...

Van beneden klonk rumoer tot het tweetal door. Lichten flitsten opeens aan en zware voetstappen klonken op de roltrap. Lonny vloog in haar klompen en trok Ronald mee.

'We gaan ze tegemoet, zei ze. 'Hier! hoorde ze Ronald naast zich roepen. Donkere schaduwen kwamen op hen af. Steeds meer. Toen flitsten de lichten op hun etage ook aan. Opeens baadde alles in een verblindend licht. Lonny en Ronald knipperden met hun ogen. Stoere agenten dromden om hem heen.

'Waar zijn die twee kerels gebleven? vroeg een van hen. Lonny wees naar beneden.

'Ze zijn die kant opgerend, vertelde ze enigszins haperend.

'De ene heet Henk Zeiker en de andere...

f'Joop Klep, vulde een van de agenten haar meteen aan. 'We kennen die grappenmakers maar al te goed. 'Waar Henk is kun je Joop ook altijd vinden. Maar nu zijn ze toch te ver gegaan. Dit is geen gewone inbraak meer...

Lonny huilde nu bijna van opluchting. 'Alles goed? vroeg een andere politieman, en ze knikten blij. Ronald vertelde dat de nachtwaker nog ergens geboeid in een paskamer lag en een paar agenten gingen op zoek naar hem. Anderen haalden koffie uit de automaat en net als eerder op de avond kon Lonny de beker bijna niet vasthouden.

'Ik help je wel, zei een warme mannenstem. Ze keek recht in het gezicht van de direkteur van Droom en Vleesman, die de beker voor haar vasthield. Ze kon wel door de grond gaan. Even later hoorde ze dat Henk en Joop waren gepakt in het plantsoen achter het gebouw en dat de politie erg in haar sas was, want ze zaten al een hele tijd achter dat stel aan. De nachtwaker bleek er gelukkig niet zo ernstig aan toe te zijn als ze gedacht had. Maar hoe moest wel in het ziekenhuis opgenomen worden.

Bevend nam ze een grote slok koffie. Korte tijd later gingen ze naar het hoofdburo van de Sexbierumer Regiopolitie. Ze moesten onder andere de beide arrestanten identificeren en een verklaring afleggen. Later bracht de direkteur van Droom en Vleesman de twee tieners persoonlijk naar huis. Snikkend viel Lonny haar vader en moeder in de armen. Ze vertelde alles en ging daarna met haar moeder naar de badkamer. Ze werd grondig gewassen en kreeg toen voor het eerst van haar leven een slaaptablet! Ze sliep tot vier uur in de middag en stond toen pas op.

Een paar dagen later ging ze naar de dokter en die onderzocht haar grondig op geslachtsziekten. Maar gelukkig bleek ze niets opgelopen te hebben. Ronald trouwens ook niet. Dat hoorde ze pas een paar dagen later van hem.

Zo was een en ander toch nog goed afgelopen voor het ondernemende tweetal. Maar dergelijke dwaze streken haalden ze nooit weer uit. Ze hadden hun lesje geleerd... Ze wierpen zich zelfs op bijna fanatieke wijze op hun lessen en tegen het eind van het jaar waren ze allebei de beste van hun klas!

Lonny had de verkrachtingen door Henk en Joop redelijk goed doorstaan. Maar Ronald was er wat dat betreft minder van af gekomen. Hij voelde zich nog steeds een beetje gefrustreerd door het feit dat Joop hem anaal ingewijd

Soms werd hij nog gillend wakker. Dan had hij weer een nachtmerrie en werd hij in z'n dromen opnieuw seksueel belaagd door Joop Klep... Badend in z'n zweet lag hij na zo'n nachtmerrie nog lange tijd wakker. Hij was er als de dood voor dat hij vroeg of laat misschien homofiel zou worden...

Op een dag hield hij het niet langer uit. Hij ging naar zijn tante Kitty. Met haar had hij altijd een zeer speciale band gehad. Zij zou hem absoluut raad kunnen geven. Daarvan was hij volkomen overtuigd.

Kitty Prins, (inderdaad, de maitresse van Lex Brand) ontving hem met open armen. Ze gaf hem een hartelijke kus en nam hem mee naar binnen. Ze was gek op haar knappe tantezegger. Ronald stak zonder dralen van wal. Kitty luisterde met grote aandacht. Af en toe knikte ze instemmend. Toen hij klaar was vatte ze zijn relaas in enkele woorden samen.

'Als ik het goed begrijp denk je, omdat die kerel je verkracht heeft dat je vroeg of

laat homofiel zult kunnen worden, nietwaar? merkte ze op. Ronald knikte heftig. Zijn tante begon smakelijk te lachen.

'Wees maar niet bang, lieve jongen. Dat zal heus niet gebeuren, hoor! Of je moet het zelf graag willen worden. En dat is vast niet het geval, wel?

'Natuurlijk niet! riep Ronald met een vuurrode kop. 'Ik walg er juist van. Dan ben ik zelfs nog liever dood!

'Dat is gelukkig niet nodig, schat, lachte zijn mooie tante. Ze stond op en trok hem overeind uit zijn stoel.

'Ga maar eens mee, jongen, zei ze slechts. Ronald volgde haar de trap op. Hij snapte niet wat ze van plan was. Pas toen hij zag dat ze haar slaapkamer binnenliep ging hem een lichtje op. Zou zij.

.. Hij kreeg weer een kleur. maar nu was het van pure opwinding! En van geilheid!

Kitty Prins sloot de gordijnen en wendde zich tot haar neef. Ze nam zijn hoofd tussen haar handen en kuste hem op de mond. Haar tong drong tussen zijn lippen door. Weldra hijgde Ronald heftig. Zijn jongenspik verhardde zich gaandeweg en werd totaal stijf. Langzaam kleedde de ervaren vrouw haar tantezegger uit. Toen ze zijn stijve piemel zag, lachte ze tevreden.

'Zie je wel dat je geen homo bent, kirde ze. 'Een homo had nooit in de nabijheid van een vrouw een erektie gekregen zoals jij.

Ze boog zich voorover en kuste de rode eikel op een vlinderachtige manier, zacht en strelend. Ronald hijgde verrukt en opgewonden.

Hij deed een speelse uitval naar haar borsten. Kitty lachte verleidelijk naar de jonge knaap. Ze giechelde zelfs even.

'Wat is er? vroeg Ronald verwonderd.

'Dit is er, schat. lachte zijn tante Kitty vrolijk.

Ze begon zich zonder enige schaamte voor hem uit te kleden. Goedkeurend keek Ronald haar even later aan. Zij was nu helemaal naakt. Haar kleren lagen achteloos op het grote bed. Tante Kitty stond in al haar erotische glorie voor hem. Ze nam een zodanige pose aan, dat haar verleidelijkheden goed tot uiting kwamen. Ronald Ruk kon er niet genoeg van krijgen! Tante Kitty stuwde haar volle borsten provocerend naar hem toe. Haar buik trok ze strak en haar schouders en bips drukte ze achteruit.

'Wat ben je mooi, tante, mompelde Ronald opgewonden en verhit.

Hij keek naar haar paarse tepels, die omgeven waren door gladde aureolen. Haar gevulde tieten priemden trots recht vooruit, met de spenen ietwat omhoog gericht. Tante Kitty liet haar boezem deinen, waardoor haar verschijning nog prikkelender werd. Daarna bestudeerde Ronald haar schaamstreek. Haar onderbuik was eèn scherpe driehoek van goudblonde krulletjes, die haar opbollende venusheuvel overwoekerde. Daaronder zag Ronald de aanzet van haar vlezige sekspleet.

Tante Kitty streelde met beide handen haar vooruitstekende borsten en plukte aan de stijve tepels. Daarna gleden haar slanke handen over haar buik omlaag. Draaiend met het onderlijf, masseerde ze haar schaamspleet. Ze keek er verzaligd bij, om Ronald nog meer op te winden.

'Je vindt me mooi, hé? glimlachte zijn tante. 'Nou, wat weerhoudt je om me in bezit te nemen, neefje? Ik ben een vrouw... een geile beschikbare vrouw.

Ze ging vlak voor hem staan en boog voorover. Ronald grinnikte om haar overduidelijke avance. Met beide handen greep hij haar rijpe borsten beet. Ze hingen daar voor hem als grote sappige vruchten. Geil kneedde hij het veerkrachtige vlees en manipuleerde haar stijve spenen.

'Ja, verwen me... zuchtte de oudere vrouw verrukt. Ze genoot kreunend van zijn liefkozingen, die weliswaar nog wat onbeholpen, maar niet geheel onervaren waren. Ronald was namelijk een paar keer bij een hoer geweest, dus hij wist wat neuken inhield.

Zijn handen gleden naar haar schede. Hij liet zijn vingers over de natte spleet tussen haar gezwollen kutlippen zwerven.

Af en toe streelde hij lichtjes over haar klitoris, die uit haar labia naar buiten stak. Tante Kitty kirde van opwinding. Ze begon wulps met haar heupen te draaien. Ronald legde verlangend zijn handen op haar gladde bips. Hij trok haar wat dichter naar zich toe. Tussen haar ronde billen speurde hij naar haar bilkloof. Zijn wijsvinger flitste over haar gerimpelde anus. Hijgend onderging zijn tante deze speciale attentie. Impulsief kneep ze haar aarsrozet samen. Oh, wat deed haar neef dat fijn!

Even later zaten zijn vingers weer bij haar vulva. Hij trok haar labia open, boog voorover en begon aan haar glinsterende liefdesgrot te likken!

'O, wat zalig, lieve jongen, kirde ze. Hij proefde smakkend van haar kutslijm. Hij vond dat het naar nektar smaakte. Zijn vooruitgestoken tong ritste over haar stijf geworden klit. Tante Kitty schokte haar schoot vooruit. Een lange kreet van verrukking kwam over haar rose geverfde lippen. Bevend onderging ze een kort orgasme.

Vervolgens zoog Ronald haar kittelaar tussen zijn lippen. Hij sabbelde lang en intens op haar genotsknopje. Zijn tante's buikspieren spanden zich. Haar schede vloeide. Zij kon nu ook niet langer passief blijven. Opgewonden greep ze zijn stijve jongenspik.

'Hij is groot en dreigend... mijn kut snakt ernaar! kirde ze hitsig.

Ronald straalde na deze woorden. Ondanks zijn leeftijd ging er reeds volop mannelijke kracht van hem uit. Tante Kitty hield daar van. Voor haar moest een minnaar stoer en potent zijn.

Ze nam bezit van zijn harde penis. Met beide handen omklemde ze de vlezige staaf. Vanaf de eikel tot de testikels gleden haar vingers er keurend overheen. Ronald kreunde en stootte impulsief zijn harde leuter tussen haar handen door. Zijn billen spanden zich, toen zijn tante hem daar met één hand begon te strelen. Ze kerfde met haar puntige nagels door de diepe kloof. Hij gromde verrukt, toen haar ene vingertop brutaal in zijn anus drong en ze er schaamteloos in vingerde. Als een gekromde eik stak zijn lul nu tot het uiterste gespannen uit zijn liezen omhoog.

'Wat een lul! Wat een fijne pik! fluisterde zijn tante. Ze kneep speels in zijn skrotum. 'O. je ballen zitten vast vol sap, is het niet, Ronald? Dat krijg ik straks allemaal van je, hé?

Met die woorden ging ze achterover op het echtelijke bed liggen . Zij drukte haar blanke dijen wijd vaneen en trok haar knieën hoog op. Provocerend en obsceen toonde ze haar gapende, natte seksgrot aan hem. Ten overvloede strekte ze haar blanke armen naar hem uit.

'Kom! Ik wil geneukt worden door zo'n grote sterke jongen als jij... Ik wil genaaid worden door een echte dekhengst, zei ze op geile toon en ze likte met haar tong de lippen nat.

Ronald kroop zonder verdere plichtplegingen bovenop haar. Het kostte hem geen moeite om zijn pulserende jongensroede precies voor haar lonkende neukgleuf te plaatsen. Kirrend sloeg tante Kitty haar zachte armen om hem heen. Ze tilde haar witte, gladde billen hoog op en schoof haar natte vulva om zijn lul! Ronald drukte zijn jongensachtige pik diep in haar onderbuik. Zijn tante kermde hees.

'Zó wil je 't toch? lachte hij triomfantelijk.

Kitty Prins knikte instemmend. Haar schedewanden sloten strak om zijn nog niet geheel volgroeide penis. Ze voelde zijn lid toch behoorlijk diep in haar schoot pulseren. Vervolgens begon ze op en neer te schokken, haar bips hoog van het matras duwend, zijn stotende bekken tegemoet. Zij voelde zijn kloten tegen haar liezen klappen. Ronald greep onderwijl haar rijpe memmen vast en kneep erin bij elke stoot die hij uitdeelde.

Steeds vlugger werd de kadans van hun wilde paring. Kitty schraapte met haar puntige nagels over de rug van haar neef. Haar hielen drukten elke keer zijn gespierde jongensbillen omlaag, zodat hij nóg dieper in haar vulva gleed. De punt van zijn parmantige pik stootte af en toe tegen haar baarmoeder.

Op zo'n moment koerde ze het uit. Haar wulpse geluiden spoorden Ronald Ruk aan om haar nóg steviger te neuken, als een dekhengst, zoals zijn tante graag wilde.

'Spuit, lieverd! zwijmelde tante Kitty. 'Geef me de hete pap uit je dansende kloten, jochie!

Pal daarop kwam hun zinderende ontlading. Kitty kronkelde zich in allerlei bochten. Een gloeiende vloed doorspoelde haar vagina en zette haar schoot in vuur en vlam.

Het volgende moment ledigde Ronald kreunend zijn lid in haar smachtende schede. Gulpend spritste het sperma naar binnen. Zij voelde elke hete straal ervan diep in haar onderlijf.

'Ja! kraaide ze. 'Je spuit me vol als een echte dekhengst, Ronald, lieve jongen. Goed zo! O, nóg meer! Wat een boel zaad! Ja, jongen, je bent echt geweldig!

Draaiend met haar sterke kutspieren, molk ze hem helemaal leeg. En al die tijd bleef de jongen met lange halen stoten. Instinktief wist hij hoe zalig zijn tante het vond om zijn stijve pik te voelen schuiven in haar net klaargekomen schede.

Dan was alles extra gevoelig en genoot ze ten volle van de sensaties in haar vulva. Langzaam gingen zijn stoten minder diep en zakte het tempo af. Tot ze hijgend bij elkaar lagen, intens genietend van de lome emoties die hen nu gevangen hielden...

'Zo, nu weet je in elk geval zeker dat je geen flikker bent, fluisterde tante Kitty haar neef in het oor terwijl ze met zijn slappe penis speelde.

Ronald keek haar dankbaar aan. Hij speelde op zijn beurt met haar vorstelijke borsten met de klamme, nog stijve punten.

'Ja, tante, nu ben ik er gelukkig voorgoed van overtuigd, zei hij gelukkig en diep tevreden. 'Voor het eerst sinds een hele tijd zal ik 's nachts weer goed kunnen slapen en niet steeds liggen piekeren...

Niet lang daarna werd Ronald's lid opnieuw stijf en bewees hij zijn mooie jonge tante opnieuw dat hij geen mietje was!

Net als Ronald en zijn tante Kitty, maar dan in het huis ernaast, zochten Paul Brand, de vader van Lex Brand, en zijn maitresse Selena Posthuma, verkoeling van hun zinnen. In dat opzicht waren de beide paren wel aan elkaar gewaagd. Selena en Paul lagen dicht bij elkaar op het bed, zó dat ze gelijktijdig elkanders intieme delen oraal konden stimuleren - zoals dat zo mooi heet. Selena lag met haar mooie gezicht vlakbij Pauls erektie. Van dichtbij bestudeerde ze elk detail van zijn haar zo bekende en steeds weer imponerende roede. Ze omklemde de wortel met beide handen. Traag schoof ze de soepele voorhuid op en neer. Ze kon aan Pauls snuivende ademhaling horen hoezeer hij daarvan genoot. De sensuele vrouw deed haar mond wijd open. Kirrend schoof ze de eikel tussen haar rose lippen. Ze begon te zuigen. Haar wangen bolden daarbij op. Haar slanke vingers masseerden onderwijl zijn harde skrotum.

'Ja, dat doe je goed! bromde de oudere man. Haar tong was als een hete slang. Hij voelde zich steeds geiler worden.

'Voel je hoe mijn kut ernaar snakt om hem erin te krijgen? Het is jaloers op mijn mond. Nou, jij zult je goddelijk staaf er zó wel in schuiven, is het niet?

'Wat dacht! Mijn lul staat niet voor niets zo stijf, Selena. En waarom dacht je dat ik anders je pruim zo nat sabbel, grinnikte Paul. 'Nog natter dan die van nature al is!

Met zijn tong masseerde hij langdurig haar klitoris, terwijl zijn vingers geraffineerd aan haar kutlippen plukten. Daarna dreven zijn handen om haar heupen heen naar haar achterste. Hij kneep in de zachte, gladde bollen en liet Selena kreunen.

'Je bent een lekker wulps wijfje, fluisterde de 65jarige man.

'Als dat zo is, moet je me maar eens een flinke beurt geven, adviseerde zijn minnares lachend. Paul duwde Selena op de rug. Hij kroop verlangend op haar. Zijn fallus vond snel de toegang tot haar vochtige pruim. Moeiteloos kon hij hem naar binnen duwen.

'Jaaa... naai me, lieveling! Schuif die grote leuter naar binnen! kraaide zij.

Met de kracht van zijn stoere lijf ramde Paul Brand zijn geslacht in haar buik. Door zijn sterke stoten liet hij haar kermen en kreunen. Ze hadden elkaar zo nat gelikt, dat ze nu soppend lagen te neuken. Dat geluid wond hen extra op.

Al spoedig vonden ze de ontlading, waarnaar ze beiden snakten. Selena voelde het dikke warme sperma van haar minnaar naar binnen spatten. Ze gilde van opwinding toen haar eigen orgasme losbrak.

'Goeie genade, dát ging vlug, fluisterde zij. 'Het was verrukkelijk!

'Wees maar niet bang, ik heb tijd genoeg, zei Paul met zijn sonore stem vlakbij haar oor. Hij beet even in haar oorlelletje en Selena lachte kirrend.

'Fijn, schat, dat mag ik graag horen, antwoordde ze blij.

Nauwelijks had ze dat gezegd of de deur van de slaapkamer ging open. 'Ben je hier, Selena? vroeg een meisjesstem.

Het tweetal op bed keek verrast op. Daar stond Selenas nichtje Romy, die een paar dagen bij haar logeerde. Ze was een uur geleden naar Leeuwarden gegaan, maar kennelijk eerder teruggekomen. Selena had haar tenminste nog niet terug verwacht. Het meisje keek verrukt naar de blote lichamen. Bofte zij even!

'Kom dichterbij, liefje, nodigde Selena haar gastvrij uit. Ze wenkte haar naar het bed. 'Kijk maar eens goed. Wat vind je van mijn minnaar? Is hij niet geweldig? Moet je

zijn pik eens zien. En spuiten dat hij daarmee kan! Paul, dit is mijn nichtje Romy Pascal.

Met een blosje op de wangen stond het meisje naar de naakte Paul Brand te kijken. Om haar te plezieren, draaide hij zich op zijn rug en toonde haar onbeschaamd zijn glinsterend natte roede.

'Je wilt er vast wel mee spelen, is het niet? informeerde Selena die heel tolerant was. 'Nou, ga je gang maar, liefje. Dat is beter dan wat de kinkels hier in Sexbierum te bieden hebben.

'Grijp je kans, grinnikte Paul. Hij strekte zich genoeglijk uit, ten teken dat Romy welkom was. Het meisje likte met een rose tongetje langs haar lippen. Toen kroop ze op de rand van het bed en greep pardoes de half slap geworden lul van de oud-notaris beet.

Drie tellen later stak Pauls penis weer fier omhoog. Het idee dat opeens een wildvreemd piepjong meisje met hem ging vrijen, hitste de bejaarde man danig op. Romy trok nieuwsgierig aan zijn vleesstaaf.

Met het puntje van haar tong likte ze de druppels glazig vocht weg van zijn eikelspleet. Daarna nam ze de eikel in haar mond en stevig zuigend haalde ze het nageil naar buiten, dat nog in Pauls pisbuis was achtergebleven. De oud-notaris kreunde hartstochtelijk. Donders, wat deed deze Romy dat lekker!

'Je wilt hem zeker liever eens tussen je andere lipjes voelen, is het niet, Romy? lispelde Selena die dichtbij haar knielde.

'O ja, ik heb nog nooit eerder zo'n dikke lummel in m'n sneetje gehad.

'Dus je hebt wel al eerder geneukt?

'Jazeker! antwoordde Romy trots. 'met de jongens uit het dorp waar ik woon, maar die hebben niet zo'n grote... Ik ben benieuwd hoe dat is... o, mijn gleufje jeukt al bij voorbaat!

Selena begon het meisje uit te kleden. Er kwam een blozend stel romige tieten te voorschijn, zoals hoort bij een gezonde meid van het Friese platteland. Om de beurt streelden Selena en Paul de sappige vruchten. Romy's tepeltjes werden spijkerhard. Ze kreunde hartstochtelijk toen erin geknepen werd. Even later kwam ook haar kontje met de gladde billen naakt te voorschijn. Hoewel Romy nog jong was, had ze toch al een goed gevuld achterste en ook haar labis was vlezig en plooide prikkelend vooruit. Selena trok de rose schaamlippen ongegeneerd open en toonde haar minnaar de rose glinstering ertussen.

'Dat lust je wel, niet? gniffelde ze. Daarna duwde ze Romy schrijlings bij Paul op schoot. Ze hield de kutlippen ver vaneen en Romy zakte zuchtend en steunend neer. Even bleef ze doodstil zitten.

Toen begon het meisje tot verrassing van het tweetal driftig op en neer te wippen. Ze had geen enkele aansporing meer nodig!

Haar ronde borsten dansten schokkend op en neer. Haar romige billen kletsten tegen zijn onderbuik. Keer op keer drong zijn reeds bejaarde maar nog steeds viriele lid diep door in haar sappige en jeugdige schede.

Het meisje sloot haar tube knijpend om zijn geslachtsdeel. Ze ontpopte zich tot een waar natuurtalent.

En de niet meer zo piepjonge Paul Brand genoot met volle teugen. Het was heerlijk om op zijn leeftijd het genoegen te smaken zo'n jong ding te mogen neuken. Het was voor hem echt het EINDE.

EINDE

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Uitgeverij BYBLOS, 3-5 Kleerkopersstraat - 1000 Brussel, Beheerder M. Wattenbergh

MET CONTACT ADVERTENTIES!

ELKE MAAND BIJ UW BOEKHANDELAAR